

Deli Sabit İskender'e karşı!

Barbaros Altuğ 20.09.2011

 Deli Sabit İskender'e karşı! Ağaçlar arasında büyük bir villa. Salon sadece mumlarla aydınlatılıyor. Bu özel gece için beyaz kıyafetlerini giymiş genç garsonlar ev sahibesinin bizzat seçtiği mönüyü konuklara servis ediyor. Birazdan bir sessizlik ve ev sahibi mum ışığında evdeki yedi kişiye bir kitaptan İngilizce parçalar okumaya başlıyor. Virginia Woolf'un Bloomsbury günleri değil anlattığım. Kemberburgaz'da Elif Şafak ve Eyüp Can Sağlık çiftinin evi. Konuklar da "en yakın dostları"; Nil Karaibrahimgil, Sertab Erener, Serdar Erener, Sinan Çetin, Rebecca Çetin, Ergun Özen ve Demir Demirkan. Herkes huşu içinde Elif Şafak'ın son romanı *İskender*'in orijinalinden (*Beyaz Dışlar* değil) yani İngilizcesi olan *Honour*'dan parçalar okumasını dinliyor. Yarım saat sonra Sinan Çetin alkışlamaya başlıyor; "Muhteşem bir şey bu" diyerek. Onu Serdar Erener izliyor. Nil Karaibrahimgil elindeki kadehi bırakıyor ve "Böyle olmaz hepimiz ayağa kalkacağız beğendiğimiz göstermek için, konserlerde böyle yapılır" diyor. Elif Şafak hafif bir gülümsemeyle başarısını izliyor. Elbette herkesin beğendiğinden emin. Öyle ya zaten konukları benzer beğenileri paylaştığı arkadaşlarından seçmiş, tıpkı Delicatessen'den seçtiği mönü gibi. Hoşuna gitmeyen şeyler yok her iki mönüde de. Ama, o ne? Demir Demirkan oturduğu yerden kıpırdamıyor! Demirkan'ın *Muhteşem Yüzyıl*'daki korkunç ve cesur Deli Sabit rolüne cuk oturması belki de bu yüzden; Elif Şafak'ın evine gidip de kitabını beğenmemek deli cesareti de istiyor.

Geceden not: Serdar Erener kitabın İngilizce adının *Pink's Destiny* olmasını öneriyor çünkü Eyüp Can, *Honour* adını hiç beğenmemiş. Ama ABD'li yayıncı Türk reklamının dâhisini pek kale almıyor.

Türkiye'de askere gitme yaşı uzamış!

Dün açılan İstanbul Bienali'nin açılış partisinde en çok konuşulan işlerden biri Kutluğ Ataman'ın askerlik raporu. Türk ordusunun eşcinselleri "çürüğe" ayırma yöntemi olan "Psikoseksüel bozukluğu vardır" ibareli raporları onlarca yıldır eşcinselliği hastalık olarak gören ordunun tavrını simgeleştiriyor. Ama partide konuşulan şey işin kendisi veya ordunun tavrı değildi; asıl konuşulan bu raporun geçen sene alınmış olması. "Kutluğ Ataman 1961 doğumlu" diyordu bir gay sanatçı. "50 yaşında askere gitmek de nerden aklına geldi? Ayrıca bu yaşa kadar nasıl saklandı? Merak ettiğim o!" Genç gay sanatçılar, ya bu raporun sahte olduğunu ya da sadece işin sansasyonel olması için alınmış olduğunu söylüyor. Ve yıllardır askerlikten çektiklerinin, hiç bu yükü çekmemiş biri tarafından kolayca ve para kazanmak için kullanılmış olmasına içerliyorlar.

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nereden bu kaşın gözün temeli

Barbaros Altuğ 25.09.2011

 Nereden bu kaşın gözün temeli Bir arkadaşım Fransa için bir antoloji hazırlamaya çalışıyor; Kürt yazarlar. İşin ucu Türkiye ve edebiyata dayanınca bana da soruyorlar; hani kaçırdıkları, bilmedikleri biri var mıdır, malum

dışarıdan bakınca eksik kalabiliyor bazı şeyler. Ben de Mehmet Uzun ile başlayan, Suzan Samancı ile süren, Muhsin Kızılkaya ve Mahmud Baksı'yi içeren kısa bir öneri listesi verdim. Hem bilgim bu konuda yetersiz olduğundan hem de merakımdan onların kimleri almayı düşündüğünü de sordum elbette. "En tanınmışları" dedi, "herhalde Murathan Mungan olur". Ben biraz şaşırışmış görününce herhalde ekledi; "hani Kürt asıllı gay yazar". Sonra da bana Mungan'ın Fransa'da çıkan kitap ve söyleşilerinden bir iki fotokopi sayfası gösterdi. Evet, bildiğimiz Murathan Mungan Fransa'da Kürt asıllı yazar olarak yayınevi tarafından lanse ediliyor, kendisi de memnun ki bu durumdan Fransa'da çıkan kitabının arkasına bile bu özgeçmişi alıyor. Sonra merakım daha da depreşti, Mungan'ın Almanya'da çıkan kitaplarına ve söyleşilerine baktım. Almanya'da Murathan Mungan Kürt ve Arap asıllı olarak sunuluyor pazara. Demek orada Arap olmak daha gözde. Mungan'ın Balkan ülkelerinde yayımlanmış kitabı henüz yokmuş; oysa ne tatlı olurdu Boşnak asıllı İstanbullu yazar olarak oralarda röportajlar vermek; öyle ya Mungan'ın anne tarafı bir şekilde Balkan ağırlıklı değil mi? Rusya'da çıkarsa bir gün kitapları "komünist yazar" ibaresini görmek isterim; *Milliyet* için yazdığı eşsiz yazılarından "Gucci mayom çok pahalı!" konulu makalesi ile (vallahi bir yazısı vardı böyle) beraber yeni zengin komünist okura kolayca ulaşacaktır. Bir de Türkiye'de yayımlanan tek bir kitabında bile bu zengin etnik geçmişi yok! Oysa Türkiyeli okur da bu eşsiz sentezi yudumlamayı hak etmiyor mu? Türk-Kürt-Boşnak-Arap köklerine bu denli derin bir bağlılık duyan yazarın yazacağı roman lezzetinden yenmez...

Oysa birkaç sene önce: Ünlü bir yazarın eski eşinin Boğaz manzaralı evinde Murathan Mungan ile yemek yiyoruz. Bir sandal ile şarap içip Fındıklı'ya doğru Boğaz'dan yol alırken evsahibesinin anlattığı olaya kahkahalarla gülüyoruz beraber. Evsahibesi o sıralar bir Balkan gezisinden dönmüş. Sokaklarda da Makedon Yazarlar Konferansı afişleri. Bir de ne görsün? Nedim Gürsel de Makedon asıllı yazar olarak konferansta konuşmacı! Acaba diyorum hafızam bana oyun mu ediyor; gülen sadece evsahibesi ile ben miydik?

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Jön Türkler!

Barbaros Altuğ 27.09.2011

Ayşe Arman, Antalya Altın Portakal Film Yarışması'na jüri olarak çağrıldı. Ama katılmayacağını açıkladı. Katılsaydı oyunun kime olabileceğini pazar günkü röportajından öğrendik.

Daha vizyona çıkmayan filmlerini *Hürriyet* sayfalarından tanıtmak için Ayşe Arman'a seyrettiren gay yönetmen çift Mehmet Binay ve Caner Alper'in röportajını okurken takılacak çok şey vardı. Mesela ara başlık olarak da sunulan **"HEPSİ EŞCİNSEL DEĞİL BİSEKSÜEL, GAY, ASEKSÜEL"** ayırımındaki eşcinsel ve gay'in farklarını belki Ayşe Arman değerli bir yazısı ile açıklar. Benim bunca senelik bilgime göre biri diğeri tercümesi. Ya da daha Avrupalı söyleniş diyelim.

Ama ben yine esas olarak bir "biyografi düzeltmesi"ne takıldım. Yönetmen çift, ilk filmlerini heyecanla anlattıkları röportajda, filmlerine konu olan eşcinsel Ahmet Yıldız'ın öldürülmesini ısrarla "doğulu" olmasına bağlıyorlardı. Hatta röportajda "Bizim ailelerimiz bizi kabul etti, çünkü biz batılıyız" bölümü de var!

Bir süre önce hasbelkader tanıştığım çiftin bundan önce yaptığı işleri de bildiğimden acaba ben mi yanlış hatırlıyorum diye araştırınca yönetmenlerden Caner Alper'in resmî sayfasına rast geldim. Orada da "batılı" yönetmenin İzmir'de doğduğu, kolejlerde okuduğu bilgisi vardı. Bunun üzerine arşive daldım; Türklere

cömertçe kapılarını açan, ama adını pek kimsenin bilmediği Los Angeles'taki ARPA Film Festivali (Mahsun Kırmızıgül'ün *New York'ta Beş Minare*'sinin hayranı bir festival. Gerisini siz düşünün! Ya da Mahsun Kırmızıgül filmlerine hayran olan Atilla Dorsay sizin yerinize de düşünebilir!) broşüründe Caner Alper ile ilgili şu bilgi yer alıyordu "Caner was born into a family of eastern Anatolian descent". Yanisi; Caner, Doğu Anadolu kökenli bir aileye mensup!

Batılı olmak "Anadolu'daki Ermenilerin 1915 sonrası hayatta kalma mücadelesini" anlatan o eski filmi için pek de şık durmayacağından, yönetmen Caner Alper doğulu ailesinin mirasına sarılmıştı demek. Ama bunu uzun yıllardır hayatını paylaştığı Mehmet Binay'a söylemeyi atlamış olmalı. Yoksa Türkiye'de hiçbir sanatçının kökenini iş yaptığı ülkeye, konuştuğu gazeteye veya para almayı umduğu sponsora göre değiştireceğine olanak vermiyorum! Hele hele İstanbullu Bergüzar Korel, Ayşe Kulin, Müjde Ar, Şevval Sam ve Melis Behlil'in yanına İzmirli Vahide Gördüm'ü ekleyerek iyice "batılı" olan Antalya Altın Portakal jürisine şirin görünmek için böyle bir şey yapacaklarını kimse düşünmez!

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

» Kimi nerede gördüm, nereden tanıyorum?

Barbaros Altuğ-2 02.10.2011

Yazar Orhan Pamuk: Karaköy Lokantası'nda arkadaşları ile yemek yerken (ilk kez 1994 yılında *Yeni Hayat* romanı için röportaj yaparken tanıştım). Üst katta Orhan Pamuk, alt katta Ara Güler...

Şarkıcı-oyuncu Özcan Deniz: Son olarak Beymen'in seri sonu bölümünde epey kırılmış saçları ve biraz da kilo almış hali ile Zadig&Voltaire'den alışveriş yaparken (ilk kez beş sene önce Perihan Mağden ile bir dizi film projesi için çalışmak istediğinde, Eti form yerken tanışmıştım)...

Eski top model, sonra Tuncay Özkan'ın karısı, spiker Duygu Dikmenoğlu: Son olarak Kanyon'daki İtalyan lokantası Obika'da pembe pantolonu ile kuşkonmazlı risotto yiyip roze şarap içerken (ilk kez on dört sene önce *Votre Beaute* dergisi için yapılan bir moda çekimi sırasında, ihtiraslı fotoğrafçımız alevler ile uğraşıp kızcağızın kirpiklerini yakarken tanışmıştım)...

Galerist'in devretmek zorunda kalan, eski sahibi Murat Pilevneli: Son olarak Harbiye'de açılan sanat fuarı Art Beat'te tek başına stantları dolaşırken (ilk kez dokuz sene önce Taner Ceylan'ın ilk sergisini açtığı Teşvikiye'deki minicik Galerist'in açılışında tanışmıştım)...

Ressam Bedri Baykam: Son olarak etrafında az sayıdaki genç müridi ile İstanbul Bienali'nin Antrepo'daki partisinde, sanki "bütün bunlar bana yapılmalıydı" bakışı ile şarap içerken (ilk kez on altı sene önce, o zamanlar mesai arkadaşım olan ve daha sonraları Baykam'ın eşi olacak Sibel Baykam vasıtası ile)...

Oyuncu Hande Ataizi: Changa'da erkek arkadaşı Benjamin Harvey ile yemek yerken karşılaştım (ilk kez **Mum**

Kokulu Kadınlar filminin Beşiktaş civarındaki setinde, 1996 yılında tanıştım, Altın Portakal ödülünü henüz almamıştı)...

» Kim şu anda nerede, ne yapıyor?

Yazar Ayşe Kulin: Sırbistan'da çıkan yeni kitabı *Nefes Nefese* için Belgrad'da. Vulkan kitabevinde kitaplarını imzalıyor...

Ressam Kezban Arca Batıbeki: Marakeş Sanat Fuarı'nda sergilenen işi *Play it again Sam!* ve eşi Koray Arca ile birlikte Fas'ta...

Yazar ve akademisyen İskender Pala: Everest Yayınları'nın sahibi Faruk Bayrak ile birlikte Japonya'da okumaya karar veren oğlunu ziyaret etmek için Tokyo'da...

İki Oscar ödüllü oyuncu Hillary Swank: İstanbul'a gelmek için bavul topluyor! Salı günü öğle saatlerinde İstanbul'a varacak olan Swank burada kalacağı iki gün herkesten gizli kalmaya çalışacak...

» Stalker'lar için rehber; kimi nerede yakalarsınız?

Köşe yazarı Ahmet Hakan: Yazın ya da iyi havalarda Atiye Sokak civarında. Kışları ise bolca izzet ikram gördüğü İzzet Çapa'nın mekânları Cahide, Limonata ve bu kış büyük olasılıkla Akaretler'deki yeni Lübnan lokantası Café Beyrouth'ta. Avanesi ile...

Yazar Kürşat Başar: Çok kalabalık mekânları sevmiyor. Bu yaza kadar Divan Bebek'te mutlaka görebilirdiniz. Ama artık mekân değişti: Kuruçeşme'deki balıkçıları denemeniz gerekiyor...

İstanbul'a gelen tüm yabancı ünlüler: Ralph Fiennes'den Zaha Hadid'e herkesin istediği, Ferit Sarper'in Galatasaray'da, Can Yayınları'nın dibindeki mekânı Münferit'te yemek yemek ya da bir içki içmek. *New York Times* şehrin en hip yeri ilan ettiğinden beri hele...

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gamzedeyim deva bulmam...

Barbaros Altuğ 04.10.2011

Televizyonların can simidi dizilerin gözdesi son yıllarda edebiyatçılar. Hem tanınmış bir ismin şânından yararlanıyorlar, hem de sıkı bir şekilde okuyucusu olan oturmuş karakterlerle dizinin altyapısını sağlama alıyorlar. Edebiyat eserlerinin ilgi çekmeye başlaması ile pazar da büyüdü, heyecanlı yazarların kalbi pırpır atarak bekleyişleri de...

Öyle ya, kitabının dizi olması, bir büyük yapım şirketinden her hafta gelecek müthiş bir kazanç demek. Üstelik kitabının, televizyon etkisi ile ulaşacağı dev kitleyle beraber tekrar piyasaya çıkması, belki de bestseller listesine girmesi işten değil.

İşte geçenlerde artık kitaplarından çok (İclal Aydın'dan Seda Sayan'a uzanan şöhret yolunda) gamzeleri ile tanınan yazar **Tuna Kiremitçi**'nin yüreği de bir an da olsa heyecanla atmış olmalı. Çünkü karşısındaki çok ünlü televizyon yapım firması yeni bir projede beraber çalışmak istediğini söylüyormuş duyduğuma göre.

Kitap uyarlamalarının bunca revaçta olduğu bir dönemde Kiremitçi'nin aranan bir yazar olarak tekrar gündeme gelme ihtimali ise çabucak sönmüş. Çünkü Kiremitçi, yeni kitabını çıkardığı veya eski eserleri için değil, gamzeleri için isteniyormuş yine meğer.

Kiremitçi'ye önerilen yeni bir dizideki jönlerden biri olmasıymış. Tuna Kiremitçi'nin ne cevap verdiğini bilmiyorum; belki de bu konularda ondan daha deneyimli olan arkadaşlarına, mesela Seda Sayan'a soracaktır. Ama ekrana çıkması her açıdan hayırlıdır; *Öyle Bir Geçer Zaman Ki* dizisindeki rolü hatırına kitapları yeniden piyasaya sürülen şair **Orhan Alkaya** gibi, yazarlık kariyerini erken yaşta terkettiğini açıklayan (ama Sezen Cumhur Önal'ın jübileleri benzeri) bir sene sonra tekrar kitap yayımlayan Kiremitçi'nin romanları da tekrar bestseller listelerine girer. Üstelik bu işlerin içinde olduğumdan iyi bilirim; her zaman artistler yazarlardan fazla para kazanır. Hem Ayşe Arman'la yaptığı röportajdaki fotoğrafları photoshop hilesi değilse, ekrana çok da yakışacaktır! Sadece kaş arasına bir botoks kafi...

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Twitter gençleştirir...

Barbaros Altuğ 09.10.2011

O 1985 doğumlu, İstanbullu, çevreci ve entelektüel dünyadan arkadaşları var. Sabah gazetesi yöneticilerinden Elçin Yahşi, eleştirmen Semih Gümüüş, oyuncu Serra Yılmaz, ünlülerin fotoğrafçısı Nihat Odabaşı ile samimi konuşmalar yapıyor. Tatlıya dayanamıyor ama kilo sorunu var. "Bir kutu çikolata için yapmayacağım şey yok şu aralar" demiş yakınlarda. Başka da bir derdi yokmuş gibi; sürekli eğlence, gullum, şaşaa... İngilizcesi zayıf; yabancı ünlülerden bahsetmeyi seviyor ama genelde adlarını yanlış yazıyor. REM'ı beğendiğini söylerken solistinin adını yazmayı bilemiyor. 19 Eylül 2011 tarihinden bu yana twitter'da. Orhan Pamuk'a laf sokuyor arada. "Kısa cümleler için Şebnem Ferah'a gideceksin, bozukları için Orhan'a" twitini geçen hafta atmış. Kendisinden Sultan diye bahsedilmesini istiyor. Çevirmen ve şair Yasemin Akbaş, yeşil bir maske fotoğrafının görüldüğü bu twitter kişiliğinden pek hoşlanmamış. "Benim korkacak, saklayacak, utanacak hiçbir şeyim yok. Ama belli ki sizin var. Kusura bakmayın block'luyorum" diyerek muhatap almıyor. Twitter'da henüz sadece 35 kişi tarafından takip ediliyor. Ama bu yazıdan sonra, eğer hesabını kapatmazsa yüzbinlere ulaşabilir. Çünkü aslında o ünlü bir yazar. Twitter'daki adı Resatsra. Gerçek adı: Murathan Mungan. Ve aslında en çok sitayişle bahsettiği kişi kendisi: twitlerinde, kendi söylediklerinden, "Murathan Mungan'ın dediği gibi" şeklinde alıntılar yapmaya bayılıyor... Ha bu arada bir de twitlerinden öğreneceğimiz dedikodular mevcut (elbette kendisi

hakkında): mesela kendisine de (Murathan Mungan kimliğine diyelim ya da) bir dizi teklifi geldiği müjdesini övünerek anlatıyor... Hayranlarına "ikisi birarada" demek isterim... 1985 doğumlu, İstanbullu, genç alteregosu ve 1955 doğumlu, Mardinli, orta yaşlı kendi egosuyla tam tekmil Murathan Mungan twitter'da.

Partiye Hillary Swank yasa Acun Ilıcalı...

Başbakan Tayyip Erdoğan'ın annesi vefat etti. Baş sağolsun. 88 yaşında, oğlunun başarılarını görerek, herhalde gözü arkada kalmadan gitti Tenzile Erdoğan.

Başbakan Tayyip Erdoğan, alçakgönüllü bir şekilde annesini Karacaahmet'te toprağa verdi. Turgut Özal'ın "annem eşsizdi, Süleymaniye'de Kanuni'nin yanına gömülecek" ısrarını hatırlayınca bu tavır daha da anlamlı. Erdoğan görevini yerine getirdikten sonra da Başbakanlık vazifesi için işinin başına döndü.

Ama Başbakan'ın annesinin ölümüne kendi oğlundan daha fazla üzölmüş olduğunu tüm öлкеye göstermek için herhalde, işini gücünü bırakarak kendi başına üç günlük yas ilan eden birine de tanık oluyoruz bugün! Show dünyasının "muhafazakar" ismi Acun Ilıcalı, program yaptığı Show TV'ye üç gün boyunca yas tutacağını bildirmiş! O nedenle bugün Acun Ilıcalı'nın programlarını izleyemeyecek televizyon başındakiler.

Geçenlerde İstanbul'dan geçerek Çeçen lider Ramzan Kadirov'un doğumgününe katılan Hillary Swank'ın yerine seneye Acun Ilıcalı'nın gönüllü olmasını bekliyoruz şimdi hepimiz. Göğsümüz kabarsın diye...

Nereye kadar?

Hep eğlence, hep mutluluk, hep bir tatlı neşe hali nereye kadar? Evet, biz Ortadoğu'nun mutlu ve müreffeh ölkesi Türkiye'nin halkları Türkler, Kürtler, Çerkesler ve Boşnaklar için acı haber çabuk ulaştı. Sinan Çetin film setlerine dönüyor sevgili okur! Her ayrıntısını sır gibi saklamaya çalıştığı ve Alanya (ya da Antalya) civarlarında çekeceği yeni filminin başrolü, Kurtlar Vadisi'ndeki dramatik ölümünden sonra kariyer olarak sahiden de bir nevi yarı ölü olan Oktay Kaynarca'ya gitmiş. Çekilecek hikâye de bir nevi Sinan Çetin usulü Kurtlar Vadisi zaten. Mafya, gangsterler, güzel kızlar vs... Ama merak etmeyin; meşhur Çetingiller topluluğu filmde arz-ı endam edecek. Klanın gelini Nil Karaibrahimgil, başrollerden birinde mesela. Müziklerde de hem Sertab Erener hem de Nil Karaibrahimgil var elbette! Serdar Erener'e düşen filmin reklam işlerini organize etmek. Diyeceğim o ki; senelik tatilinizi şubat civarlarına ayarlarsanız bu yeni kasırgadan kaçma ihtimaliniz yüksek; neticede bir Sinan Çetin filminin iki haftadan daha uzun süre vizyonda kaldığını görmedik epeydir, o da vizyona çıkabilirse. Üstelik böylece iki hafta süresince tüm tv, gazete, dergi, radyo, billboard ve adını bilmediğimiz mecralarda Sinan Çetin ve arkadaşlarının bombardımanına uğramaktan da kurtulmuş olacaksınız. Haberin iyi yanı ise: kasım ayı süresince filmini çekeceği için uzaklarda Sinan Çetin ve ekibi; yani İstanbul ve televizyon ekranları onlarsız olacak. Allah Antalya (ya da Alanya) halkına sabırlar versin...

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

..... Festivali

Barbaros Altuğ 12.10.2011

..... Festivali Siz bu satırları okurken, bizler, yani yayıncılar, ajanslar ve kitap işiyle profesyonel (ticari de diyebilirsiniz) anlamda ilgilenenler senelik büyük bir ayine katılmak üzere Frankfurt'a, dünyanın en büyük profesyonel kitap fuarına gidiyor olacağız.

Bugünlerde İstanbul'dan Frankfurt'a kalkan her uçak kitap insanlarıyla dolu olacak. Ön sıralarda Doğan Hızlan'ı göreceğiz mutlaka. Uçakta beraber birkaç dedikodu yapacağız elbet...

Ama bu sene o uçaklarda konuşulması için bir haberi burada vereyim dedim. Geçenlerde düzenlenen bir edebiyat festivalinin perde arkasındaki gelişmeleri...

Türkiye'nin, Orhan Pamuk'un Nobel konuşmaları ve yazılarında da bolca bahsetmesi ile orantılı olarak, giderek daha çok tanıdığı yazar Ahmet Hamdi Tanpınar adına düzenlenen bir festival var.

Sponsorları arasında Everest ve Yapı Kredi Yayınları'nın da olduğu minik bir festival bu. Daha doğrusu belki de bir festival vardı demek lazım şimdilik. Zira tam da şu saatlerde, Ahmet Hamdi Tanpınar adı ile düzenlenen bu festivalde Tanpınar adının bir daha asla kullanılmaması için resmî bir ihtarname festival düzenleyicilerinin ellerine geçecek.

Ahmet Hamdi Tanpınar'ın yasal varisleri olan ve Tanpınar'ın tüm haklarını da ellerinde bulunduran Büyükçelebi Ailesi, Tanpınar adının kendilerinden onay alınmadan çeşitli etkinliklerde kullanılmasına karşı olduklarını bir süredir zaten belirtiyorlardı.

Ama festivali düzenleyen ajans Büyükçelebiler'in bu sözlü uyarılarına pek kulak asmıyordu. Tanpınar'ın çeşitli marka sponsorları ile adının anılması ise Büyükçelebi Ailesi'ni giderek daha fazla rahatsız ediyordu.

En sonunda uyarıların işe yaramadığını görerek yazılı olarak bu kararlarını bildirmeye karar veren Büyükçelebiler festivali düzenleyen ajansa resmî bir ihtarname yollayarak bundan böyle Tanpınar ismini kullanarak herhangi bir etkinlik yapmaması, aksi takdirde yasal olarak tedbir almak zorunda kalacaklarını bildirdiler.

Şimdi daha henüz başlarken adını kaybeden festivalin hangi yazarın adını kullanacağı merak konusu. Festivalin sponsorlarından biri Tanpınar'ın yayın haklarını Dergâh Yayınları'nın açtığı dava ile kaybeden Yapı Kredi Yayınları. O nedenle önerim bu yayınevinin yöneticisine danışmalarıdır!

Biliyorsunuz, bir yazarın telif hakkı ölümünden 70 sene sonra serbest kalıyor. Yani yazar ölümü üzerinden 70 sene geçtikten sonra herkes onu bedava yayımlayabilir hale geliyor...

Bir zamanlar yöneticisi olduğu yayınevinde, günümüz yazarlarını da sıralayarak, neredeyse "ölmelerini ve telif sürelerinin dolmalarını bekliyoruz" ilanı vererek tüm yazarları bir gün bedava yayımlayacağını kafasına koyduğunu belirten ve tepki çeken yönetici şimdi Yapı Kredi Yayınları'nı yönetiyor. Telif hakkı vermeden kullanabileceği yazar isimlerinin listesi ile uzun zamandır uğraştığı için bir tane seçebilirler ortaklaşa... Yalnız ellerini çabuk tutmaları lazım; telif hakkı korumasını yazarın ölümden sonra 70 yıldan 90 yıla çıkaran yasa AB'de görüşülüyor; Türkiye'de de eli kulağındadır. Yasa çıkana kadar üç-beş festival daha yapabilirler belki...

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Twitter usulü geçen günlerden notlar

 Twitter usulü geçen günlerden notlar Çok gezdim, çok eğlendim, çok şampanya içtim. İşte sizsiz geçen günlerin 140 (bazen biraz daha fazla) karakterlik hesapları...

» Frankfurt Konsolosu ve eşinin evlerinde verdiği davet

- **Ayşe Böhürler**'in beyaz kıyafeti benim Dolce Gabba ceketimi bastıramadı. Başa baş kaldık.
- Konsolos'un karnı burnunda eşi **Ediz Hun**'un kızımı.
- **Doğan Hızlan**, Konsolos ve eşi ile tanıştıktan sonra yemeğe kalmadan ayrıldı.
- Türk yayıncıları gerçekten kıyafet seçimi konusunda pek zevksizler. Kadın yayıncıların tümü Alman mürebbiyeden halliceydi.

» Balkan ülkelerinde Türkler...

- Makedonya'da en çok sevilen yazarların başında **Çetin Altan** geliyor! Bana habire tanıyıp tanımadığımı sordular.
- Bizim **Kenize Murad**'ı Türk sanmamız gibi Saraybosna'da da **Ayşe Kulin**'i baya baya Bosnalı sanıyorlar.
- Belgrad'da tanıştığım Türkologlar **Tanpınar**'ın Sırpça çevirilerinin facia olduğunu anlattılar, örneklerle.

» Çetingiller...

- **Sinan Çetin** yeni filmin çekimine başladıktan tam 48 sonra tüm ekibi İstanbul'a geri yollayarak film den vazgeçti biliyorsunuz. Sebep: senaryoyu tamamen değiştirmek istemesi. Bence hayatında ilk kez yazılı bir senaryo görünce anlamamış olabilir; Çetin'in başyapıtlarının temel özelliği hiç birinin senaryosunun olmaması! Herşey o Türk Eisenstein'ının müthiş beyinde yazılı zira!
- Asıl haber: *Glee* çıkması *Muck* diye bir diziye başlıyor. Müzikal dizinin başrolünü yakışıklı ama bilhassa sesi olmayan birine vermiş! **Haluk Piyas**!
- *Glee*'de Gwyneth Paltrow'un oynadığı "çılgın ve güzel" öğretmen rolü bilin bakalım kimin?

- Çakmalara doymayan Çetin'in diğeri yeni projesi de süper: "Muazzam modacı, hep yaşı 19 olan sarı lale" **Biricik Sudan**'in başrolü ile Türk Pret-a-Porter'si...

» La Dame sans merci...

- Ne bir billboard'da gördüm, ne de *Radikal*'in manşetinde! Hatta 301. Ayşe Arman röportajında dahi bahsedilmedi. Ama işte hüznü photoshop'ların yazarı, her başarısından ânında haberdar edildiğimiz, Türk rock'çılarına lirikler yazan (vallahı kendi İngilizce CV'sinden) büyük Türk asıllı yazar **Elif Shafak** bizden habersiz soylu oluvermiş!

Fransa hükümeti tarafından kendisine geçen yıl verildiğini yazdığı (kendi sitesindeki İngilizce CV'sinde görülebilir) **Chevalier of the Order of Arts and Letters** nişanını bizimle paylaşmayarak daha önce 1998 yılında aldığı (tek kez, Kombassan Holding tarafından verilen) ve 13 senedir gururla tüm dünyaya duyurduğu Great Rumi Award (Büyük Mevlana Ödülü)'ne layık olduğunu da kanıtladı Shafak alçakgönüllüğü ile.

Ama biz yine de daha önce bildiğimiz kadarı ile **Yaşar Kemal**'in layık görüldüğü bu nişanı ulusça kutlamak için bizimle de paylaşmasını bekliyoruz Great Rumi Award sahibi yazarımızdan.

» Taraf okuruna magazin kursları köşesi ya da 'Ey Yükselen Yeni Nesil' köşesi

- Şimdi bu köşe, **Derrida** ile **Susan Sonntag** arasında gezen, dünyanın tüm dertlerini omuzlarına yüklemiş duygu dolu *Taraf* okuruna bir nevi **Haydar Dümen** terapisi, **Saba Tümer**'in cuma günleri yayınlanan (bunu da bilmezsiniz) din sohbetleri kıvamında bir popüler hafiflik olsun diye de yazılıyor. **Murat Belge**, **Pakize Barışta** bir yere kadar!

Ama bu derin anlamlı köşenin okurlarını bir şekilde eğitmek de lazım diye düşündüm. Google yapamayacak kadar gururlu okurlar için yeni Türkiye figürlerini eskileri ile karşılaştırarak tanıtma kurslarına işte tam şu köşede başlıyoruz.

- **Tuna Kiremitçi-Onur Baştürk**: Tuna Kiremitçi'yi duymuşsunuzdur diye umuyorum! İşte yeni dönemin Tuna'sı Onur Baştürk.

Bunu twitter takipçi sayılarından bile anlamak mümkün. Baştürk'ün 50 bin takipçisine karşılık, Kiremitçi'nin sayıları bir türlü artmayan yedi bin takipçisi var! Ortak yönleri: Her ikisi de (Çetingillerin gelini Özgür Kız gibi) *Hürriyet*'in yazar yaratmaya doymayan eki *Kelebek*'te yazıyor (bu *Kelebek* yazarları ayrı konu, ilerideki derslerde işlenebilir). Eskiden Tuna Kiremitçi **Ajda Pekkan**'a (bir pop şarkıcısı) şarkı sözü yazardı, artık Onur Baştürk yazıyor. Eskiden Tuna Kiremitçi kitapları satardı, artık (*Taraf* Kitap okuru bilmez) Onur Baştürk'ün erotik-nevrotik kitapları satıyor. Her ikisi de hafif kilolu (bilhassa karın bölgeleri) ama bunu photoshop hileleri ile yok etmeyi beceriyorlar. Yaşları da aşağı yukarı aynı; 40'a merdiven dayamışlar (Baştürk'ün daha yaşlı olduğuna dair söylentiler de var). Her ikisi de Anadolu kökenli; Kiremitçi Eskişehir, Baştürk Konya'dan. Her ikisinin de şarkıcı olmak arzusu baki; kendin çal kendin oyna ekolünden pek kimsenin dinlemediği albümlerde şarkılar söylüyorlar. Fark: Kiremitçi'nin sevgilileri-karıları kâh *Âlem*'de (bir magazin dergisi), kâh kendi köşesinde karşımıza çıkıverirken Baştürk nerdeyse aseksüel bir kimlikte ve özel hayatından hiç bahsetmiyor! Dileğim aynı anda kitap çıkarmaları ve **Ayşe Arman**'ı (ikisi ile de kitapları için röportaj yapan *Hürriyet* mensubu) hangisiyle

ilk yapsam derdine düşürmelidir. Böylece kimin yükselen yeni neslin şarkıcı-yazar kategorisinde birinci çıkacağını da anlamış olacağız.

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Televizyonlarda neler dönüyor öyle

Barbaros Altuğ 24.11.2011

 Televizyonlarda neler dönüyor öyle Şimdi bu köş'e bir kısım *Taraf* okuru tarafından (Ahmet Altan ve Neşe Düzel okurları, bir de gizlice Tuna Kiremitçi elbette!) ve hadi ilave üç-beş bin kişi tarafından *twitter*'da (o da birileri "ay ne güzel laf geçirmiş" babında retweet yaparsa-) okunuyor. Ben yazdığımı bile duyurmayacak kadar ulvi bir Mevlevi'yim zira. Ülkeyi yerinden oynatıp da Beyoğlu gecelerini bir Arap Baharı'na dönüştürmüyorum yani.

Ama pampişler, bu hafta iddialıyım! Ayşe Kulin'le beraber homofobiden kazandığım paralara kıyıp televizyon dünyasında olup bitenleri öğrenmek için türlü yapımcılara Changa'da yemekler, Münferit'te kokteyller ısmarladım. Üç kuruş indirim için lokanta sahiplerinin envai çeşit tacizlerine maruz kaldım. Ama kendimi sizler için feda etmenin sonucu işte bu bilgilerle donandım!

Giit gittt balıkçıııı....

Ben elimde isli viskimle, terasımdan Boğaz Köprüsü'ne bakarak bu yazıyı yazdığım saatlerde *Selvi Boylum Al Yazmalum*'dan uyarlanan *Al Yazmalum* dizisinin yeni bölümü de çekiliyor gecenin bir yarısında; zavallı oyuncular. Ama içlerinden biri bu gece biraz daha üzgün.

Az sonra dizinin ana karakterlerinden, bir başka kült dizi olan *Öyle Bir Geçer Zaman ki*'de oynadığı Balıkçı rolüyle ünü arş-ı âlâya değmiş ve o diziden ölecek ayrılan **Orhan Alkaya Al Yazmalum'a da veda edecek.**

Hayır bu, dizinin önceden planlanmış planına göre değil. Alkaya, aniden, tam da istenmeyen oyunculara reva görüldüğü şekilde öldürülerek diziden çıkarılıyor.

Tatsız olaylar yaşandığı söylenen setteki esas işe son verme nedeni ise setten gelen haberlere göre bambaşka. Ben hiç ihtimal vermedim ama söylenene göre Balıkçımız Orhan Alkaya dizi çekimlerine epey alkollü gelip bir de üste çıkmaya çalışmış. Bunun üzerine dizinin yapımcısı Ay Yapım da hemen karar vererek Alkaya'nın ipini çekivermiş. Bu söylenenlerin de, bu işe son vermenin de bir başka arka yüzü olduğunu düşünüyorum ben. Yakında onu da öğrenir yazarım. Adamın da kaderi; hangi diziye geçse karşısında buruk acı...

High Society

Medyapım bu sezon yaptığı her dizi tuttu diye kanatlanmış uçuyor. *Feriha*'nın ardından, CHP seçmeninin "aman tutmaz, kim seyredecek onu? Orijinalini seyrettik hepimiz" diye burun kıvırdığı *Desperate Housewives* uyarlaması *Umutsuz Ev Kadınları* yeni sezonun rating rekortmeni olunca dalmışlar *CNBCe*'nin tozlu arşivlerine...

Ve evet aradıkları cevheri de bulmuşlar söylenene göre; iki yakışıklı, seksi ve neredeyse ahlaksız plastik cerrahın yüksek sosyete üstü mafya soslu maceralarını estetik ameliyat ve güzelleşme meraklısı kadınlar ve erkekler üstünden anlatan dizi *Nip/ Tuck*, yeni projeleri arasına katılmış. Projenin senaryosu için ilk görüşülen isim de Vivet Kanetti olmuş...

Feriha meriha seyretmedim ama iyi uyarlandığı takdirde (ve diziye giren herkesin güzel olması, hepsinin habire soyunmaları gibi sözler karşılığında) ben bile seyredebilirim bu diziyi Sayın Telesiyej!

Daldan dala kısa kısa

» **Nurgül Yeşilçay**, Gold Film’le yaptığı dizi fena halde batıp yayından kalkınca soluğu bir zamanlar mahkemelik olduğu eski yapımcısı Pastel Film’de almış. Yeşilçay ve Pastel Film’in yetkilileri yeni projeleri için ilk toplantılarını bir öğle yemeğinde yapmış.

» Nurgül Yeşilçay’ın apar topar yayından kalkan dizisindeki rol arkadaşı **Murat Han**, gittiği cast ajansı tarafından Liam Neeson’ın çekimleri İstanbul’da başlayan *Taken* filmine de seçilmeyince çareyi tiyatro dünyasına atılmakta bulmuş. *Closer* filmine de kaynaklık eden aynı adlı oyunun Türk uyarlamasında Clive Owen’in rolunu oynayacakmış.

» Yıllardır konuşmaya doyamayan **Müjde Ar**, ne yazık ki buna devam edecek. Limon Yapım’ın önce TRT’ye teklif ettiği ama “yok artık daha neler!” diyerek reddedilen sitcom projesinde ihale *Star TV*’ye kalmış. Eğer Müjde Ar bir senaryo grubunu beğenirse proje çekilebilecek. Zira bugüne kadar sekiz grup Ar tarafından saf dışı bırakılmış. Sanırsınız Sinan Çetin’le jüri üyesi olan başka bir Müjde Ar! Bu standart nasıl birden yükseldi bilinmiyor henüz.

Muhteşem konuk!

Biliyorsunuzdur ülkemizin İsviçre mahreçli yayın yapan über cool bir haber kanalı var. Beyaz önlüğüyle kaçak hindi sosisçilerini avlayan Uğur Dündar’ın kanalından bahsetmiyorum elbette.

Ana haber spikerinden en stilize erkek dergisinin (GQ! Bunu bilin bari) yönetmenini yaratmaya muvaffak olan *NTV Swiss*, uzun süredir hazırladığı dizi ağırlıklı kanalı da hayat geçirdi yavaşça.

Önce elbette kendilerine en çok uyan ve twitter ahalisinin en çok beğendiği (ama ratinglerde 17.olabilen) *Behzat Ç*’yi transfer ettiler. Ardından da her yerde en çok konuşulan dizi ***Muhteşem Yüzyıl, Şahenk ailesinin yeni tv kanalına geçti.***

İşte *Behzat Ç*. ile istediği çıkışı yakalayamayan kanal ocak ayında yeni kanalında ilk bölümü gösterilecek olan *Muhteşem Yüzyıl* için keseyi iyice açmış.

Uzun süre, Doğan ailesinden alınan *Star*’da gösterilecek ilk *Muhteşem Yüzyıl*’ın nasıl en birinci, en üst, en en en (bu kanalın eski ismi iyimiş aslında ha! ENtv) olacağı tartışılmış. Neyse sonunda görkemli bir konuk oyuncu alınmasına karar verilmiş.

Kurtlar Vadisi gibi ahi gitmiş vahı kalmış Sharon Stone (Ertuğrul Özkök'le muhatap olmayı dahi kabul eden bir çaptan düşmüşlük söz konusu!) benzeri bir konuk almayı artık bu topraklarda rakip tanımayan yapımcı şirket TİM's'in içi kaldırmayacağı için de...

Baklavanın hası...

Evet sayın okurlar *Muhteşem Yüzyıl*'a içimizin yağlarını eritecek, Kıvanç Tatlıtuğ'u mahallenin eli yüzü düzgün manavi konumuna itecek olan o oyuncu geliyor.

Dokuz çocuk, anoreksik bir eş ve eski karısının tüm büyülerine karşı hâlâ dünyanın en ünlü starlarından olan **Brad Pitt**, dizinin *Star*'da yayınlanacak ilk bölümünde **Muhteşem Süleyman**'ın karşısında olacak!

İki buçuk milyon dolarlık bir anlaşma karşılığı tek bölümde oynayacak olan Pitt'in etkisi ile *Muhteşem Yüzyıl*'ın karşısında yediği yumruklarla zaten serseme dönen Kıvanç Tatlıtuğ ne kadar soyunsa da fayda etmez, benden söylemesi. Bütün Kıvanç hayranı sosyetik arkadaşlarım (kadın ve erkek) baklavanın mucidi Brad Pitt bu topraklara uğramadığı için onu tercih ediyordu. Artık var, Urfa'da Oxford misali. Üzgünüm.

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yılın romanı benimki seçildi!

Barbaros Altuğ 27.11.2011

 Yılın romanı benimki seçildi! Evet, yılın romanı benim romanım seçilmiş! Çok şaşırdım ve mutlu oldum. Annem, kız kardeşim, birkaç tane kesinlikle benim romanımı seçeceklerinden emin olduğum yazar arkadaşım, bedava kitap yollayıp bir de üstüne habire pastanelerde, cafe'lerde ağırladığım, büyük gazetelerde kitap köşesi yapan (ama hakkında yazdığı kitapları elbette okumaya üşenen) hanım kız ve şaşıracaksınız ama naçizane ben bu yılın edebiyat olayında jüri üyesi idik. Benim kitabıma sıra geldiğinde ben mahcup bir şekilde başımı öne eğdim; eğmeden önce de herkesin gözlerinin içine sevgiyle (köşeci kıza biraz daha uzun baktım –algısı düşük, anlamıyor bir bakışta) bakıp beklemeye başladım. Sadece annem "Ayol sen daha kitabını yazmadın bile," diye itiraz edecek oldu ama itirazı pek duyulmadı. Ve sonuç benim için büyük sürpriz oldu!

Bu senenin romanlarını seçen bir başka kuruluş *Ideefixe*'de ise benim romanım yerine **Hakan Günday**'ın romanı **Az** yılın romanı seçilmiş. Jüri yukarıda saydığım jüri ile aşağı yukarı aynı. Annem yok (bir jüri bana yetti dedi). Geri kalanı, yani okumayan kitap köşecileri, eş-dost-ahbap falan yerinde. Benim yerime de jüriye elbette romanın yazarı olarak Hakan Günday konmuş. Herhalde kendi romanını seçen jüride yer almak ona da bana olduğu kadar gurur vermiştir; ikimiz de bu payeyi doya doya bir sene kullanırız artık. Acaba o da kendi romanını seçen jürinin bir üyesi olmakla benim kadar gurur duyuyor mudur?

Haza Hanımefendi...

Eski diplomat eş, uzun zamandır tiyatrocu, inci kolyeli Atatürk kadını **Gencay Gürün**'ün, tiyatrosunda Patrick Marble'in 1990'ların Londra'sında geçen dört kişilik çok ünlü oyunu **Closer**'ı sahnelemeye başladığını

yazmıştım perşembe günkü yazımda (evet bazen haftada birden fazla yazabiliyorum ben de). Tiyatrosunun ardından çekilen ve çok beğenilen filmde tiyatro oyununda da aynı rolü oynayan Clive Owen rolü dizi oyuncusu **Murat Han**'a emanet.

İ te G r n provalara ba larken elbette oyuncuların eline teksti vermiş. Buraya kadar herşey normal giderken teksti okumaya ba layanların gözleri falta ı gibi açılmış. Argo dili, sert cümleleri ile oynandığı her ülkede ilgi uyandıran *Closer* bizim uyarlamamızda Haza Hanımefendi G r n' n kendi çevirisi ile oynanacak zira. Böylece metnin içinde geçen tüm seks, şiddet, "ahlaksızlık" içeren konuşmalar inci kolyeli kadının yumuşak sansürüne u ramı  olarak seyirciye ulaşacak!

Mesela metinde geçen "eat my ass" (kıcımı ye) "Sen de saçmalama Allah aşkına!" ile yer de i tirecek.

G r n'e tavsiyem çok i  yaptığını ve konu uldu unu gördüğü yeni tiyatrocuların izinden gitmek istiyorsa onlar kadar cesur olmalıdır. Yoksa Park  amdan yemeklerinde konu ulacak olan G r n mevzuu, **Hande Ataizi**'ni büyük "kadın dostu" (**Türkan  oray** ile evli olduğu günlerden beri komşularının ve tanıyanların bildiği gibi) ve G r n' n bilhassa arkadaşı **Cihan  nal**'in pen elerine nasıl attığı ile sınırlı kalacak bu sene de.

İki açılış, iki sanata doyma etkinliği

Geçen hafta, size anlatabilece im iki davete katıldım (katıldığım diğerleri süper demokrat *Taraf*  izgisini dahi zorlayabilecek kapasiteye sahip).

İlki Karaköy'deki Bankalar Caddesi'nde açılış yapılan **SALT**'un davetiydi. Otto'da votkalarımızı içerken Yiğit a  olduğu ve bedava yemek fırsatına asla karşı koyamadı ı için saatine bakıp mızımızlanmaya başlayınca tam açılış saatinde SALT'da olduk.

Kapıda konukları karşılayan Kraliçe Elizabeth edasıyla salınan eski vejetaryen sonra kasap d kk nı açan (en sevdiğim Türk kadını tutarlılığı tipi) **Defne Koryürek**, yanında için esas sahibi kocası **Vasıf Kortun** ile bekliyordu. Onları görmezden gelip doğrudan yemeklerin olduğu yere gitmemizi fısıldayan Yiğit'i dinledim elbette. Ama ânında hayal kırıklığı bizi bekliyordu; öncelikle ortada üzerine domates küpleri konmuş ekmek parçacıklarının dola tı ı tepsilerden başka bir ikram görünmüyordu. İçecek olaraksa koruk kıvamında kırmızı şarap ve ucuz beyaz Türk  arabından başka bir şey yoktu. Param var Allaha   k r; barmen rüşvet teklif edip votka istedim. Ama paramla dahi hak ettiğim lükse kavu manın imk nı yoktu!

Sanırım ikram bölümüne Kortun'un her şeyi deneyen sevgili e i Defne'nin lokantacılık günlerinin eli de mi ti. Kendisi lokantasına gelen müşterilerden çay isteyen olursa azarlayıp kahve getirir, salatasına soğan istemeyenleri "anneniz size çok  ımartmı , burada so anlı olur" diye paylardı. Lokntasının  mr  de diğer yaptığın i ler gibi uzun ömürlü olmadı elbet, ama tatlı anıları hâlâ hafızamızda...

Ucuz  arap ve domates-ekmek "ikram"larına bırakıp katları dolaşmaya karar verdik. Ama devasa binada açılan tek sergi **Tayfun Sertta **'ın çok ilginç arşiv sergisiydi. Yiğit'e göre **Kutlu  Ataman**'ı tek rakibi olan Sertta  da a ılı taydı. Zaten Sertta  haricinde ne bir hakiki ünlü ne de büyük bir sanatçı yoktu; d   n n ki **İlhan Er ahin**'i birbirimize gösterdik ünlü kontenjanından. H sılıkel m; **SALT Galata** adını taşıyan mekânda yaşamak isterim (aynı şeyi fotoğraf sanatçısı **Nazif Topçuoğlu**'na s yledi imde "Ama ısınma masraflı olmaz mı?" dedi): ya arsam da SALT'un yaptığın gibi (terasa çıkılınca görülüyor nefis bir biçimde) binanın yarısını boyayıp, diğer yarısını **Belgin Doruk** filmlerinde deli kızkarde in yaşadığı çatı arası gibi, boyaları dökülmüş, terasa çıkanların üzerine düşecek kadar metruk bırakmam üstelik! ama lokantasına uğrar mıyım emin değilim. Hele hele malum hanımefendi için içinde olaksa merci beaucoup ben almiim.

Boynu kulağı...

Eylül ayında Lütfü Kırdar'da **Arhan Kayar**'ın düzenlediği çağdaş sanat fuarı **ArtBeat** vardı. Aradan iki ay geçti ve neredeyse tamamen aynı konseptte olan, **Ali Güreli**'nin **Contemporary Istanbul** sergisi kapıları aynı mekânda açtı.

Bu sene altıncısı düzenlenen *Contemporary Istanbul* ile ilki yapılmış olan *ArtBeat* açılışları vasıtası ile karşılaştırmak da hafızaya mecbur kılındı. Hemen söylemek lazım ki boynuz kulağı çoktan geçmiş; **Ali Güreli**'nin açılışı şehrin tüm hip insanlarını toplayan *ArtBeat*'in açılışının yanında hem sönük hem de yaşlı duruyordu.

ArtBeat'te şehrin stil ikonu (bana göre) **Hande Ataizi**'nden Ali Güreli'nin kendi sergisine danışmanlık yapan **Leyla Alaton**'a herkesi görmek mümkünken *Contemporary* açılışı bedavaya sarhoş olmak isteyen genç sanatçılar, yaşlı Türk burjuvazisi ve konu mankeni olarak kardeşinin fotoğraflarının önünde hosteslik görevinde duran **Ece Sükan**'ı ağırlıyordu!

Bu arada bu açılıшта da ucuz Türk şarabından başkaca bir içecek yoktu. Türk burjuvazisinin bu açılışlardaki cimriliğinin cezalandırılması için de yeni anayasaya bir madde konmasını da diliyorum. Mağdurum.

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Vay benim dertli başım...

Barbaros Altuğ 29.11.2011

 Vay benim dertli başım... aşına gelmeyen kalmadı son bir yılda. Önce annesi vefat etti; kendi annesi değil, Başbakan'inkiydi. Yas tutarken bunun için eski eşine geldi sıra; kendi eski eşi değil, Ali Taran'ın eski eşiydi. Ama bu içli, duyarlı insan, ailemizin dolar milyarderleri Acun acıyı bal eyliyor, herkesin derdini tek başına, Mauritius'da bronzlaştırdığı omuzlarına yüklüyor.

Sanki bu acıları yetmezmiş gibi şimdi de Levent'te yaptırmaya başladığı ve içinden nice muhteşem prodüksiyonlar, Hülya Avşar'a nice jüri üyelikleri çıkacak olan Acun Medya'nın yönetim merkezi Beşiktaş Belediyesi tarafından mühürlenmesin mi?

Neymiş efendim mahalleli şikâyet üstüne şikâyet yağdırmış da bilmem ne! Adam acılar içinde sizin şikâyetlerinizle mi uğraşacak bir de? Elbette mühür falan para etmemiş bu çalışkan ve yaslı kafaya. Tike'nin yanbaşındaki inşatta işçiler çalışmaya başlamışlar, e mahalleli de tekrar belediyeye...

Bence bütün bunların altında Acun'un Belediye Başkanı İsmail Ünal'la geç tanışmasının etkisi var. Oysa iki yıl önce tanışsaydılar, Ünal'ın 2009'da vefat eden annesi için de birkaç gün yas tutsaydı, özel uçağına atlayıp Antalya'daki cenazede en çok üzülen o olsaydı bunlar başına gelir miydi?

Bilhassa sanat dostu...

AKP muhafazakâr bir parti; belki fark etmemişsinizdir diye yazıyorum. Son on yıldır da iktidardalar. Ve işin en tuhaf tarafı, özellikle İslam ile ilintilenen bir parti zamanında Türk sanatının her alanda dünyayı fethetmesi! Üstelik bunun bir de hükümetin desteği ve yardımı ile becerilmesi!

Sinema fonundan alınan paralarla yapılan ve yurtdışında ödüller kazanan filmler mi istersiniz, yüzlerce dile AKP döneminde başlatılan proje yardımı ile çevrilip yayımlanan kitaplar mı...

Ama bunların arasında en çok çağdaş sanatlar benim ilgimi çekiyor. Mesela neredeyse tek başına Karaköy-Tophane imar planlarını alt üst eden İstanbul Modern'in, Eczacıbaşı ailesinin çok çok çok değerli Fahrelnisa Zeid vs. yüklü koleksiyonunu müzeleyip değerini arttırmak için neden hükümetin yardım ettiği benim için muğlâk bir konu! Bunun Türk sanatçıların uluslararası olmasına nasıl yardım ettiği de!

Örnek: filmi, kitabı götürüp yurtdışında gösteriyor, satıyorsunuz. Çekilen ilgi orada çıkan yazılarla, verilen ödüllerle, satılan kitap sayısı, filmin gişesi ile doğrudan ölçülebiliyor. Oysa çağdaş sanatlarda durum böyle net ve açık değil; yurtdışında yapılan müzayedelerde Türk sanatçıların eserlerini kim alıyor bilemiyoruz (biliyoruz aslında da): sanatçılar da galeriler de bu konuda ketum! E belli başlı ödüllerde Türk sanatçıların adının anıldığını da söyleyemeyiz. New York, Londra, Paris veya Tokyo'daki prestijli yabancı galeriler Türk sanatçılara sergi açmak için birbirlerini kırmıyor. O zaman bu yaygara ("Türk sanatı zirvede, ne yapsalar satıyor, aman her yerde müzayedelerde Türk sanatçılar satıyor"dan bahsediyorum) neden kopuyor?

Ama işte (belki de hayırlı bir şekilde) bu işin de sonunu getirdik: meşhur "Türk eserleri müzayedeleri"nde eser satmaya çalışan ve dünyaca ünlü olacaklarını zanneden Türk sanatçılara iki acı haberim var: İlki eserlerinizi yüzde 90 bir Türk alıyor! Genellikle de kendi koleksiyonunda varolan eserinizin değerini arttırmak için! İstanbul'da gittiğiniz bir evin duvarında ya da bir holdingin girişinde asılı duracak. İkincisi ise; bu müzayedelerle bir iki sene para kazanan ama sonra herhalde bu işlemin pek de prestij getirmediğini anlayan ünlü müzayede evleri bir bir Türk çağdaş sanatı müzayedelerini iptal etmeye karar vermiş!

İlk uygulayan Bonhams bu kararı. Ardından Christie's Türk sanatçıları tekrar eskisi gibi Orta Doğulu sanatçılar müzayedesine almaya karar vermiş kibarca; ve haklı olarak çok seçiciler bu konuda. Sotheby's'in de bunları takip etmesi bekleniyor...

Yani kaldı yine buradaki zengin "sanat dostlarının" eline çağdaş sanatçılarımız. Bu yazılardan sonra benim İstanbul Modern veya SALT'da bir eserimin sergilenmesi söz konusu olmadığına göre bütün yaptığım Yas Tutan Acun heykellerini Beşiktaş Belediyesi'ne bağışlamaya karar verdim. Beşiktaş'taki muazzam Atatürk heykelinin önüne dikilmek üzere. Yas tutan falan hani -laik, Cumhuriyetçi çizgide. Cüzi bir paraya razıyım.

Ödülüm geri alındı!

Pazar günü bana verilen en iyi roman ödülümü iade ediyorum. Zira Idefix, kendi ilan ettiği jüride adı bulunan ve romanı Az bu jüri tarafından yılın romanı seçilen yazar Hakan Günday'ın aslında jürilerinde olmadığını benim yazımdan sonra fark etmiş! Şu anda da jüri listesinden adını çıkarmış Günday'ın. E bu da bir şeydir! Bundan sonra ilan etmeden önce kontrol ederler diyelim. Annem "Sen de iade et ödülünü o zaman" dedi. Bakınız bu da Idefix'in yolladığı düzeltme:

"27 Kasım 2011 tarihli Taraf gazetesinde, 'Yılın Romanı Benimki Seçildi' başlığıyla yayımlanmış olan Barbaros

Altuğ imzalı metinde, Sabit Fikir/Idefix'in düzenlemiş olduğu ve Hakan Günday'ın yazarı olduğu Az kitabının birinci sırada yer aldığı '2011'in En İyi 100 Romanı' listesinin seçici kurulunda Hakan Günday'ın da bulunduğu belirtilmiştir. Ancak bu bilgi kesinlikle doğru değildir.

Liste yayına alındığında (21 Kasım 2011) büyük bir hata yaparak Günday'ı seçici kurulda göstermiş, ancak 23 Kasım 2011 tarihinde hatamızı telafi edip kendisini seçiciler listesinden çıkarmıştık. Söz konusu yazı yayımlandığında (ve büyük olasılıkla yazıldığında) Günday'ın ismi seçiciler kuruluna dahil değildi."

</div>

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kırmızı çizmeli kedi...

Barbaros Altuğ 04.12.2011

 Kırmızı çizmeli kedi... Yeni bir yayınevi **Kırmızı Kedi**. İlkur Özdemir'in Turkuvas Grubu'ndan ayrılıp yayınevini yönetmeye başlaması ile atılım yapmaya çalışıyor. Hayırlı uğurlu olsun. Ama benim dikkatimi çeken şey bu değil. Kırmızı Kedi'nin yayınladığı her kitap elbette tamamen hakkıyla ve tüm Türkiye'de konuşulan kitaplar olduğu için herhalde (ben bilemiyorum Türkiye'de tam ne konuşuluyor; sadece gazeteleri, dergileri, internet sitelerini, televizyonları, radyoları ve davetleri takip ettiğim için) **Radikal Kitap**'ın en çok satanlar listesine giriveriyor.

Bu hafta mesela en çok satan ilk on kitapta iki tane Kırmızı Kedi kitabı var. Kırmızı Kedi'nin bu durdurulamaz başarısı ve ani yükselişini kıskanıp, ardında bir bityeniği arayanlar da varmış ama duyduğuma göre...

Hele hele bu haftaki en çok satan kitaplar listesine kendinden emin bir şekilde yerleşen **Derviş Şentekin**'in kitabını görünce iyice delirmişler! Yok efendim bu kitap kaç basılmış da bilmem neymiş...

Koskoca **Radikal Kitap**'ın en tepedeki yöneticisi olan, şahane yazar Derviş Şentekin'in kitabı **sadece** kendi editör olduğu gazetede listeye alınmışsa suçu o mağrur insanda değil o başarıyı listelerine koymayan Türkiye'deki kitapçılarda, satın almayan okurda arayın siz!

Ayrıca Derviş Şentekin'in Kırmızı Kedi'nin **gizli ortağı** olması ile bu listelerin ne alakası var? Ne çirkin, ne tuhaf düşüncelere girip de bu ilişkileri kuruyorlar havsalam almıyor! Allah **Kırmızı Kedi**'yi ve gizli ortaklarını kem gözlerden korusun.

Nurgül için değişen ne?

Evet, Nurgül Yeşilçay *Kanal D*'de yeni dizisine başlıyor. Dizinin her şeyi iddialı; Venedik Film Festivali'nden ödüllü (*Çoğunluk* ile) bir yapımcı, **Sevilay Demir** dizinin yapımcısı. Senarist kadrosunda Türkiye'nin en iyi genç yazarlarından **Seray Şahiner** var. İlk kez tamamı Diyarbakır'da geçecek bir dizi üstüne üstlük. Konu da karakterler de sağlam.

Başkarakterler, Diyarbakır Üniversitesi'nde görevli Ermeni bir profesör, âşık olduğu Diyarbakırlı bir kadın ve kadının seneler önce gittiği politik sürgünden kente dönen ve bir Kürt aydını olan kocası.

Uzun zamandır başrol oyuncularının seçimleri için uğraşan ekip, 40-50 yaş aralığındaki oyuncular ile görüşmeler yapıyorlardı; öyle ya karakterlerin gerçekliği ancak bu yaş grubuna oturmaları ile mümkün olacaktı. Ama ne olduysa **Nurgül Yeşilçay**'ın bu sezon başladığı dizi tutmayıp yayından kaldırıldığında oldu. Bu kadar güzel bir ekran yüzünün boşa olmasını kaçırmak istemeyen *Kanal D* yönetimi Yeşilçay'da karar kılınca tüm başkarakterlerin gençleşmesi kaçınılmaz oldu. Bakalım şimdi 30-35 yaş aralığına oturtulan başkarakterlere göre dizinin epey politik içeriğinde de oynamalar olacak mı?

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Fatmagül'ün sevabı...

Barbaros Altuğ 06.12.2011

Kıvanç Tatlıtuğ baklavasından böreğine (böbrek de olabilir bilemiyorum) göstermedik yeri kalmasın, eski rol arkadaşı **Beren Saat**, **Fatmagül'ün Suçu Ne?** ile aldı yürüdü...

Ratingde üstüne yok Fatmagül'ün, konuşulmakta da. Beren Saat'in ekranda ışıltılı parlaması bir nedense bir diğeri de elbette konunun Türkiye'nin yaşayan efsanelerinden, yazar **Vedat Türkali**'ye ait olması.

Vedat Türkali'nin daha önce iki kez filme alınan (biri yazarın kendisinden izin alınmadan yapılan Müjde Ar'lı versiyon, diğeri de meşhur 1986 yapımı Hülya Avşar'lı olan) senaryosu **Umutsuz Şafaklar**'ın *Fatmagül'ün Suçu Ne?* adı ile televizyonda yarattığı olay bazı yayıncıların da iştahını kabartmış haliyle.

Türkali'nin **Eski Filmler** kitabında yer alan senaryosunun ve tüm eski kitaplarının yayın hakkı Everest'e ait. Bunun üstesinden gelip bu çok tutan dizinin üstünden para kazanmak isteyen hırslı bir yayınevi Türkali ile anlaşarak dizi ile aynı adı taşıyan bir kitap çıkartıvermiş. Ama bilen bilir; aynı malzemeden hareketle yapılan kitapların yayın hakkı da varolan anlaşmalı yayınevine aittir. Yani bu durumda Everest'e.

Everest'e hiç haber verilmeden, yangından mal kaçırma usulü kitabı bastırıveren yayınevi kim mi? Evet, yeni yayınevimiz, *Radikal Kitap*'ın yakın akrabası **Kırmızı Kedi**!

Konuyu Kırmızı Kedi'nin verdiği ilanlardan öğrenen **Everest** ve Alfa grubunun yetkilileri ve avukatları grubun sahibi Faruk Bayrak'a hemen tedbir kararı alınmasını ve Kırmızı Kedi'ye dava açılmasını önermişler. Tamamen haklı oldukları bir durumda kazanmaları da yüzde yüze yakınmış.

Fakat Faruk Bayrak, şimdiye kadar bir yazarla asla mahkeme sürecine girmediklerini ve hele Vedat Türkali gibi bir simge yazarı bu konuda kırmayacağını belirtip dava açılmasının söz konusu olmadığını bildirmiş.

Diyeceğim şu ki; bu tavır kendilerinden ayrılmak isteyen yazarları senelerce bir avukat ordusu ile mahkemelerde sürdüren Yapı Kredi gibi holding yayınevlerinin yöneticilerine ders verir umarım. Yoksa Red Kit yayınlamaktan öteye gidemeyecekler...

Televizyondan kısa kısa...

• Türk Max'ın kült dizisi **Bir Kadın Bir Erkek**, ocak ayıyla beraber Doğu Grubu'nun yeni gözdesi *Star TV*'ye geçiyor.

• **Behzat Ç.** ile aradığını bulamayan, yeni başlattığı dizilerin ratingleri de epey kötü giden *Star*'ın ocak ayında **Muhteşem Yüzyıl**'ın yanına çok seyredilen bir başka yapıımı daha katması ile gidişatı düzelecek mi hep beraber göreceğiz...

• Nurgül Yeşilçay'ın sezona iddialı giren ama fena şekilde batıp yayından kaldırılan dizisi **Sensiz Olmaz**'ın faturasının kimlere kesileceği yavaş yavaş belli oluyor. Geçen yıl *Star*'daki görevinden pek de başarılı olmadığı için ayrılmak zorunda kaldığı söylenen **Melis Civelek**, bu sezona Gold Film ile beraber girmişti. Sezona iki de iddialı dizi hazırlamıştı; senaryosu kendisine ait olan **Sensiz Olmaz Show**'da, bir diğer projesi ise *TNT*'de gösterilecekti. Gelen haberler Civelek için bir déjà vu gibi; *TNT* Civelek'in ilk projesinin başarısızlığından sonra, başrolü batan dizisi *Sensiz Olmaz*'daki kadrodan **Onur Saylak**'a verdiği projeye kırmızı ışık yakmış! Proje şimdi başka kanalların yolunda ama işi zor görünüyormuş...

Aşk filmlerinin vazgeçilmez yönetmeni ya da jürisi...

Aman ne çok "en iyi" kitap varmış da haberimiz yokmuş! Yıl sonu geldi ya, **ıdı biz biz ıdıya** jürileri birbiri ile yarışta! Çok utanıyorum ben bu haberler e-mail kutuma düştükçe.

Neden mi? Tembelliğim ortaya çıkıyor da ondan! Belki bilmezsiniz benim esas işim başka; güzel sanatlar fakültesindeki çıplak modellik hayatımın yanında bir de kitap okumakla mükellefim. Çalıştığım yazarların kitapları da dâhil senede okuduğum kitap sayısı 30, hadi taş çatlasın 40'ı geçmiyor.

Oysa "**senenin en iyileri**" yarışmaları haberleri geldikçe insan içine çıkacak halim kalmıyor! Bakınız daha üç adet sonuç geldi henüz. **Idefix** yılın en iyi 100 kitabını seçmiş, **Everest** yılın en iyi ilk romanını ve **Dünya Kitap** da yılın çeviri ve telif kitaplarını.

Bu üç jürinin tümünde yer alan **Semih Gümüş**'ü içtenlikle tebrik etmek isterim. Zira bu sene içinde zannediyorum ki gözlerini dahi kırpmadan, uyku uyumadan aşağı yukarı **400-500 kitap** okumuş bizler için!

Öyle ya; sadece **Idefix** değerlendirmesi için jürideki diğer değerli isimler gibi **en az** 100 kitap okumuş olması lazım (ki birden yüze sıralamışlar işte en beğendiklerini hep beraber, okumadan kafadan atacak isimler değil **bu jüridekiler** reca ederim), Everest'in ilk kitap ödülüne başvurular bildiğim kadarı ile 150 civarında, e üstüne bir de ekleyin Dünya Kitap ödüllerini. Bu arada kendisi için hiç mi okumayacak bu adam? Okur elbet! Velhasıl, günde iki-üç kitap okuyarak, Adana'nın en uzun kebab rekorunun yanına **Guinness**'e girmesi gereken bu mühim başarıyı sizin de atlamamanızı ve bari, hiç olmazsa yılın jüri üyesi olarak Semih Gümüş'ü ödüllendirmenizi bekliyorum.

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Her romanda bir sevgili...

 Her romanda bir sevgili... Kültür Bakanı Ertuğrul G n y'ın açıkladığı ve 26 ilde yapılan araştırma sonuçlarına dayanan **Türkiye Okuma Harita's**ında Türklerin tanıdığı ve en çok okuduğu yaşayan yazarlar, bir nevi kare as (Türkan şoray, Filiz Akın, H ly  Ko yig it ve Fatma Girik vardı eskiden, artık yazarlar var), şöyle sıralanmış:

1. Ayşe Kulin 2. Orhan Pamuk 3. Elif şafak 4. Canan Tan

Listedekilerden Ayşe Kulin, Elif şafak ve Canan Tan 2011 yılında romanlarını yayınlayıp epey de gürültü kopardılar. Listenin iki numarasında yer alan Orhan Pamuk ise kendine 2012 yılını hedef seçmiş.

Bu konuda ilk adım da atıldı; sadece bu haftasonunun değil önümüzdeki yılın entelektüel magazin olayının (erkek kılığında İskender ya da GAY romanı tartışması benzeri) Orhan Pamuk ve yeni sevgilisi ressam **Karolin Fişekçi** olacağı belli oldu! D n bu konuda yapılmış tam 17 adet haber vardı!

Elbette sadece yeni sevgilisi ile değil yayımlanacak yeni romanı ile de Pamuk 2012 yılına damga vurmaya hazırlanıyor.

Nişantaşı'nın varoşla imtihanı sayılabilecek olan **Kafamda bir Tuhaflık** (*A Strangeness in My Mind*; Türkçe okuyamayan Nişantaşılı okurlarım için) Orhan Pamuk'un yepyeni romanı...

1990'ların sonunda sokak sokak dolaşıp boza satmaya  alışan **Mevl t**' n hikâyesini anlatacak olan romanda, Pamuk'un daha önce tüm romanlarında mutlaka yer alan entelektüel, varlıklı, şehirli karakterlerden eser yok! Mevl t, Mevl t' n gündüzleri beraber doğalgaz sayacı okuyarak para kazandığı otuz yıllık arkadaşı Ferhat, Mevl t' n metresi, ipsiz sapsız oğlu, garsonlar, yoksulların katıldığı din  tarikatlar, gecekondular ve sokak satıcıları arasında geçen romana adını veren de Mevl t' n bozayı alanlara bağımlılık yapmak için bozasının içine kattığı uyuşturucudan geliyor! Zaman zaman kendisi de kullanıyor zaten; o nedenle hik yede gerçek ve hayal birbirine geçiyor...

Benim tek derdim **sanat sanat sanat** olduğu için bu ilişkiden beklediğim ise naçizane şu; gönül ister ki yeni romanın kapak resmini de özel olarak **Karolin Fişekçi** yapsın. Üstelik yeraltından İstanbul manzaraları konulu bir romanın kapağını, en kışkırtan resimleri yapan bir ressamdan daha iyi kim becerecek? Hem magazin kısmına da bir katkı olur roman tanıtımının...

Televizyondan kısa kısa...

- Twitter sadece Arap Baharı gibi sosyal olayların tetikleyicisi değil. En azından Türkiye'de. Nefis bir dedikodu kaynağı aynı zamanda. Geçen hafta da Medyapım'ın Genel Müdürü **Armağan  ağlayan**, Burcu Esmersoy'a ayar verdi. Esmersoy'un şu anda epey ilgi gören *Umutsuz Ev Kadınları* için "aman bana da teklif geldi" yollu konuşmalarından rahatsız olan yapımcı "sadece teklif gitmedi, çekim de yaptık ama çöpe attık" manalı, Esmersoy'un yeteneğine vurgu yapan bir açıklama yaptı; elbette Twitter'dan.

Burcu Esmersoy üzülmesin! Çünkü bu konuda yalnız değil. Medyapım'ın ocak ayında yayına girecek olan yeni projesi, Nahit Sırrı  r k'ten uyarlanan **Eve Düşen Yıldırım**'daki, önce Tuna Kiremitçi'ye teklif edilen rol için **Rafet El Roman**'da karar kılınmıştı. Ama yapılan çekimlerden sonra El Roman'ın oyunculuk yeteneğinin Esmersoy'dan aşağı olmadığı anlaşılmış. şimdi aynı rol için **Murat Han**'la çekim yapılıyor. Üstelik bu kadarla da kalmamış; diğer başrol İsmail Filiz, yerini **Mehmet Can Mincinozlu**'ya kaptırmış, Ahmet Levendoğlu da kadrodan çıkarılıp **Ahmet Gülhan** konmuş. Ve dizinin ilk bölümü sil baştan çekilmiş! Elbette bu tadilattan yönetmen de nasibini almış ve koltuğa **Bahadır Er** oturmuş.

Yani Burcu Hanım sorun sizin muazzam oyunculuk yeteneğinizde olmayabilir; hatta yeni bir Pizza Hut reklamı için seçilmiş bile olabilirsiniz şu anda...

• Yeni sezona hazırlanan bir başka uyarlama da Selim İleri'nin Ömer Kavur yönetmenliğinde çekilen senaryosu **Kırık Bir Aşk Hikâyesi**. Orijinal senaryodaki gibi Ayvalık'ta geçecek olan hikâye günümüze aktarılmış durumda. Ama film ile de bağlarını koparmadan; başrol erkek karakteri, orijinal filmdeki Kadir İnanır'ın oynadığı Fuat karakterinin yeğeni genç **Ateş**. Bu nedenle dizide konuk oyuncu olarak **Kadir İnanır**'a teklif götürülmesi planlanıyor.

Anzaklar geliyor

Hayır onlar her sene geliyor aslında; yani Anzaklar. Ama Türklerin duruma uyanması yeni. 2015 Gelibolu çıkartmasının başlamasının 100. yılı ya, bizim yapımcılar da kolları sıvayıp bu durumu elbette ki "tamamen duygusal" sebeplerden gişe hâsılatına döndürmenin yollarını aramaya başlamış.

Erken kalkar yol alır ve Türkler erken uyanmayı sevmez (ben de!). *Yüzüklerin Efendisi* filminin yüz ödüllü yönetmeni (abartıyorum efendim, hemen düzeltme yollamayın) ve üstelik Yeni Zelandalı yönetmeni **Peter Jackson**'ın Gelibolu çıkartmasının 100. yılı için neredeyse Türkiye bütçesine yakın bir parayla bir film yapacağı biliniyor. Kendisi bir tv programında açıkladı zira. Zaten kendi hazırladığı biyografisinde yönetmen olarak hayalinin büyük bir Gelibolu filmi yapmak olduğunu yazan, çıkartmanın 75. yılı için Gelibolu'ya gelen ve dedesi Gelibolu'dan şeref madalyası olan bir yönetmen için bundan doğal ne olabilir?

Ama bugüne kadar Çanakkale'ye ilgisi herhalde deniz kenarında ucuz arsa kapatmakla sınırlı kalan Türk Eisenstein'ı (evet uzun zamandır yoktu köşemizde) **Sinan Çetin**'in ofisinin arka bahçesinde kotardığı ve başrolüne de kendi çocuklarını tıktırdığı **Gelibolu** filmi sanırım sadece ben merak etmiyorum! Gösterime girebilirse epey eğleneceğimiz kesin. İçinde Çetinvari tüm ustalıklar mevcut; ben yeni bir Komser Şekspir geleceği umundayım...

Ama Çetin'in komedi türünde verdiği başyapıtın rakibi ciddi. Zira **Serdar Akar** uzun zamandır üzerinde çalışılan *Gelibolu* filminin hazırlıklarını bitirme aşamasında. Epey büyük bir bütçeyle çekilecek film uluslararası bir ortak yapım olacak.

Akar'ın projesi için ilk görüşülen isimlerden olan **Buket Uzuner**'in romanı Uzun Beyaz Bulut- Gelibolu ise Türk-Avustralya ortak yapımı olarak 2015 yılına Jackson'a rakip olarak hazırlanıyor. Filmin Türk yapımcısı ise Kutluğ Ataman'la Perihan Mağden'in romanından uyarlanan *İki Genç Kız* filminde beraber çalışan **Gülen Güler**.

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Karolin Fişekçi'den haber var...

Barbaros Altuğ 13.12.2011

Size haber vermiştim; 2012'de en çok konuşacağımız çift belki de **Orhan Pamuk** ve yeni sevgilisi, dünyanın en seksi sanatçısı (kendisi öyle tanımladığı için, yoksa ben görmüş değilim Fişekçi'yi) ressam **Karolin Fişekçi** olacak demiştim.

Neden mi? Öncelikle şehrin yeni IT Couple'ı olmaya fazlasıyla aday bu yeni çiftin basına konuşulacak malzeme verme konusunda pek sıkıntı çekeceğini düşünmüyorum. **Nobel** ödüllü tek yazarımız Orhan Pamuk her dönemde kendisinden bahsedilecek şeyler yapar; Karolin Fişekçi'nin de öyle ağzı var dili yok bir sanatçı olduğunu düşünmüyorum. Sonra her ikisinin de yeni işleri geliyor bu sene; yani basının karşısına işleri ile çıktıklarında elbette sevgili soruları da gelecek. Cevap vermeseler de bu konu hep yazılanın bir köşesinde duracak epey süre...

Pazar günü yazdığım yazıdan sonra **Fişekçi** bir mesaj yollayarak (evet, twitter'dan) bana teşekkür edip bir de e-mail yollamak istediğini söyledi. Daha sonra da karşılıklı olarak maillerimiz geldi gitti. Yazdığı maillerin, **çok özel** olan bazı kısımlarını atıp bir bölümünü köşeme almak istediğimi söyledim. O da bunu anlayışla karşıladı. Önce Fişekçi'nin maillerinden yazıma girmesine karşılıklı karar verdiğimiz kısım:

"Merhaba,

Kaç gündür Twitter'da konuyu takip ediyordum, tabi sizi de.. dün ne yazacaksınız diye meraklanmıştım. Bugün yazdıklarınız yani benim kapak resmi yapmam; böyle bir şeyi benden iyi başkasının yapamayacağı bölümünü sevdim, teşekkür ederim.

Bu konuyla ilgili şu an için konuşmamayı seçtim. Fakat ne Orhan'ın ne de benim reklama ihtiyacımız yok. Her romanda bir sevgili demek bana da ona da haksızlık olur.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yine, yeni, yeniden

Barbaros Altuğ 20.12.2011

Yine, yeni, yeniden **Adı Vasfiye** filmi hatırlamayanınız var mı? Varmış. Şerif Gören!

Barış Pirhasan'ın Necati Cumalı'nın *Ay Büyürken Uyuyamam* kitabındaki beş öyküden yola çıkarak adeta bir Calvino metni haline getirdiği senaryosu *Adı Vasfiye*'den Atıf Yılmaz'ın çektiği film, Türk sinemasında entelektüel bakışın sıradan seyirci ile barıştığı, hem gişe hem ödüllerde başarılı, üstelik kadına bakışı yeniden sorgulatan bir başyapıttı.

Neredeyse 20 yıl sonra setlere dönen Şerif Gören, sanki başka bir malzeme kalmamış ya da bu malzeme zamanında doğru kullanılmamış gibi aynı kitaptan bir uyarlamaya girişmişti! Geçen hafta gösterime giren filmi pek fena bulan eleştirmenlere de "Çok konuşmayın, gişeye bakın" diyerek hadlerini bildirmişti!

Heyhat, zaman çabuk geçer. Bir hafta doluverdi ve hep beraber gişeye bakıyoruz: 82 sinemada gösterime giren **Ay Büyürken Uyuyamam** 39 bin seyircide kalıvermiş! Yani her seansta sinema salonlarına 10 civarında seyirci çekebilmiş! Kendisine rastlayınca "evet, hâlâ gişeye bakıyoruz" demeyi ihmal etmeyin lütfen.

Şerif Gören'in bu büyük başarısından mı ilham aldı bilemiyorum ama bir diğer senaristimiz de zamanında hepimizin gönlünde taht kurmuş olan bir başka filmi, **Teyzem**'i yeniden çekmeye karar vermiş!

Kendi yazdığı senaryodan ustaların ustası **Halit Refiğ**'in çektiği filmin *hiç de olmadığını* seneler sonra farkedene **Ümit Ünal** şimdi bu filmi yeniden çekmek için para arıyormuş! Umudumuz akliselim Türk yapımcılarının bu

projeye para yatırmaktan şiddetle kaçınmaları, hatta telefonlara çıkmamaları!

Kendi senaryosundan hareketle çektiği son filmi **Kaptan Feza** ile alamadığı Oscar, Altın Palmiye ve Altın Aslan (ve hatta Altın Koza) ödülllerinin yanısıra gişede de müthiş bir başarı ile 2.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hayatın tüm zorluklarına rağmen...

Barbaros Altuğ-2 25.12.2011

 Hayatın tüm zorluklarına rağmen... Baştan söyleyeyim: Söz verdiğim konuların hepsi yok bu yazıda. Neden? Zira Yıldırım Oğur (Yazı İşleri Bakanı) *Taraf*'ın diğer yazarlarının da okunduğunu iddia ediyor! Böylece hiç bir zaman benim istediğim kadar yer (yani iki ya da taş çatlasa üç tam sayfa) bana ayrılmıyor!

Yoksa ben de istemez miyim az sonra aşağıda kısıtlı kelime dağarcığımla anlatmaya çalışacağım **Yaşar Kemal** davetinde gördüğüm ve adını kimsenin bilmediği genç hanımın çarliston, boncuklu elbisesi şöyle endamına yakışır büyüklükte basılsın?

İlk parti, ilk şampanya...

Tüm medeni Batılı memleketlerde olduğu gibi Şarkın İncisi, güzide şehrimizde de aralık 15'ten sonra işler duruyor, tatil başlıyor. Partiler de davetler de Hristiyan geleneklerimize uygun biçimde bu tarihlere konuyor. Amen.

Cumartesi akşamı **Yaşar Kemal**'e verilen nişanın kokteyli ile resmî tatil partisi sezonum da açıldı. Aslında tek başına uzun bir yazı dizisi bile çıkabilecek olan Fransız Sarayı'ndaki bu geceden twitter'ımsı satır başları.

- **Gecenin en şıkı:** Vallahi lila gömleği, bir ton koyu örme kravatı ve açık mavi kemik çerçeveli gözlükleri ile **Oral Çalışlar** şık ötesiydi! Sinekkaydı tıraşı ile adeta kendinden genç bir role hazırlanan aktördü!
- **Gecenin en güzeli:** Simsiyah elbisesi, simsiyah topuzu ve sade pırlanta takıları ile en ön sırada yerini alan **Türkan Şoray** gecenin de gönlümüzün de sultanıydı.
- **Gecenin en lezzetlisi:** Bugüne kadar yediğim (ki epeyce yedim şu gencecik yaşımda) en güzeller arasında sayacağım mini **eclair**...
- **Gecenin cimrisi:** Fransız hükümeti! Hatta her şeyin sorumlusu Sarkozy! Şampanyayı damlalıkla ikram eden Fransız mı olur? Sanırım Fransa'yı boykot da bu yüzden başladı. Ben de katılıyorum. Cumhurbaşkanımız haklı.

Unutulmasın diye...

- Türk devletinden korkmayan **Yaşar Kemal**, büyük kahkahaları eşliğinde, **Perihan Mağden**'in kendisini sevmemesinden korktuğunu bizzat Mağden'e açıkladı!

- Fransızlar şampanyadan kıstıkları parayı sanırım ısıtmaya harcamışlardı. İçerdekilerin yaş ortalamasını da düşünerek (siyatikleri azmasın diye) 50 derece civarına ayarlanmıştı sıcaklık.
- Yaşar Kemal'in ödülünü veren şansölyeyi Louis de Funes filmlerinden gözüm ısıırıyordu. Kendisine, aynı nişandan aldığını Amerikan CV'sine yazan Elif Shafak'a neden Yaşar Kemal'e yapılan bu törenden yapılmadığını soracakken 45 yıldır ilk kez bu nişanı bir Türk'e verdiklerini söyledi. Sanırım şansölye karıştırıyor.
- Elbette Fransız kültürü söz konusu olunca kokteyle Nişantaş'dan da katılanlar oldu. **Zeynep Fadilloğlu** ve **Erkan Özerman!**
- Gazetemiz yazarlarından Andrew Finkel ve transparan kollu siyah elbisesiyle İpek Çalışlar umuyorum ki **Bugün Ne Giysem?** programına katılmayı düşünmüyorlardır. Kırılmalarını istemem.

Ve sıra Nişantaş'da...

Entelektüel, sıcak ve kısıtlı bütçe ile kotarılmış Fransız Sarayı kokteylinden sonra nihayet gerçekten şampanyanın su gibi aktığı bir davete katıldım.

Nişantaş'da en minik elbiseleri içindeki şehrin en güzel kadınlarıyla beraber **Aslı Bernard**'ın doğum gününü kutladık. Gece boyunca gözümüz, ismi bende saklı bir davetlinin kırmızı taşlı örümcek broşunda kaldı!

Erken bir Noel yemeği

Dünyanın dört yanındaki en şık organizasyonlarda imzası olan **Anthony Todd** İstanbul'un en güzel evlerinden biri saydığım evinde, erken bir Noel yemeği verdi.

Gecenin en çok şaşırtanı bir gentlemen's club'a gelir gibi, yeleşinden kravatına iki dirhem bir çekirdek aramıza katılan ve her gün böyle giyindiğini iddia eden (ama bizi ikna edemeyen) Doğuş Yayın Grubu CFO'su **Ahmet İren** oldu! Şık mıydı? Fazlasıyla!

Ve Karolin...

Otto Sofyalı'da **Karolin Fişekçi** ile tanışıp viski içtik (ben viski o pembe şarap daha doğrusu). Hikâyenin Füsun'u olduğunu söyledi. Hangi hikâye hangi Füsun diyenleri nisanda açılacak **Masumiyet Müzesi**'ne davet ediyorum. Ayrıca fotoğraflarımdan daha yakışıklı olduğumu söyleyince bunu twitter'dan ilan etmesi için baskı yaptım.

Partiyse parti...

Bir kez daha kanıtlandı ki bu şehirde parti vermeyi en çok bilenlerin başında Arhan Kayar ve ddf geliyor.

Galatasaray Adası'nda düzenledikleri gece şehrin **who is who** rehberi gibiydi. Medyapım'ın patronu **Fatih Aksoy**'dan, partilerin Osmanlı'dan beri demirbaşı **Güneri Civaoglu**'na (belki balmumu heykeli de olabilir, bilemiyorum) olmayan yoktu. Sanırım 300 şişe kadar viski içtikten sonra (kişi başına) adayı karaya bağlayan dubalı yoldan düşeni kim kurtarırı tartıştık. Benim kıyafetlerimi riske atıp da kimseyi kurtarmaya niyetlenmeyeceğimde herkes hemfikir oldu. **Vivet Kanetti** ben düşersem kurtaracağını söyledi. Canım Vivet.

İstanbul İstanbul olalı...

İstanbul olmasa da Changa Changa olalı böyle gece görmedi! **Savaş Ertunç**'un Türkçe müzik gecesi **El mi Yaman Bey mi Yaman?** Hande Yener ve Ajda Pekkan'la başladı, Tarkan ile doruğa ulaştı! TÜSİAD Başkan Yardımcısı **Tayfun Bayazıt** ve eşi Suzan Bayazıt, *Vogue* dergisi yayın yönetmeni **Seda Domaniç** ve Changa'yı tıklım tıklım dolduran diğerlerini ardımda bırakıp, barın duvarında oynayan *From Russia with Love*'da gösterilen daha karanlık İstanbul sokaklarına daldığımda Kibariye'nin zulada Yakut isteyen sesi çınılıyordu...

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Siz daha da yaşlanırken...

Barbaros Altuğ 27.12.2011

Bu son yazım; korkmayın sadece 2011 için. Yoksa açılacak davalar yüzünden **Taraf** beni kovana kadar buradayım. Zira bu köşe sayesinde edindiğim süper sempatik kimlik sayesinde gittiğim her yerde krallar gibi karşılanıp, şahane şekilde ağırlanıyorum; neden gideyim?

Ama öyle ya da böyle bu senenin son yazısı olduğuna göre (yeni yılın ilk yazısı, siz daha alka seltzerlerinizi henüz almış ve akşam yediğiniz hindi henüz sindirilmemişken 1 ocak pazar günü çıkacak), arkamızda bıraktığımız ama benim gönlümün unutulmasına asla müsaade etmeyeceği 2011'in tatlı olaylarına bakalım istedim...

» **Yılın modeli:** Elbette ve tartışmasız şekilde **Elif Shafak**. 2011'de sadece yazdığı kahramanın kılığına bürünmekle kalmadı, kapak kızı da oldu (kendi kitabına). Yetmedi, Ayşe Arman'a verdiği çeşitli röportajlarda kâh kara peruklar takarak Angelina Jolie, kah dantel elbiseler, uçan kitaplarla romantik serseri oldu. 2012'de gönlüm Amerikan CV'sinde aldığını bilhassa belirttiği ama bizden sakladığı **Légion d'honneur** ile askerî modeller denemesinde.

» **Yılın çifti:** Son ay ortaya çıkmasına rağmen boza farkı ile **Orhan Pamuk-Karolin Fişekçi**.

Azıcık farkla zira uzun süre yarışı Bulgar yazar sevgilisi ile önde götüren ve hatta "sevgilimin eserini çaldılar, Hollywood'da da film yaptılar" (bu enfes yazıyı kaçırmışsanız *Kelebek* arşivinden bulun) kompozisyonu ile özel ödülü hak eden **Tuna Kiremitçi** ne yazık ki sevgilisi Bulgaristan'da, yani Ayşe Arman'dan uzakta olunca yeterince popüler olamadı...

» **Yılın tweeti:** 2010 yılının tweeti rakip tanımaz biçimde karısına @Elif_Shafak **hello baby** mesajını yazan **Eyüp Can**'a aitti.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

2012

Barbaros Altuğ 01.01.2012

2012 Eğer bu satırları okuyorsanız ve hâlâ kıyamet kopmamışsa Mayaları müfteri ilan ediyorum öncelikle. Senelerdir ödümüzü koparmakla kaldılar. Bilhassa benim; varolan bütün servetimi de kıyamet kopacak diye har vurup harman savurdum. Ama allah'tan yazarlarım çalışkan; bu sene de birkaç milyon dolar kazanırım diye hesaplıyorum.

Bu senenin listeleri ve bizi epey meşgul edecek ilk romanı **Buket Uzuner**'den geliyor. Bir dörtlemenin ilk kitabı olan ve Defne Kaman adlı kadın gazetecinin hayatına odaklanan Uyumsuz Defne Kaman'ın Maceraları, mart ayında **Su Kitabı** ile başlıyor. Türklerin Şaman kökenlerinin ağırlıkta olduğu seri *Toprak Kitabı*, *Ateş Kitabı* ve *Hava Kitabı* ile sürecek. Uzuner sevenler korkmayın; yazarınız Istanbululardan sonra beş sene ara vermiş görünebilir romana. Ama bu arada dört kitabı birden yazdı; yani bir beş sene daha beklemeyeceksiniz yeni roman için.

Ben, Türkan Şoray

2012 yılının en büyük kitaplarından biri ise sinemanın sultanı **Türkan Şoray**'ın ilk kez kendisini anlattığı kitabı olacak bence. 2011 yılı boyunca Leyla Özalp ile birlikte kitabı hazırlayan Şoray, Ankara günlerinden film çekemediği zamanlara, *Mine*'den *Selvi Boylum*'a kişisel tarihini özel arşivinden hiç yayınlanmamış fotoğrafları ile anlatıyor.

Şu anda son hazırlıkları süren kitabın da mart ayında piyasada olması bekleniyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Senede kaç bin?

Barbaros Altuğ 03.01.2012

Senede kaç bin? **LONDRA**- Biliyorsunuzdur artık; bu köşe yüksek düzey entelektüel insanlar için yazılıyor. Köşemi okuyanlar ve hayran olanlar arasında **Acun**'dan **Ayşegül Aldinç**'e aklınıza gelen tüm üst düzey düşünürler var (bu arada Ayşegül Aldinç'ten şahane bir e-mail geldi son yazıda onunla ilgili notuma dair; bu seviyeli şarkıcımızın yazdıklarını belki paylaşım pazar yazısında sizinle de).

Bu nedenle son bir aydır gazetelerin kültür-sanat sayfalarından hızla *Kelebek* ekine yol alan güzide yazarımız **Orhan Pamuk**'un meselelerine de hep hak ettiği şekilde, sanat gözüyle yaklaşıyorum.

Kuzey Kore'den hallice

Biliyorsunuz Türkiye pek çok meselede Kore ile karşılaştırılıyor. Kendisini Güney Kore ile aynı ligde bulan *ülkemizin* kültür-sanat olaylarındaki yaklaşımları ise daha ziyade komşusu Kuzey Kore ile benziyor oysa.

Kol kırılır yen içinde kalır mantığı ile yürütülen ve ser verip sır vermeyen yayıncılık dünyası da buna dâhil. Mesela Türkiye'de asla bir yazarın kitabının kaç adet sattığını öğrenemezsiniz.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ah o balık çatalı...

Barbaros Altuğ 08.01.2012

 Ah o balık çatalı... Haberi veren arkadaşşıma "Yine mi?" dedim. *Yine*, dedi.

Evet, ATV'de yayınlanan ve Türkan Şoray-Kadir İnanır'lı versiyonun yanına yaklaşımasa dahi ratingleri hiç de fena gitmeyen, **Al Yazmalım**'da yönetmenlik koltuğuna oturan **Nisan Akman** yine işi başkasına devretmek zorunda kalmış. Haftaya yeni bir yönetmenle yola devam edecekmiş dizinin yapımcısı Ay Yapım. Sorun; Akman'ın prodüksiyonda çalışan "alt " ekipten bazıları ile anlaşamaması.

Yine çünkü daha önce de **Gold Yapım** dizisi olan **Hanımın Çiftliği**'nde de birkaç bölümden sonra işi bırakmıştı Akman. Sorun benzerdi; bu kez sette uzun çalışma saatleri de eklenmişti üstelik...

Oysa yaptığı işler hep eli yüzü düzgün, yönetmenlikte deneyimli bir isim **Nisan Akman**. Ama bence ne oluyorsa o yüzden oluyor. Yani eski filmleri yüzünden...

1980'li yıllarda artarda çevirdiği üç filmle; **Beyaz Bisiklet**, **Dünden Sonra Yarından Önce** ve **Bir Kırık Bebek** ile ödüller aldıktan sonra bir anda işi bırakıp İngiltere'nin varsıl bölgesi Sussex'e yerleşen ve tam 16 yıl boyunca İstanbul'dan ve yönetmenlikten uzak kalan Akman, nadide yurdumuza döndüğünde, haliyle işine de geri dönmek istedi.

Oysa onun bıraktığı hayatın altından ah ne sular akmıştı; 1980li yılların parlak çocukları sayılan Beyaz Türkler çoktan evlerine çekilip yerlerini yeni Türklere bırakmıştı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gidelim buralardan...

Barbaros Altuğ 10.01.2012

 Gidelim buralardan... Lapa lapa kar yağacağını umut ediyorlar o gün. Önce yüzlerce yıllık Gar Lokantası'nda bir şeyler yenecek yolculuk öncesi, sonra herkes beyaz yataklı kompartımanlarına yerleşecek. Vakti gelip tren hareket ettiğinde trenin lokantasında bir tek atılacak bu kez ve ertesi sabaha kadar tıkr tıkr giden trenin sesiyle uyunacak.

Sonra trenden inip, karların altında kendilerini bekleyen beyaz atlı faytonlara binecekler; üşümesinler diye beyaz kürklü örtüler de olacak faytonlarda. Gidecekleri yere vardıklarında güzeller güzeli kızlar ve yakışıklı genç erkekler tarafından karşılanacaklar; birer kadeh şampanya içerken gösteriyi bekleyecekler.

Ve perde kalktığında operaların operası **Don Giovanni**'yi seyretmeye başlayacaklar.

Vallahi anlattığım olay Viyana veya St. Petersburg'da geçmeyecek; AKM kapandı kapanalı içi kan ağlayan opera sevenlerin (kanarya sevenler kadar olmasa da var böyle bir mutlu azınlık da) büyük bir prodüksiyona hasret kaldıkları İstanbul'da da değil, hayır. Olay, 2012 yılının Ankara'sında geçecek. 1930'lu yıllardan beri, Atatürk'ün çarliston kıyafetli kadınlarla dans ettiği fotoğraflara iç geçirip "Ah Ankara!" nostaljisi yapanların şimdiden güve yemiş gala kıyafetlerini hazırlaması için haber veriyorum!

İstanbul'un medarı iftihar, operacıların gönlünde taht kuran **Yekta Kara**, bu kez yemedi içmedi, *Don Giovanni*'yi Ankara'da sahneye koymasının şerefine 15 kişilik bir seçkin arkadaş grubunu işte tam da anlattığım şekilde Ankara'da ağırlamayı kafaya koydu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Oralara kış günü kar yağıyor canım...

Barbaros Altuğ 17.01.2012

 Oralara kış günü kar yağıyor canım... **LONDRA-** Bir süredir *Taraf*'tan aldığım sembolik telif ücretleri sayesinde Londra'dayım (Yazılarımın başına ısrarla koydurduğum **Londra** mahrecini Yıldırım Oğur kıskançlıkla karalayarak sildirmese siz de daha rahat anlayabilirdiniz).

O nedenle gerçeklik duygum yaralanmış, İstanbul'da senelerceilmekilmek dokuduğum öfkem törpülenmiş olabilir; mesela siz eski Genelkurmay Başkanı'nın akıbetini konuştuğunuz günlerde Londra'daki en büyük sorun (gazetelerin birinci sayfasından hâlâ tartışılıyor) kitap zinciri **Waterstone's**'un ismindeki virgülü atarak logosunu **Waterstones** haline dönüştürmesiydi! Apostrophe Protection Society (üstten virgülleri koruma derneği; evet Hakkı Bey, kıymetinizi bilemedik) zehir zemberek açıklamalar yapıyor, gazetelerin başyazarları bir üstten virgülün cemiyette neleri değiştirebileceğini anlatıyor bir haftadır!

Ayşe Kulin ile (zengin yazarlar Londra'yı seviyor, **Elif Shafak**, Ayşe Kulin'den sonra aramızda **Ahmet Altan**'ı görmek istiyoruz) opera öncesinde mi şampanya içelim yoksa sonrasında mı tartışması yaparken (yaşadığımız en şiddetli tartışma) İstanbul'a kar yağdığını, elektriklerin olmadığını, **Hasan Mutlucan**'ın varisinin radyoya çıkma ihtimalini öğreniyoruz.

Yanisi; yazılarda bu tatlı dil, munis yürek, hafif sıkıcı üslup hep bu Londra yüzünden.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ailemizin yeni üyesi...

Barbaros Altuğ 22.01.2012

 Ailemizin yeni üyesi... **LONDRA-** Bazı şeyler birbirine yakışır; beyaz peynir ve Türk ekmeği, Semra ile Turgut Özal, Louis Vuitton çanta ile Seda Sayan gibi. İşte ailenin yeni üyesi de aileye böyle yakışıyor; tencere ve kapak misali.

Geçen sene verdiği röportajda (elbette ki **Ayşe Arman**'a, başka röportajcı okumuyorum ben) "*Aman aman oyunculuk falan istemem, dizilerde mi çalışıcam*" sözlerinin hemen ardından gelen ilk dizi teklifini kabul ederek kendisinde gördüğüm "Türk usulü star" potansiyelini boşa harcamayan, tutarlı bir sarışın o.

Deneme çekimlerine gittiği bir başka dizide oynayamayınca "İstemedim ben o diziyi" açıklamasına dizinin yapımcısı "daha neler" dediği halde üste çıkmaya çalışınca gönlümü bir kez daha kazanan ve **Scarlett Johansson**'u elbette kendisinden çirkin bulan bu afet işte aradığı aileye kavuştu sevgili hayranlarım.

Bu sene ilki nisan ayında ikincisi ise hazıranda çekilecek olan iki sinema filminde en sevdiğim ailenin, **Çetingiller**'in en yeni üyesi olmanın verdiği haklı gururla kamera karşısına geçiyor; evet şu günlerde Plato Film'in kapısından giren herkes önce **Burcu Esmersoy** ismi ile aşına olmak zorunda.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Homesick...

Barbaros Altuğ 24.01.2012

Homesick... *Guardian*'daki haberi okuduktan eve dönüş vaktinin geldiğini anladım. Neticede 15 senedir yaşadığım semt, canım **Cihangir** İngilizler tarafından dünyanın en yaşanılabilir dördüncü semti seçilmiş ve Orhan Pamuk'un evinden çekilen bir fotoğrafla dünyaya tanıtılmıştı. Döndüm. İlk gece iki kere elektrikler kesildi, asansör elektrikler gidip gelince bozuldu (zaten şahaneniz bir çatı dubleksinde ikamet ediyor), yatak odamdan baktığım köprünün LED aydınlatmaları tam üç sıra söndü (bir nevi otistik olduğum için beş dakikada bir kontrol ettim gece boyu düzelmiş mi diye). Ben de böylece vatanıma kavuştuğumu anlayıp huzura erdim... İstanbul gibisi yok...

O ayın parlak ışığında yürüyerek bir sürü aslana rastladı...

"Bunları görünce yaşamından zevk aldı" diye devam eder Gılgamış Destanı. **Gılgamış Destanı**'nın üç büyük dinin de kutsal kitaplarında yer alan kimi bölümleri vardır.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nasıl harcamalı?

Barbaros Altuğ 29.01.2012

Nasıl harcamalı? İstanbul'da kar kış kıyamet; belediyemiz "çok da dışarı çıkmayın, oturun sıcacık evinizde" uyarıları ile bize ayarını veriyor (İngilizce de yapsalar keşke dünya başkenti İstanbul'da bu uyarıları; tamam Fransızca yapsınlar diye ısrar etmem).

Kadir Topbaşı dinleyip eve kapanınca da o gazete senin bu dergi benim elime geçen her kâğıt parçasını okuyorum. **Financial Times**'in haftasonları çıkan ve dünyanın en zenginlerine paralarını nasıl daha çabuk har vurup harman savuracaklarını öneren bir eki var; **How to spend?** (Nasıl harcamalı?) adı altında. Bulgari kolyeler, yeni çıkan tasarım kıyafetler, en pahalı yazlık evler falan hep bu ekte.

Müjdem i isterim sayın über zengin *Taraf* okurları; bu şahane ekin orijinalinden bile iyisi Türkçe yayımlanıyor siz bilmeden. Uzun süredir Türkiye'nin en önemli meselelerinden "*en pahalı şeyleri nereden bulabilirim acaba?*" konusuna korkusuzca el atan **Milliyet**'in **Cumartesi** eki her hafta How to spend? öneriler ile dopdolu Türk halkına.

Eski lüks dergi yöneticilerinin işbaşında olduğu bu şahane eke bakıp, haftanın önerilerinden 23.500 TL'ye satılan **Tiffany** anahtarlığı mı alsam yoksa uzun uzun (Erzurum'daki *dadaş skiing society*'e herhalde) anlatılan tasarımcıların elinden çıkan son model kayak kıyafetlerinden mi bilemedim.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Esmerin tadı, sarışının adı...

Barbaros Altuğ 31.01.2012

 Esmerin tadı, sarışının adı... Hayır, durmuyor; ben İstanbul topraklarına (ayrı bir Cumhuriyet olarak) ayak bastığımdan beri lapa lapa, tipi olarak, atıştırma, kuşbaşı ve her nevi diğer cinsten olanı hiç durmadan yağıyor. Arada lacivert kadife perdemi aralayıp terasa göz atıyorum bitmiştir belki diye; hayır, tik şezlonglar hâlâ karış karış karla örtülü.

Elbette hastayım (ben narinim, sizler gibi değilim, bu havalarda kolayca hastalanıveriyorum): durmadan ıhlamur, adaçayı içip Cihangir'deki lokantalardan saat başı çorba söylüyorum. Öksürmekten arta kalan zamanlarımda televizyona bakıyorum. Anladığım kadarıyla Türkiye'deki her kızın **Murat Boz**'u öpmek için yaşadığı günlerdeyiz. Bir de Kıvanç Tatlıtuğ var elbette... Türklerin sarışınlara olan *fetişi* hiç bitmiyor.

Dokuzuncu hariciye koğuşu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yakalarsam muck muck...

Barbaros Altuğ 07.02.2012

 Yakalarsam muck muck... Sadece *Show TV*'nin değil, son dönem tüm dizilerin içinde en beğenilenlerden olmasını beklediğim **MUCK** hakkındaki duygu ve düşüncelerimi sizlerle dizi başlamadan paylaşmıştım; asla ve kat'a bir başka diziden kopya çekilmeyen, hele hele *Glee* adlı dizi ile uzak yakın alakası bulunmayan bu muhteşem orijinal fikri elbette ki **Sinan Çetin**'in durmak bilmeyen beynine borçlu idik.

Diziyi seyredenler oyunculuklar, senaryonun gücü ve yönetmenlik üzerine sosyal medyayı coşturdular. Tamamen kıskançlık üzerine kurulu tv dünyasında bu mükemmel proje de harcanıp gitmek üzere işte bu yüzden!

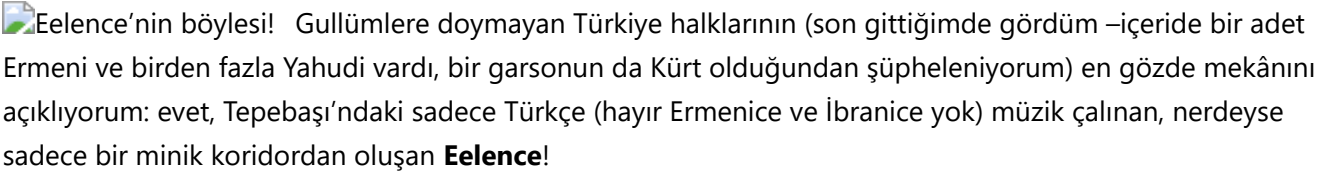
Daha dün Türk sinema dünyasının en büyük oyuncularından **Azra Akın** Hanımefendi'nin diziden ayrıldığını öğrendik (ve sarışın afet sevgilisi Kıvanç'tan da). Ama meğer sorunlar bu *yetenek sizsiniz* hanımefendi ile bitmiyormuş.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Eelence'nin böylesi!

Barbaros Altuğ 12.02.2012

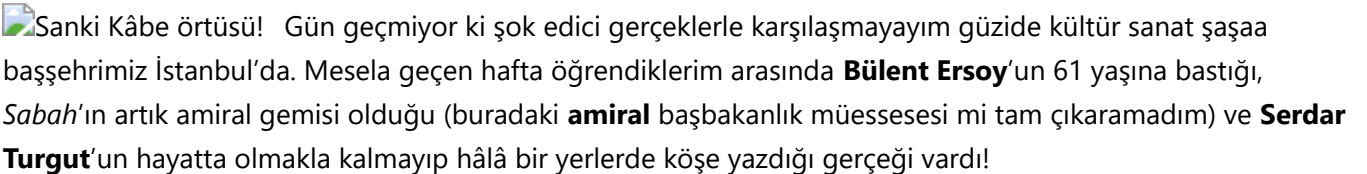
Alt alta üst üste, arada şişman ve zengin Türk erkeklerinin *ne yerim dar ne yenim* özgüveniyle dans bile etmeye çalışmasıyla daha da darlaşan, yakışıklı dizi oyuncularından pek da yakışıklı olmayan reality show kahramanlarına ve diğer tüm sıradan Eelence severlere müjdem var. Nihayet şişmanların zulmünden az da olsa kaçabileceğiniz bir nebze daha geniş bir yere taşınıyor Eelence. En sevdiğim insan kategorilerinden *ünlü Türk annelerinin yaşı ilerlese de büyüymeyen çocuklarından* **Mithat Can Özer**'in yine Tepebaşı'ndaki son müthiş girişimi olan gece kulübü elbette kapısına kilit vurunca Eelence'ye de gün doğmuş. Şimdi eski yerine göre ferah feza sayılabilecek olan bu mekân Eelence'nin fantastik dekor anlayışına göre hazırlanıyor (eski mekânda duvarda dev ve tam boy bir **Mehmet Ali Erbil** fotoğrafı olduğunu ve sanırım, hatta umarım, adını bile duymadığınız **Kemal Doğulu** ile yan yana olduklarını söyleyeyim, siz anlayın!).

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sanki Kâbe örtüsü!

Barbaros Altuğ 14.02.2012

Elbette Türkiye'deki tüm okuma yazması olan insanlar gibi ben de Serdar Turgut'u okumuyorum; medya siteleri flaş flaş haberi ile alıntılarnasalar hâlâ bizim haberimiz olmadan köşeciğinde yuvarlanıp gidecekti. Ama korkarım ki vakt-i zamanında (**Turgay Ciner**'in paralarını nasıl savuracağını bilemediği günlerde) **Fatih**

Altaylı’nın kilo ile aldığı yazarların içinde olanlardan Turgut fena halde ortaya çıktı ve “aa bu hâlâ bizde mi yazıyormuş?” şaşkınlığını üzerinden atmaya çalışan *Habertürk* yönetiminin ipini çekmesi her an mümkün.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yerli malı yurdun malı...

Barbaros Altuğ 19.02.2012

 Yerli malı yurdun malı... Yalnız ve güzel ülkem (tanım tamamen bana ait, Nuri Bilge Ceylan’a dava açtım Ferdi Tayfur’un önerisiyle) tombul ve zengin erkeklerine müjde. Yıllardır derman bulmayan bir dertleri daha çözüyor; rafine ve epey Anglosakson erkeklerin vazgeçilmez dergisi nihayet yurtlarında.

Zariflikte, bakımda ve ince zevklerde çağ üstüne çağ atlayan ve neredeyse gün aşırı deodorant kullanma düzeyine yükselen Türk erkekleri elbette sayfalarından diyet önerileri, 3.000 dolarlık takım elbiseler, yüzbinlerce dolarlık tekneler fışkıran GQ’yu da bağırlarına basacaktır. Tirajının rekorlar kıracağını ve seksen milyonluk ülkemizde 7.000 civarında satacağını tahmin ettiğim derginin sır gibi saklanan çekimleri de merak konusu elbette.

Varolan tüm Türk versiyonu ecnebi dergilerinden farklı olduklarını üstüne ve yanlarına basa basa sezdiren ve şahsen GQ’ya (samimi olarak) çok yakıştığını düşündüğüm Mirgün Cabas’ın çabasına destek olmak için on adet alıp arkadaşlarıma hediye edeceğim. Gerçi bu bir sorun; arkadaşlarımdan çoğu zaten orada yazdıkları için onların da tiraja katkı vesilesiyle aynı şeyi yapmasından ve elimde hediye ettiğimden fazla **GQ** kalmasından şüphe duymaktayım.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Orda bir köy var uzakta...

Barbaros Altuğ 21.02.2012

 Orda bir köy var uzakta... Hayır, çocukluğumuzu zehir eden ve belki bir şekilde köy kavramından şiddetle soğumama yol açan a hicran dolu (güya) çocuk şarkısından bahsetmeyeceğim. Travmamı hâlâ atabilmiş değilim zira bu konuda.

Ünlü bir yönetmenden bahsedeceğim; Kıbrıslı **Derviş Zaim**. Benim aman aman bayılacağımı söyleyemeyeceğim (diyeceksiniz ki kime bayılıyorsun? Siz de haklısınız) filmler yapar; bir iki denemeden sonra vazgeçmiştim merak etmekten. Ama filmlerini ve bilhassa son filmi **Gölgeler ve Suretler**’i merak edenler epeymiş meğer; bilhassa da Kıbrıs’ta bir köyün halkı.

Kıbrıs’ın paylaşılamayan toprakları üzerinden bir öyküyü anlattığı bu filmi haliyle memleketinde çekmeye karar vermiş Zaim. Araştırmış taraştırmış, köylülerle konuşmuş ve nihayetinde Büyükkonuk Köyü’nde karar kılmış.

Bir nevi de sözlü anlaşma yapmış köy ile; o filmini çekecek, ekip orada bakılıp kollanacak, karşılığında da köy elbette tanıtılacak filmin sonunda başında bir şekilde; *Gölgeler ve Suretler* dünya festivallerinde gösterildikçe de "a bu ne şahane bir köy, üstelik sudan da ucuzdur şimdi, hadi gidip bakak, hatta bir tarla alıp villa kondurak" İngilizler sayesinde de, eh kalkınacak.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Karpuz Güzeli...

Barbaros Altuğ 26.02.2012

 Karpuz Güzeli... Hindistan'daki yayıncı arkadaşlarımla beraber, sabah kahvaltısının ardından Delhi'nin en zengin mahallesinde, bol yeşillikli geniş caddelerde sıralanmış villaların arasında yürüyerek **Khan Market**'a giriyoruz. Buranın Pandora kitapçısı sayılabilecek **Bahri Sons**'dan istediğim kitapları alacağız.

Daha tam girişte yan yana, **Margaret Atwood** ve **Haruki Murakami**'nin yanında **Orhan Pamuk**'tan **Kar** ve **Benim Adım Kırmızı**'nın İngilizceleri duruyor. Kitapçada çalışanlarla sohbet ederken **Elif Şafak**'ın **Aşk** ve **Mehmet Murat Somer**'in **Buse Cinayeti**'nin İngilizce baskılarını da sattıklarını öğreniyorum.

Hiç bir şey eskisi değil artık dünyada; 1960'larda internet yokken, kimse istediği kadar seyahat edemiyorken, dünya birbirini tanıımıyorken her şey ne kolaydı oysa. **Ajda Pekkan**'ın uvertür olarak çıktığı bir konseri "Paris'i salladı" diye vermek ne yazık ki mümkün değil 2012 yılında.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kırk bir kere maşallah...

Barbaros Altuğ 28.02.2012

 Kırk bir kere maşallah... Tropiklerdeki ülkelerde daha mutlu tatiller yaptığımı fark edeli bir on sene oluyor. O zamana kadar vaktimi Japonya'dan Rusya'ya çeşitli pahalı ülkelerin turizm sektörünü kalkındırmaya adanmıştım.

Bir kere plaj önemli bir şey; üstelik hayatını zaten plajda geçiren insanlarsa ahali, hayatın ritmi sakinleşiyor. Üstelik her daim sıcak olduğu için herkes yarı çıplak ve bu sıcakta fazla da bir şey yenmediği için formdalar.

Bir de elbette masaj kısmı var; Japonya ya da Rusya gibi ülkeleri de boşuna ziyaret etmedim. Japon masajı, Rus masajı, İsveç, Brezilya masajlarının ardından Ayurvedik masaj denemeleri için **Goa**'dayım şimdi de. Tayland'ı küçük çocukların seks kölesi olmalarına dur demedikleri için protesto edip gitmiyorum. Hiç yaşlanmayan krallarının yerine Başbakanımız Erdoğan gibi birini atasalardı bu yazıya cevabımı da hakettiğim biçimde alırdım.

Cevap ve yaşlanmamak dedim de; her yazıma öyle böyle bir cevap alıyorum muhatapları tarafından. Ama bir türlü istediği yere gelemeyen (o yerin neresi olduğunu kendisinin de bildiğinden emin değilim) ve starletlikten emekli olacak **Ayşegül Aldinç**'in (Meltem Cumbul da emin adımlarla Aldinç'in yolunda bu arada) bana "pis

kıskanç" mealindeki cevabının üstüne tanımıyorum.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yokluğunda çok kitap okudum...

Barbaros Altuğ 11.03.2012

 Yokluğunda çok kitap okudum... İsterdim elbette ben uzaklarda bu ülke için ter dökerken sizler de yokluğumda kitaplar okuyun, bana laf yetiştirebilecek entelektüel düzeye erişin, yurtdışında envai çeşit ödüller alın.

Ama yok, geldim gördüm ki varsa yoksa parti, varsa yoksa gullüm. Allahtan tembellerin yanında bu şehri çekip çeviren, karıncalar gibi çalışan Türk evlatları var da konu buluyorum ben de...

İşte geçen haftanın dört çalışan insanı; yani Türk entelijansiyasının gönlüme taht kuran kare ası...

My Name is Ferit, Mün Ferit...

Bu şehirde benim türümden insanların beğendiği iki Ferit var; birincisi bize *Vogue* ve *GQ*'yu armağan eden, bununla yetinmeyip *GQ* barı da açmaya niyetli **Şahenk Ferit**, diğeri ise iyi kalpli insan (fevkalade eğlenceli ve fevkalade huysuz *GQ-Vogue* yazarı Yiğit Karaahmet'i Alaçatı'daki evinde ağırlamıştı, daha ne olsun), gece hayatını Galatasaray'ın yokuş altlarına kadar indiren, açtığı mekân (ve bu mekânda yaşaması) ile genç kız ve genç gaylerin gönlünde taht kuran **Mün Ferit**, Ferit Sarper.

İşte bu **ikinci Ferit**, ben yokken de durmamış çalışmış (hayır, paraya ihtiyacı da yok, yani işçi sınıfından Uğur Dündar gibi her an çalışmak zorunda da değil üstelik): havalı meyhane Münferit'in ardından şehrin en hip barını da açmaya hazırlanıyor. Tepebaşı'nda, Meşrutiyet Caddesi'nde, öğretmen evini geçince köşeye kurulmuş olan Autoban'ın yerinde baharla beraber Münferit yemeklerinden önce ve sonra sığınılacak bir barımız olacak. Yaşasın. Yıldızlı pekiyi.

Talented Mr. Pilevneli

Hayatımıza gireli çok olmamıştı; 10 sene önce adını duyan yoktu. Tam on sene önce bu sıralar Teşvikiye'deki (galeriden çok bir koridor diyebileceğimiz mekânda) minyatürleri andıran, gay temalı işlerden oluşan Taner Ceylan sergisini açtığı galerisi **Galerist** ve sahibi **Murat Pilevneli** nerdeyse bir günde şehrin *hot property*'leri oldular.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Geçen hafta...

Barbaros Altuğ 13.03.2012

Geçen hafta... Geçen hafta, Hint yemeklerinin köri ve bol baharat karışımlarından uzaklaşmam ile birlikte, daha THY uçağına adım atar atmaz Türk mutfağının burnumda tüttüğünü anladım.

İstanbul'daki ilk gecemde ilk işim Asmalı'daki **Cavit**'e gitmek oldu. Daha birkaç ay önce *New York Times*'ta nerdeyse tam sayfa övüldüğünden olsa gerek dolup taşıyordu; Cavit her zamanki gibi zarif, mezeler her zamankinden de lezzetliydi. İlk gece yetmedi bir kez de **Kezban Arca Batıbeki** ve **Koray Arca** ile gittim.

Kezban haftaya yine Dubai'ye gidiyormuş; Art Dubai'de New Yorklu galerisi Leila Heller'da işleri sunuluyor Arap ve Batılı koleksiyonculara.

Masamıza bir ara **Faruk Eczacıbaşı** oturdu; Rio karnavalından yeni dönmüşler ve Cavit'in alt katında (biz üst katta, Kezban'ın her zamanki masasında oturuyorduk; evet masası var) **Mısırlı Ahmet**'i misafir ediyormuş o gece.

Hale Soygazi'nin bu sıralar ne kadar formunda olduğunu konuşurken Cavit'ten içeri elinde Filmmor'dan aldığı ömür boyu başarı ödülü ile yapımcı **Leyla Özalp** girdi.

Leyla (uzun yıllar Kezban'ın babası **Atıf Yılmaz** ile çalıştı; ben de son zamanlarda yakınlarda çıkması beklenen ve **Türkan Şoray** ile beraber çalıştıkları *Ben, Türkan Şoray* kitabı dolayısı ile epeyce görüştüm) masaya uğramışken elindeki ödülü alıp kendi fotoğrafımı çekmeye çalıştım.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ey Türk yazarı...

Barbaros Altuğ 18.03.2012

Ey Türk yazarı... Elbette birinci vazifen su gibi okunan, seller gibi satılan, küçük bir yüzdesini aldığın kitaplar vasıtası ile yayıncını zengin etmektir. Ama bu bitmeyen nöbetin belki de bitecek artık; çünkü onlar geliyor. Hep Türkler dünyanın meşhur fayans firmalarını satın alıp alıp insanüstü zevkleriyle Swarovski kristalli fayans üretecek, İsviçre çikolatalarını domuz yağı içermez Türk yapacak değil ya; bu sefer senin kurtarcın geliyor işte! Hem de nerelerden bir bilsen...

Komşunun tavuğu...

Malumunuz bugüne kadar halılarını hep manzaralı balkonundan üstümüze silkelediği, üstelik aile bağları sebebiyle hâkimlerin de gözünü boyayıp açılan davalarda üste çıktığı için biz alt katta oturan komşuları tarafından pek de seilmeyen, biraz sonradan zengin olmuş komşumuz Yunanistan adeta Cahide Sonku'nun son günleri döneminde.

Har vurulup harman savrulduğu anlaşılan zirilyon avroların hesabı elbette büyük abla (hayır bu sefer Zeynep Erbakan değil) Almanya tarafından çatır çatır soruluyor. Ve gün geçmiyor ki komşudan bir fakirlik haberi gelsin.

Ve duyduğumda işte bu nedenlerle beni iyice şaşırttı bu haber.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Siz bilmezsiniz...

Barbaros Altuğ 20.03.2012

 Siz bilmezsiniz... Ama ben biliyor ve bazen bunları sizlerle paylaşarak *Britannica*'nın yayımına son vermesiyle bilgi dağarcığınızda oluşacak erozyonu önlemeye çalışıyorum.

İşte bu haftanın popüler ansiklopedi maddeleri...

- **Madonna:** Tam şu anda, İstanbul konserini düzenleyen BKM'cilerin kendisine yolladığı kutu kutu lokumu mideye indiriyor (Ama ben esmer kızı Lourdes'ın lokumları saklayıp Küba'daki fakir babaannesine yolladığından da şüphelenmiyor değilim, Heidi usulu). Ne yazık ki hâlâ İstanbul'da ikinci konseri vermesi için ikna edilebilmiş değil.

- **Balçıçek İlter:** Yıldırım Aktuna'nın oğluna televizyon programında "Babanız farklı cinsel kimliği nedeniyle baskıya uğradı mı" sorusunu sorup bir de üstüne "Ben eşcinsel demedim" savunmasını da yaparak (herhalde babanız zürafalardan hoşlanıyordu demek istedi) gönlümüzün potlar kraliçesi unvanını Helin Avşar'dan devralan eski Pamir şimdiki İlter yükselen semt Karaköy'deki yeni home-office'ine yerleşmeye hazırlanıyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Silvena'yı takdimimdir...

Barbaros Altuğ 25.03.2012

 Silvena'yı takdimimdir... Geçen pazar, Emirgan'da güneşli bir brunch sırasında passimozalarımızı içerken (ben içiyordum aslında; o alkolün tadını sevmeyi için meyve suyu içiyordu) Londra'da buluşmak üzere sözleştik. Kimle mi? Çok yakında adını Türkiye'de de epeyce duyacağınız bir şef; Bulgaristan doğumlu, kendisini Türk olarak tanımlayan, Londra'da, zengin mahallesi Mayfair'de Türk-Osmanlı esintili münüsünü sunan **Silvena Rowe** ile...

Ben Türküm Leyla...

İstanbul'a Leyla Alaton'un misafiri olarak gelmişti. Ben de Londra'da Quince adlı lokantasında onun misafiri olmaya gittim dün gece.

Her zamanki gibi on dakikalık (fashionably late) gecikme ile (üzerimde gece mavisi kadife ceketim) vardığımda Silvena'nın giydiği beyaz aşçı önlüğünü görünce şaşırdım; ama mazereti hazır. O gece Silvena'nın tek konuğu

ben değildim; her dem bronz (tüm İtalyanlar gibi) ve modası geçmeyen modacı **Valentino** da erkek arkadaşı ile Silvena'nın yemeklerini tadıyordu.

"Börek yolladım şimdi onlara, üstümü değiştirip geliyorum" diyerek uzaklaştığında masamıza hem mimozalar hem de Lübnanlı ve Türk yardımcılarının hazırladığı ekmekler gelmişti.

Tatilde olduğu halde sadece ben (ve söylemedi ama sanırım daha önemlisi Valentino) için bir geceliğine lokantasına dönen Silvena Bulgaristan doğumlu ve orada büyümüş. Ama hem kendisini hem de yemeklerini Türk olarak tanımlıyor: "Leyla beni ısrarla Bulgar diye tanıtırırsa da Türküm işte!" diyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yeni sezonda neler var

Barbaros Altuğ 27.03.2012

Yeni sezonda neler var Korkmayınız; Paris-Londra-Milano defilelerinden söz etmeyeceğim size. O kısmı konuyla daha ilgili ve benim gibi globetrotter arkadaşlarımla paylaşmayı tercih ediyorum. Ama evlerinde oturup Feriha'nın aşkıyla avunanlar için de var elbette *Taraf*, sadece varlıklı, über Kemalist beyaz Türklerin gazetesi değil sanıldığı gibi!

İşte kendimi helak ederek, bin bir rüşvet ve plazalarda yenen kötü yemekler karşılığında ulaştığım bilgiler; yeni sezonda hangi kanalda ne var?

Kuzey'in baklavaları...

Evet, elbette geçen yılın en heybetli kanalı *Kanal D* idi Türk dizileri söz konusu ise. Beren Saat'in güzelliği ve Vedat Türkali'nin öyküsünü nihayete eriyor; üstelik son duruma göre gelecek sene Beren Saat'i başka bir dizide görmemiz de zor.

Kanal D'nin pazartesi geceleri elbette **Arka Sokaklar**'a ait olacak. Salı günlerinin rating ve ağlatma şampiyonu **Öyle Bir Geçer Zaman ki** de yerinde; ama yaz aylarında vereceği arada zamanı atlatıyor ve yeni sezon 1980'li yıllarda başlıyor. O nedenle oyuncu değişiklikleri de olacak haliyle... Ama Günter Grass'ın *Teneke Trampet*'ine gönderme yapmaya başladığını düşündüğüm ve aradan geçen onlarca yılda hâlâ ilkokula giden (cüce değilse) bir türlü büyüymeyen fantastik yaratık Osman'ın 1980'lerde de ilkokula gitme kısmı değişmesin lütfen; Marquezvari bir yan katıyor diziye.

Çarşambaları **Kuzey**'in baklavalara iç geçirmeye devam; ratinglerde bir türlü *Muhteşem Yüzyıl*'ı geçemese de Kivanç Tatlıtuğ'un Ortadoğu'daki ratingi öyle yüksek ki dizinin maliyetini neredeyse tek başına karşılayabiliyor yurtdışı satışlardan gelen para ile.

Perşembenin şampiyonu *Fatmagül*'ün yerini geçen sezonun iddialı dizileri ile çok konuşulan Medyapım'ın yeni dizisi alıyor: **Ayşe Kulin**'in aynı adlı romanından uyarlanan ve Osmanlı İmparatorluğu'nun son günlerini anlatan **Veda**.

Cumaları Gülse Birsel'le ve pazarları karşısında rakip barındırmayan **Umutsuz Ev Kadınları** ile geçecek ama cumartesi için yeni bir deneme var: talihsiz *Keşanlı Ali* eziyetine son veriyor iyi bir kararla *Kanal D* ve yerine Gold Film'in yapımcılığında yeni bir **Orhan Kemal** uyarlaması **Kötü Yol** geliyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Maureen Freely Nobel aldı mı

Barbaros Altuğ 01.04.2012

Maureen Freely Nobel aldı mı Kendin pişir kendin ye edebiyat dergilerimizden biri (hepsi öyle; biri demem adını hatırlamadığımdan ve bakmak için üst kata gitmeye de üşendiğimden) Türk edebiyatının başına gelen en güzel şeyler listesi yapmıştı bir ara. Liste elbette olması gerektiği gibi sen-ben-bizim oğlan diye devam ediyordu. Hâlbuki bence Türk edebiyatının başına gelen en güzel şey son yıllarda, gazetelerin kültür-sanat bölümünde çalışan, köşeler dolduran her biri birbirinden kıymetli "kültür-sanat" gazetecileri.

Güzellikte birinci

Bu yeni liberal kültür insanlarının temel ortak özelliği bilgiye susamış olmaları. Ne bilgi verirsenez hemen lüp diye bir sünger gibi içlerine çekmeleri ve ânında haber yapıp okuru da bu doyumsuz bilgi pınarından beslemeleri.

Mesela bir yazar ödül mü kazandığını söyledi; hop hemen kâh *Radikal*'de kâh *Sabah*'ta, elbette gizim gazetemizde ve de *Hürriyet*'te derhal dört köşe bir arsa açılıyor ve ânında bu haber, fotoğraflı motoğraflı şanına yakışır biçimde veriliyor. Üstelik yazara saygıdan herhalde, tüm gazetelerin arı gibi çalışan kültür-sanat gazetecileri tek bir satırını dahi değiştirmiyor bu önemli edebiyat haberinin.

İşte en sonunda yazının elbette faturasını Fransızlara çıkartacağım bir haberi ilk kez Türk basınının tatlı sayfalarından öğrendim. Her gazetede enli boyulu çıkan haberde **Elif Şafak**'tan sonra Türk edebiyatının başına düşen ikinci şey olmasını beklediğim **Sema Kaygusuz**'un nasıl da Avrupalarda ödüllere doyamadığı, 2009 yılında Akdeniz Çeviri Ödülü aldığı bilgisi vardı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Zoraki başkan...

Barbaros Altuğ 03.04.2012

Zoraki başkan... İstanbul Film Festivali başladı; ama daha festival başlamadan ilk çekişmeler de başlamış meğerse cadı kazanı Türk sinemasında. Kazan bu sefer öyle kaynamış ki festivalin jüri üyelerini dahi yerinden oynatmış...

Beni al onu alma!

Adı üstünde; film festivali ya, İstanbul Film Festivali'nde de bilhassa Türk sinemasının gelişip serpildiği, gişe rekorları kırdığı, yurtdışında ödül üstüne ödül kazandığı son yıllarda anlamlı bir gelenek oluştu; daha doğrusu oluşmuştu. Festivalin Türk sinemasını ödüllendiren jürisi olan Ulusal Yarışma'da başkanlar başarılı film yönetmenlerinden seçiliyordu.

Birbiri ardına **Ferzan Özpetek**, **Semih Kaplanoğlu**, **Kutluğ Ataman**, **Yeşim Ustaoglu** ve **Reha Erdem** bu jüriye başkanlık yaptılar. Bu sene de bu seri devam edecek, **Tayfun Pirselioğlu** başkan olacaktı festivalin Ulusal Yarışma jürisine.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Partiler, kavgalar ve uzay

Barbaros Altuğ 08.04.2012

Size bu satırları dere boyunda sazların salındığı, yemyeşil bir çayırın ortasındaki bir kır evinden yazıyorum. Bu haftasonu konuşacağımız konular yeni açan leleler, tavuskuşlarının kuyruklarının uzaması, köpeklerin biraz kilo alması ve geceleri serinleyen havada şömineyi yakıp yakmamak olacak. Zira şarkın incisi şehrimiz İstanbul geçen hafta beni ziyadesiyle yordu. Ve az önce ulaştığım bu Nirvana, bu beklenmedik huzur ortamıyla pazar yazımızda gerginlik, onun bunun ödülü, başöğretmenlere cevap falan yok.

Mad hatter

Bu şehirde sevdiğim ve sevmediğim insanlar var; eminim fark etmişsinizdir. Sevdiğim insanlardan **Arhan Kayar** 52. yaşgünü partisine çağırınca Londra seyahatimi erken kesip dönme kararı aldım.

Birincisi Arhan benim asla ulaşamayacağım bir yaşını kutluyordu; benim yaşımdüz bir çizgide ilerlemediği, zamana ve kişiye göre farklılık gösterdiği ve her durumda asla 38'in üstüne çıkmadığı için 52 gibi tuhaf bir yaşı kutlamak nasıl olur ancak başkasının partisinde görebiliyorum.

İkincisi Arhan'ın partilerinde hep güzide bir kalabalık oluyor. İstanbul'un kalburüstü insanlarını birarada, bir zamanlar hırlaşmış olsalar da birbirlerinden çok hoşlanırmış gibi yaparken görmek tadından yenmez. Ve bu parti de beni hayalkırıklığına uğratmadı; zenginler, ressamalar, oyuncular, güzel kızlar, çok çok az yakışıklı erkek, daha zenginler, fotoğrafçılar, ben ve geri kalanlar yeterince güzideydik.

İşte o küçümsediğin kız var ya...

Parti Haliç'teki eski şapka fabrikasında. Vardığımızda yükünü almaya başlamış. Bara ulaşip içki alınca etrafı daha iyi görmeye başlıyorum; ilk gördüğüm insan da benimle nazikçe gülümseyerek selamlaşıyor. Ve ben karar veriyorum ki Mevlevi felsefesi elmas bir broş ya da tatlı bir hatıralık gibi elden ele dolaşabilir. Zira benimle tatlı tatlı selamlaşan kişi, köşemin gülü, edebiyatımızın büyük Mevlana ödüllü Shafak'ı Elif Hanım'ın eşi **Eyüp Can**'dan başkası değil.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Alice'in çay partisinden izlenimler...

Barbaros Altuğ 10.04.2012

 Alice'in çay partisinden izlenimler... Kebapevinin üst katında, avizelerin altında bir masa kurulmuştu. Ve mart tavşanı ile şapkacı oturmuş rakı içiyorlardı. Aralarında bir fındıkfaresi lahmacun yiyordu. Şapkacı, mart tavşanı, fındıkfaresi, Alice, kupa kraliçesi ve daha kimler kimler hep beraber, pekmez kuyusunda yaşayan kızlardan, zamandan, akıl almaz bin türlü oyun ve ağzımızı açık bırakan olaylardan bahsediyorduk. Çılgınlar gibi eğlendik ve masaya bir oturan bir daha kalkmadı, her şahıs defalarca yer değiştirdi. Bir tanesi hariç...

Kraliçe gelmeden...

Simsiyah kıyafeti, göklere uzanan siyah kirpikleri, yerlere uzanan siyah saçları ile kraliçe içeri adım atmadan bir çocuk gibi eğlenen kalabalık karşılarında, valelerinin eşliğinde kraliçeyi görünce birdenbire sustu. Nereye oturacağı, kiminle sohbet edeceği ve kime kızacağı fısıldandı. Ve sonra **Ebru Gündeş** ve **Perihan Mağden**'in arasına, partinin onur locasındaki en başköşeye yerleştirilmesine karar verildi.

Armağan Çağlayan'ın doğum günündeki çoğu konuk kral ve kraliçeydi; ama hiçbirisi onun kadar kraliçe değildi. Herkes sessizce **Bülent Ersoy**'un upuzun masayı ağır adımlarla geçmesine tanık oldu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sarı saçlarından sen suçlusun...

Barbaros Altuğ 15.04.2012

 Sarı saçlarından sen suçlusun... Aklıma gelen bütün güzel esprileri ve baharın güneşli havası yetmez gibi tavşan kardeşin yakında deliğine saklanacağı günleri görmenin çocuksu neşesini twitter günlüğüme an be an akıttığımdan bu yazı (ve beni saf bir kitap dünyası insanı olarak seven sizlere) sası, ciddi ve aradığınız bir lezzeti vaat ediyor. Diyecektim ki entelektüel pınarımın çeşmesi **Ayşe Arman**'ın sarı saçlarından tamamen kendisi suçlu **Hande Altaylı** ile yaptığı röportajı okudum.

Nobel'den başka ödül tanımam...

Öncelikle söyleyeyim ki Hande Altaylı saçlarını kendi boyamıyor. Elbette pahalı bir kuaföre gidiyor; yani röportajda ilk öğrendiğimiz bilgiye göre "evde yazamam yeni başyapıtımı, bana başka yer tut" dediğinde,

hoppacık Karaköy’de bir rezidansa konduran, değerli klozet kapağı fabrikatörü (28 Şubat’ın hemen ardından Erbakan fotolu klozet kapağı yapalım yazısını hatırlayınız) eşi Fatih Altaylı herhalde kuaför parasını esirgemiyordur kendisinden. O nedenle sarı saçlarından sadece kendisi değil belki bir nebze kuaförü de sorumlu.

(Bu tarihî gerçeğin büyük şarkı sözü yazarı ve otel lobisinden çıkardığımız Vivaldi, Kayahan’a yeni sarı saçlı besteler yaptırmasını temenni ederek araya attırdığımız Kayahan parçalarının ikinci bölümünü tamamlıyoruz geçen yazımızın ardından).

Röportajın en can alıcı yerleri ise Türk edebiyatının Hincal Uluç’u Ayşe Arman’ın üstün edebiyat zevkini okuduğumuz kısımlar. Mesela Ayşe Arman, muhteşem başyapıtlar olan romanları ile Hande Altaylı’ya Nobel alabileceği muhabbeti yapıyor. Benim gönlüm Ayşe Arman’ın da sadece bu yorumları nedeniyle Pulitzer almasında; sci-fi dalında varsa böyle bir ödül elbette. Arman’a not: Pulitzer bir gazetecilik ödülü.

Amerika senin Rusya benim...

Nobel’in en önemli göstergesi Arman’a göre birkaç yabancı dile çevrilmek ya; önceden kendisine verilen bilgi dâhilinde belli ki söz oraya geliyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dönüşü muhteşem oldu

Barbaros Altuğ 17.04.2012

 Dönüşü muhteşem oldu Hande Altaylı davası peşinde Londra’ya uçmadan şehrin şu sıralar en çok konuşulan sanat adamlarından **Murat Pilevneli**’nin yeni projesinin açılışına, İsveç Konsolosluğu’nda bir yemeğe ve sanıyorum bir ev partisine de gittim (o kısımlar flu).

Ağır ağır çıkacaksın bu merdivenlerden

Murat Pilevneli’nin Galerist’ten sonraki yeni projesi Pilevneli Project’in açılışı **Elif Boyner**’le yapıldı. Söylemesi ayıptır Elif’in işlerini ilk Londra’daki bir karma sergide görmüş ve çok beğenmiştim. O nedenle iki kere rafine bu açılışa gitmek şart olmuştu (ki serginin nerdeyse bir küçük kitapçık olan davetiyesinden öğrendiğimize göre gazetemizin güzide yazarı **Tayfun Serttaş** da bu ilk serginin içinde, eh oldu üçte üç).

Teşvikiye Palas’a girerken sokaklarda bekleyen paparazzi kameraları bu açılıştan beklediğim potansiyeli bulacağımı müjdeliyordu; şaşaa, bol güncel sanatçı, yüksek sosyete ve **Ece Sükan** yani. Hepsi de tam tekmil oradaydılar. Lakin bu topluluğa ulaşabilmek sandığınız kadar kolay olmadı. Murat Pilevneli’nin rakipleri olan diğer galeri sahiplerinin birleşerek binanın asansörü bozmaları sonucu (bu benim çıkarımım) koleksiyonerlerin yarısı üçüncü katta yüzde yirmi beşi de beşinci kata varamadan telef oldu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Londra'dan kuşbakışı İstanbul

Barbaros Altuğ 22.04.2012

 Londra'dan kuşbakışı İstanbul İstersem **Kate Middleton** ile popo tokuşturarak dans edeyim Chelsea barlarında; sonuç değişmiyor. Konumuz dönüp dolaşıp geliyor etnik kökenime efendim; evet Türk olmak çitilesen de çıkmayan bir alınyazısı ve ülkemin sorunsalları her an her yerde benim omuzlarımda.

Geliyor derken...

Londra'dan ilk haber size bir zaman önce yazdığım yabancı yayınevlerinin Türkiye sevdasına ilişkin. Evet, resmî olarak söyleyebilirim ki artık eylül ayından başlayarak ilk yabancı yayınevi İstanbul'da açılıyor. Yunanistan'ın en şık yayıncılarından **Psichogios** artık resmen İstanbul'da. **PS** ya da **Pena** adını taşıması düşünülen yayınevi için ofis tutuldu; ilk sene 12-15 arası kitap yayımlayacaklar; amaç her kitap üzerinde tek tek durmak. Psichogios Türk yayınevlerinin pek de ulaşamadığı Batı standartlarında çalışan bir yayınevi; **Harry Potter**'dan **Salman Rüşdü**'ye.. listesi de hayli iddialı. Ve benden söylemesi; çalışmayan Türk yayınevi sisteminden, kitap okumayan editörlerden, PR'ı sadece yazardan bekleyen sahiplerden yılan Türk yazarların gönlünü çelmeleri çok da zor olmayacak.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dünyadan THY'ye...

Barbaros Altuğ 24.04.2012

 Dünyadan THY'ye... Biliyorsunuz **Taraf**'ın bana özel jet alma teklifini halkla iç içe olmak için reddettiğimden bu yana sadece THY ile uçuyorum. Geçen yıl mesela 40 bin mil uçmuşum THY ile –ki dünyanın çevresinde bir turdan fazla oluyor (kontrol edebilirsiniz **Ali Genç**). Ve fakat dünyanın parasını verip dünyanın çevresini turlarken kendi yazdığım gazeteyi okuyamıyorum efendim. Bir süredir uçakta *Taraf* istediğimde sorularıma kaçamak cevaplar veren THY'nin tatlı hosteslerinden en doğrusu nihayet son seyahatimde “Üç haftadır *Taraf* yüklenmiyor uçaklara” diye ağızından kaçırdı.

Tirajı sanıyorum 1.000 civarında olan diğer gazeteler (*Radikal* ya da *Cumhuriyet*) dizi dizi önümde dururken kendi başyapıtımı okumaktan mahrum edildim yine THY'de. Hangi uçuşta ve hangi isimle uçtuğumu gizleyeceğim hostesleri kollamak açısından (allahtan çifte vatandaşım ve **Mark Zuckerberg** adını kullandığımı THY bilmiyor) ama bir sonraki uçuşta *Taraf* umuyorum koltuğumda hazır bekler. Yoksa sonucu biliyorsunuz; uzun yolculuklarda ve belli bir irtifada okunan Ayşe Arman röportajları zaten hasarlı beynimde ne fırtınalar yaratıyor; THY'yi sorumlu tutarım, AİHM'de tanidiklarım çok.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

O artık pahalı bir oyuncu

Barbaros Altuğ 25.04.2012

 O artık pahalı bir oyuncu Dizi oyuncularıyla yapımcıların saklamaya çalıştıkları anlaşmaların gerçek fiyatları ortaya çıkmaya başladı. *Kanal D*'nin hit dizisinin Ayhan Işık'ı; **Öyle Bir Geçer Zaman ki...**'den **Erkan Petekkaya** bunlardan biri...

Türkan Şoray'ın zamanında oynamış olduğu her filmde dizi çıkarmayı başaran Türk yapımcılar önümüzdeki sezona da birkaç tane böyle proje hazırlıyor. Bunlardan Gold Film'in uzun zamandır üzerinde çalıştığı *Dila Hanım*'da mutlu sona yaklaşıldı bugün.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Uç uçabildiğin kadar...

Barbaros Altuğ 29.04.2012

 Uç uçabildiğin kadar... Tam bir haftadır Türk oyuncu derneklerinden bir ödül bekliyorum, olmazsa oyuncu menajerlerinden. Yapımcıların tırım tırım saklamaya çalıştıkları anlaşmaların gerçek fiyatları ortaya çıkmaya başlayınca herkesin rayici yükseldi geçen pazardan beri.

Bu yazıyı yazarken **Selda Alkor**, Antalya Kendi Ödülünü Kendine Ver televizyon ödülleri elbette ki şaşırtmayan galibi *TV8*'de (ödülleri sponsoru kendileri, naklen yayınlayan onlar, eh başkasına mı kaptırsaydılar kendi ödülleri?) "Beren Saat 85 bin lira alıyor ben üçte birini istiyorum" diyordu! Selda Hanım'ı severiz sayarız o ayrı; ama sanıyorum kendisinden bir Fatmagül çıkma olasılığı epey düşük uzun zamandır! O nedenle kendini kıyaslayacak bir başka aktris bulmasını öneririm...

Kızım sana söylüyorum...

Ama ister televizyondan bağırın, ister manşetten duyurun, görmeyen göz görmüyor işte. Güzide gazetemizin baş sayfasından flaş-flaş-flaş açıklamasıyla fotoğraflı-imzalı falan anons edilen **Erkan Petekkaya** transfer haberini ertesi gün aynı flaş-flaş-flaş yöntemiyle *Habertürk*'ün şirin yazarı **Rahşan Gülşan** köşesine alıvermiş mesela (üstüne imzasını da atmayı unutmadan!). Haberin *Taraf* gazetesinin casus olduğunu faş eden kısmını beğendim ben en çok; Gülşan haberi "gizli kaynaklardan" aldığını yazıyor. Yani bir gün önce birinci sayfasından haberi veren *Taraf*'in gizli bir kaynak, ajanların en şaibelisi olduğunu da kanıtlıyor hafiye *Habertürk* yazarı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Büyük bir dejavu...

Barbaros Altuğ 01.05.2012

Büyük bir dejavu... Bu gazeteye başladığımdan beri yazdığım yazılarla Kürt sorunundan yeni anayasaya her konuda çare beklenen tek âkil insanım, tamam, bu konumu kabul ederek başladım. Ama yazılarımla kararlarına yön veren Ahmet Davutoğlu'na demek isterim ki artık yeter! Benim de rahatlamaya, biraz eğlenmeye hakkım var. O nedenle bugünkü yazımız sadece televizyon sadece eş-dost, sadece eğlence; arada kültür-sanat lafı geçerse de aman atlayıverin valla, o kısımlar Murat Belge için...

Ne sayfası demiştiniz?

Geçen haftanın bir bardak suda kıyamet koparan haberi **Sabah** gazetesinin kültür-sanat sayfasını kaldırmasıydı. Mesela **Radikal** gazetesinin Elif Shafak bölümü sorumlusu (onlar kültür-sanat demeyi tercih ediyorlar) ve geçen yıl sanırım 300 civarında first lady'lerinin adı geçen haber yapan Cem Erciyes "olmaz böyle şey" temalı bir yazı yazdı. Elbette kendi gruplarının amiral gemisi ve çoktan bir baba sanat sayfası olması gereken (öyle ya edebiyatın cumhurbaşkanı Doğan Hızlan madem yönetim kurulunda gazetenin) **Hürriyet**'e laf dahi dokundurmadan. Aman cıs.

Habertürk'ten henüz bu konuda bir yorum gelmedi çünkü onlar da tam kadro tüm haftayı kendi first lady'lerini ağırlamaya ayırmışlardı; Balçiçek Pamir bıraktı Elif Key aldı ve Hande Altaylı o grupta kapanın elinde kaldı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Esmer, sarışınlar, türlü türlü huylar

Barbaros Altuğ 06.05.2012

Esmer, sarışınlar, türlü türlü huylar Sarışınları sevdiğimi (arkadaş olarak) herkes biliyor; inanmazsanız Halil Berktaş'a sorun. O nedenle hem güzel hem sarışın, hem eğlenceli **Tuba Ünsal** ilk dj'lik gecesine nazik bir şekilde "Akşam gelcen di mi lan?" mesajı ile çağırınca elbette icabet ettim.

Kiki'deki gecede bir değil iki sarışın vardı üstelik; GQ dergisinin en başı ve Tuba Ünsal'ın yeni boyfriend'i (o da hem güzel hem sarışın ama cool kategorisinden) **Mirgün Cabas** arada esnese de Ünsal'ın hiç bitmeyen Duracell enerjisi ile gecenin sonuna kadar hayatta kalmayı başardı. Ama bu ayakta kalma gayretinden daha fazla, gece boyu kendisine anlatılan her şeyi ilgi ve dikkatle dinleyebilmesi derinden etkiledi beni.

Yeni bir romancı doğuyor!

Mesela pek çok anlamda yeni Elif Shafak olacağını düşündüğüm ve ancak gece bittikten sonra esas işini öğrenebildiğim esmer **Ayçin İnci** gerçek saatle 30 dakika, hissedilen saatle 105 saat boyunca yazmakta olduğu romanı anlattı; evet, geceyarısı bir barda, gümbür gümbür müzik çalarken.

İnci, içinde Ermeniler, Çingeneler, zenciler (sadece bu kısmı uyduruyor olabilirim ama olmayabilirim de), Kürtler, insan hakları, İstanbul ve bir heybeye sığabilecek ne varsa hepsinden olan romanını anlatırken, mavi gözlerini dikkatle açarak ve hatta arada sorular dahi sorarak dinleyen Cabas'ın haline acıyıp "bu bir saga mı olacak? Bu konu sizden önce yazılmış olabilir mi?" yollu "tamam başka konuya geçelim tatlım" sorularımı da

savuşturunak akmaya devam edince, yeni yazarımızı kendi haline bırakıp içeri gittim; sanıyorum o sıralarda romanın henüz 70.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ressamlar, penisler ve başka önemli şeyler

Barbaros Altuğ 08.05.2012

 Ressamlar, penisler ve başka önemli şeyler **İsmet Doğan**'ın evindeki yemeğe giderken aklımda iki şey vardı; birincisi (ve en önemlisi) yeni girdiğim emlak işi için oturduğu salon salomanje carpi dört, yani sanıyorum 1000 metrekare daireyi ucuza kapatıp Ali Ağaoğlu'na devretmekti. Diğer sebep ise gazetemizin entelektüel okurlarına bir hizmet olarak, Doğan'ın yeni sergisi için hazırlamakta olduğu işleri herkesten önce görüp anlatmak...

Gecenin daha en başında ilk niyetimi açık ettiğim için benden dahi geç gelmeyi başaran **Murat Pilevneli**'yi tarafıma çektim ve İsmet Doğan'ın oturduğu daireyi bir zamanlar 200 bin dolara aldığını öğrendik. 210 bin dolar teklifimi duymazdan gelen Doğan "en iyisi yeni işlere bakalım" teklifimi allahdan geri çevirmedi.

Pek de muhafazakâr değil bu sanat

Hemen söyleyeyim: Doğan'ın yeni işlerinden Bülent Arınç'ın pek hoşlanacağını düşünmüyorum. Zira söylemesi ayıptır fena halde penis var irili ufaklı heykellerde.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Fetihten sonra...

Barbaros Altuğ 13.05.2012

 Fetihten sonra... Yeni diziden bahsediyorum, bildiniz. Rekor üstüne rekor kıran, AKP'den MHP'ye tüm neo-Türk milliyetçilerinin şaha kalkarak koştuğu ve kendini sinemanın padişahı sanan Şahan Gökbar'ın sinirinden renkli raybanlarını parçalatan (umuyorum yani) **Fetih** filminin devamı dizi olarak çekiliyor.

Show TV önce dört bölüm halinde filmi yayınlayacak ve ardından da **Fetihten Sonra** adı ile dizinin yayınına başlayacak. Filmdeki ana kadronun bir kısmı korunuyor ama bir aşk hikâyesi eksenini de olacağı için yeni yüzler de katılacak kadroya. Dizinin başrol karakteri olacak **Maya** için hâlâ oyuncu arayışları sürüyor. Duyduğum, bu rol için hem kanalda hem de yapımcı firma Medyapım'da **Tuba Büyüküstün** isminin ağır bastığı.

Ama bence başrolden çok dizinin yazarı konuşulacak belki de ilk kez! Dizinin tüm hikâyesini kurgulayan ve tarih konusundaki uzmanlığı tartışılmayacak olan, kitapları yüzbinlerce satan Profesör **İskender Pala Fetihten Sonra**'ya imzasını atıyor! Sadece dizi meraklılarının değil, muhafazakâr sanat tartışmasındaki tüm safların her bölümünü bir başka merakla seyredeceğini ve çok tartışmalar çıkacağını şimdiden görür gibiyim.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

En güzel sergi henüz açılmadı...

Barbaros Altuğ 15.05.2012

Taraf gazetesi birinci sınıf uçak biletleri, şampanyalar ve en büyük boy Louis Vuitton çantasına sıkıştırılmış dolarlarla beni bu köşede yazmaya ikna ettiğinde amaç bilhassa edebiyat dünyası üzerine eğilmektir. Ama şampanya bu; şişede durduğu gibi durmuyor ve gönülden gönüle koşan bu uçarı ruh, kabına sığamayan nice sanatlara, sanatçılara da taşmaya devam ediyor.

Bakınız çağdaş sanatlar, bakınız bu alanda Türk sanat dünyasının yükselen yıldızı **Melkan Tabanlıoğlu**.

Bülbülü koymuşlar altın kafese...

Melkan Tabanlıoğlu bir mimar; Tepebaşı'nda eşi ile ortak bir mimarlık bürosu var. Ve sanat dünyasına ilgisi de burada başlıyor Tabanlıoğlu'nun; **Murat Pilevneli** 2001 yılında kurduğu Galerist'i yeni mekânlara taşımaya karar verince Tabanlıoğlu'nun Tepebaşı'ndaki binasının bir katı için Melkan Tabanlıoğlu ile bir ortaklık kurma fikri geliştiriyor.

Gel zaman git zaman bu ortaklığa işadamı **Taha Tatlıcı** katılıyor ve bir süre sonra bu beraberlik yürümüyor, Pilevneli kendi kurduğu galerinin ortaklığından ayrılıyor; **Galerist** de kalıyor Melkan Tabanlıoğlu-Taha Tatlıcı'ya.

Müdür beyin yeşil kürkü.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hepsi iyi marka...

Barbaros Altuğ 20.05.2012

 Hepsi iyi marka... Çarşamba gecesi ne mayıs ortasında buz gibi soğuyan hava ne paparazzi korkusu dinlemeyen şehrin genç güzel ve hip genleri Kiki'ye aktı. Zira o gece şehrin en havalı ikizleri Boyner Twins, **Ayşe** ve **Elif Boyner** Kiki'de Dj kabininde olacaklardı. Umut vaat eden sanatçılar, yakışıklı genç işadamları, ziyadesiyle seksi kızın arasından benim kendime seçtiğim hedef ise herkesi şahane gösterebilme yeteneğine sahip **Tamer Yılmaz**'dı. İşte o gece iki bira arası rehavette aldığım söz sonucu ertesi günü Tamer'in stüdyosunda geçirdim ve bu gördüğünüz (ve daha yüz adet görmediğiniz) fotoğrafı çekirtmeyi başardım! Evet,

ne Seda Sayan'da ne de bende photoshop yok; orijinal halimize Tamer Yılmaz'ın eli değdi sadece; markalar iyi, şok şok...

Bir kedim bile yok...

Geçen hafta benim gibi ayağı yerden sık sık kesilenleri bile gördüğünde olduğu yere mıhlayan bir reklam çıktı ortaya; billboard'larda görmediyseniz televizyonlarda karşılaşsınız. Reklamda genç ve güzel yazarımız **Elif Sahafak** var, bize bir kredi kartı satmaya çalışıyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Altın gümüş pırlanta...

Barbaros Altuğ 22.05.2012

 Altın gümüş pırlanta... Evet, bir nebze mutlu olmak mümkün belki zümrüt, sedef, yakutla ama eğri oturup doğru konuşalım; **Ebru Gündeş** evlenmeden önce yata, kata ihtiyacı olan, orta halli bir öğretmen değildi. Yani eşi Reza Bey de serveti bir kaç milyon dolarla sınırlı bir futbolcu değil, dünyanın sayılı petrol zenginlerinden. Ne alsın istiyordunuz hediye? Eti Popkek mi?

Ki adamın aldıklarının sadece "maddi değeri" yüksek olanlarına flaşlayan paparazzilerin ustaca gizlediği şeyler de var; mesela Safir kulesindeki ofisine çağdaş Türk sanatçıların eserlerini alarak işe başlaması takdire şayan değil mi? Ama işte *Kelebek* olsun, muteber gazetemiz *Haber Türk* olsun sadece ofise odaklanmaktan ve sanırım illa ortak alınan her şeyi de eşe hediye mahiyetine sokmaktan ilave lezzet almaktadır.

İşte geri dönüyor...

Ama neyse ki bu haberlere doyamayan muhabirlerimizin dikkatleri bir süre sonra başka yere çekilecek; zira **Popstar** tekrar başlıyor ve ismiyle özdeşleşen kanala yani *Star*'a dönüyor. Böylece pazar günlerinin rakipsiz yarışma programları trilyoneri olan Acun'a da dişli bir rakip geliyor!

Star bir süredir **Osmantan Erkir** ile görüşerek hazırlıkları başlatmıştı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nişantaşı Survivor

Barbaros Altuğ 27.05.2012

 Nişantaşı Survivor Eve doğru yaklaştıkça artan müzik partinin yükünü aldığını gösteriyordu. **Tuba Ünsal**'ın katılanlarca "yılın en eğlenceli partisi" ilan edeceği ev partisine girerken fotoğrafçı **Ayten Alpün** bir masa

başında, elinde pembe şarabıyla şen şakrak; eşi **Tamer Yılmaz** ise Tuba Ünsal'ın partiye açık yatak odasında ünlü olmak isteyen modelleri beklediğini ilan ediyor.

Yatak odasından çıkılan bahçede iyice kirlaşmış saçları ile **Teoman**, yaşlandıkça güzelleşmiş **Kaan Urgancıoğlu** ve şarkılarını (evet, yanlış yazmadım) sevdiğim **Derin Sarıyer** havalı orta yaş erkekleri partinin. İlk kez tanıştığım **Pucca** kitabından yapılacak filmi anlatıyor (elbette sadece dinler gibi yapıyorum; aklımda kalan sadece bir film yapılacağı), bir tek benim tanımadığım **Karolin** (*Öyle Bir Geçer Zaman ki*'nin Alman gelini) ayağındaki parlak babetleri değiştirse çekilecek kıvamdaki elbisesiyle salınıyor, **Bade İşçil** hem sarışın hem hep gülümsüyor ve **Ayça İnci** hem daha güzel, hem daha az konuşuyor; üstelik gördüğüm kadarı ile kimseye yeni kitabını anlatmıyor.

Smirnoff'lar ve şampanyalar arasında gidip gelen parti sonra neredeyse tam kadro Kiki'ye uzanıyor ve herkes gönüllüler-ünlüler yarışmacılarının tekrar birleşeceği ikinci partiyi beklemeye başlıyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Daracık bir alanda...

Barbaros Altuğ 29.05.2012

 Daracık bir alanda... Geçen haftasonunu statlardan taşan kalabalıklarla değil ama bir avuç insanla yatlarda, dans partilerinde, yemeklerde geçirdim. Hepsi de elbette kürtaj karşıtı olan arkadaşlarımla (saygılar majesteleri) ülkemizin ne kadar da özgür, zengin ve müreffeh olduğunu konuştuk.

Serin serin...

Cumartesi gecesi kapalı alanlarda içki içme özgürlüğümüzü kullanarak (gerekirse o da olmaz, ne var?) Esmâ Sultan'da **Istancool** için verilen yemekte keman dinlerken aynı saatlerde İsveç Eurovision yarışmasında birinci oluyor ve tam da o gün **Svenska Dagbladet** gazetesinde Stockholm'de kitabı çıkan **Mehmet Murat Somer**'in orduda eşcinselliği anlattığı yeni kitabının Türkiye'de yayıncı bulamadığı yazıyordu. Aramızda İsveçli konuk yoktu, o nedenle başımızı ağrıtan da olmadı (ki Türkiye'deki tek eşcinsel **Cemil İpekçi**, e o da muhafazakâr ve askerlik yaptı, sorun ne yani sarı kafalı İsveçli?).

Biz, yani beyaz tulumu içinde festivalin adına en çok yakışan ve herkesten (evet **Carine Roitfeld**'den de) daha şık olan **Hande Ataizi** ve **Benjamin Harvey** ile konuşurken takım elbise nasıl giyilir konusunda ders verse gidin diyeceğim **Mirgün Cabas** ve **Tuba Ünsal** aramıza katıldı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yazlık listelere hazırlık

Barbaros Altuğ 03.06.2012

 Yazlık listelere hazırlık Son model kürtajsız ülkemize, son yıllarda âdeti olduğu üzere tam takvim hesabı ile 1 haziran günü yaz geliverdi. Termometre 30'da, güneş göz kamaştırıyor ve havuzlar birdenbire doluverdi. Elbette kış aylarında ağır kitaplar okuyup, sanat filmleri gösteren sinemaları doldurup, o opera senin bu kavramsal sanat etkinliği benim dolaşıp yorulan saygın *Taraf* okurunun bünyesini yazın hafif, uçarı, seksî gündüz ve gecelerine hazırlamak da bana (ve belki biraz da Halil Berktaş'a) düştü haliyle.

Bronz bir ten isterim...

Yazlık eğlencelerimizin şarkıcısı ve her yaz çıkardığı 20-30 şarkılık uzundan öte albümleriyle konser konser dolaşan süper bronz ve elbette yeni evli **Demet Akalın** bu yazı görüldüğü kadarı ile stüdyolarda geçiriyor. *Star*'ın kendi ismiyle özdeşleşen **Popstar** yarışmasını yaz aylarında ekrana döndürme kararından sonra anlaştığı ilk jüri üyesi kendileri olmuş zira. Pop star arayışında olacak jürinin erkek şarkıcı ismi için görüşülen isim ise yine yaz aylarının gişe şampiyonlarından **Serdar Ortaç**. Ama Serdar Ortaç öyle bir haftalık ücret istemiş ki parada pulda gözü olmayan ve elleri açık Şahenk Grubu dahi inzivaya çekilip düşünmeye başlamışlar. Ama yarışmayı **O Ses Türkiye**'nin karşısına koyacaklarsa böyle bir jüri lazım diyoruz...

Ağustosböcekleri otururken.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Adı çıkmış dokuza...

Barbaros Altuğ 05.06.2012

 Adı çıkmış dokuza... Bazı hikâyelerin yazarını beklediği gibi, bazı roller de oyuncusunu bekler. Ama bazı oyuncular da kendine rol çıkarır. Üzerine bazı roller öyle bir oturur ki ne o o rolden çıkabilir ne de o rol başkasına gider!

Nasıl "cami yılıksa da mihrap yerinde" rollerin kadını **Nebahat Çehre** ise artık, Fatmagül'ün fitne fücur yengesi **Esra Dermancıoğlu** da bu dizideki rolü ile fena halde bütünleşti. Ve bu dizi biterken de yapımcılar kapısını çalmaya başladı. Elbette bir nevi **Lale Belkıs** olarak "kötü kadın" rolleri ile.

Esra Dermancıoğlu da bu tekliflerin arasından en iddialı olanlarından birini seçip kararını verdi. Evet, Fatmagül'ün yengesi yeni sezonda gişe rekorları kıran **Fetih** filminin devamı olarak çekilecek olan **Fetihten Sonra** adlı dizide fattan bir Bizanslı hatun olan Dina rolü ile karşımızda olacak. Fatmagül'de öğrendiği entrikaları, entrikanın şahı Bizans'ta coşturmasını bekliyoruz ailecek...

Yeni bir yaz, yeni bir iş...

Fetih'ten konuşurken konu dizinin yapımcısı Medyapım'a, oradan da şirketin yöneticisi **Fatih Aksoy**'a geldi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gidecek yerim mi var

Barbaros Altuğ 10.06.2012

Gidecek yerim mi var Elbette siz de geçen haftayı benim gibi evde eski sevgililerinizin camları taşılayacağı korkusu ile geçirdiniz değerli çapkın Türkler.

Allahtan evim altıncı katta ve allahtan **Ayşe Özyılmazel** gibi bir sevgilim olmadı. Ama işte bu korkuyu da saldı içimize bir anda. Ki bu sansasyonel baskının (tam da güney sahillerinde bikini show'undan sonraya gelen) ertesi günü öğrendiğimiz bir ayrıntı bir nebze olsun rahatlatmadı değil hani: meğer dört kol sanatçı Özyılmazel hem yeni bir albüm hem de yeni bir kitap çıkarmıyor muymuş? Çıkarıyormuş.

Sınırlı yetenekteki eski sevgilileriniz bir albüm ya da kitap çıkarana kadar ferah feza oturabilirsiniz demek isterim o zaman şimdilik. Herhalde Kürt sorunu ya da baskıcı politik iklim üzerine olmayacak olan kitabın reklam şirketi de Taran Co. olsun isterim ayrıca.

Çetingiller piknikte

Eğer **Ali Taran** geç gelen vicdan azabından kurtulamamışsa hâlâ Özyılmazel kampanyası için favorim Çetingiller'den **Sinan Bey**.

Amma velâkin o da şu sıralar evinin arka bahçesinde verdiği pikniğin hatıralarını düzenlemekle fena hâlde meşgul; son başyapıtı olan "Çanakkale filminin montajı" diyormuş kendisi bu duruma.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Benim penisim, senin penisin

Barbaros Altuğ 12.06.2012

Benim penisim, senin penisin İspanyolcada bir deyim var: "**mi casa su casa**". Benim evim senin evin anlamında; misafir rahat etsin, evimizi kendi eviymiş gibi kullansın diye.

Biz konukseverliği ile ünlü Türk milleti ise bu deyim işte son haftada bir adım daha ileri taşımayı başardık. Gerek yüce mahkemelerimiz gerek yüceler yücesi siyasetçilerimiz Türkiye'nin tüm sorunlarını halledip bir kocaman Danimarka-İsveç karışımı demokrasi ve refah ülkesi yarattıkları için ülkemizden, sıra önce vajinalara ve nihayet bir yargı kararı ile penislere geldi.

Yargıtay'ın "anal ve oral gibi doğal olmayan yollardan cinsel ilişki görüntülerini bulunduran veya internetten indirenlere 1-4 yıl hapis verilmeli" kararı ile penislere de bir düzenleme getirildi allaha şükür sonunda umuyorum ki. Şöyle ki bundan sonra penislerin gireceği yerler kanun ile belirlenecek anladığım; haklılar, zira penis dediğiniz şey biraz başına buyruk ve kendi hâline bırakılırsa nereye gideceğini şaşırabiliyor.

Bir sperm uğruna yarab...

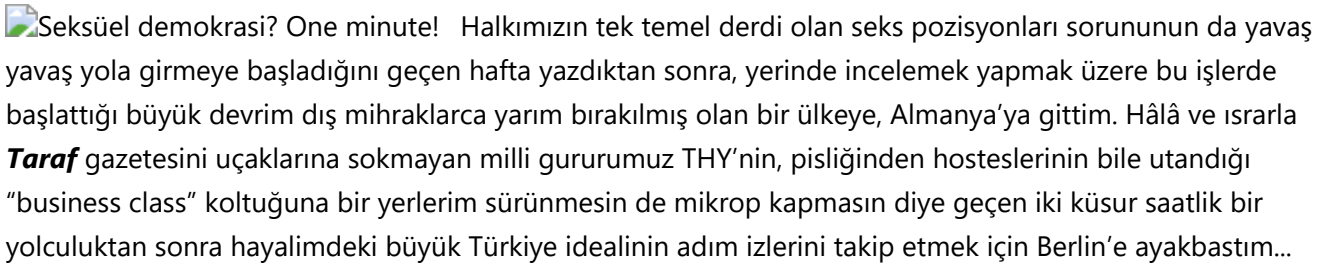
Oysa öyle olmamalı; her bir damlasında binlerce Mari Küri, onlarca Tolstoy, her güne bir Picasso çıkacak olan kıymetli Türk ve Kürt spermlerini barındıran penislerimiz elbette bir zapturapt altına alınmalıydı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Seksüel demokrasi? One minute!

Barbaros Altuğ 19.06.2012

Bakanlıksa bakanlık

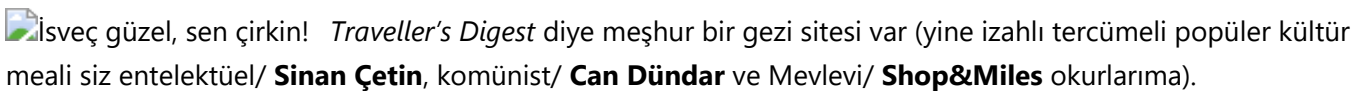
Önce Türkiye'nin doğru yolda olduğunu söylemek isterim; 1930'larda büyük Almanya hamlesini başlatırken bu ülke de ne yapmış? Bazı yasalarda ufak değişiklikler önce; sonra bunu eşcinsellerin doğa dışı ve ahlak dışı olduğunu vurgulayan birtakım kararlar alarak güçlendirmiş.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İsveç güzel, sen çirkin!

Barbaros Altuğ 24.06.2012

İşte bu site milyarlarca insanın yaşadığı gezegeninizde (Mustafa Topaloğlu ve ben buradan değiliz, hariç tuttum) en seksilerin varolduğu ülkeleri seçmiş, hem de kadınlar ve erkekler diye bir bir sıralayarak. Listede İsveç, Almanya, Hollanda falan var amma ne erkekler ne kadınlar kısmında Türkiye'nin adı geçiyor; ülkemiz şiş kebab- raki tres jolie kısmında mansiyon almakta ilelebet.

Zengin, entelektüel, uzun boylu ve özgür oldukları yetmezmiş gibi güzellikte de birinciler aynı. Başım biraz öne eğilse de ülkelerin “uluslararası arenaya çıkardıkları ünlüler”i de gözönüne alarak yaptıkları listeye hak vermemek elde değil. Yani İsveç’in **Freddie Ljungberg**’ine karşılık bizim çıkarabildiğimiz “yakışıklı sporcu” **Hakan Şükür**! Claudia Schiffer’in karşısına aynı senelerde denk gelen manken **Pınar Altuğ**’a tombiş Türkiye güzeli tacı takmışız (Hıncal Uluç’un değerli katkıları ile): hani en güzellerin cirit attığı sinema alanında bile Hollanda’nın **Renata Verbaan**’ına karşılık “iddialı” ismimiz **Meltem Cumbul**.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir Türk dünyaya bedel...

Barbaros Altuğ 26.06.2012

 Bir Türk dünyaya bedel... Elbette her Türk evladı **Meltem Cumbul** ve **Cengiz Semercioğlu** kadar fark yaratamayabilir, bir **Elif Shafak** gibi Kombassan Holding senin, olmayan ödül benim halüsinatif başarılarla boğulmayabilir. Ama var işte dünyanın dört bir yanında birtakım evlatlarımız, illa ki (bu super yetenekler kadar olmasa da) bir alkışı olsun hak eden. Madem milli hislerimizin galeyanlara sığamadığı Osmanlı günlerindeyiz, bu isimlerin hakkını teslim etmeyi de twitter’den Nihat Doğan ya da Kardak Gazisi Fatih Altaylı’ya (keşke eşsiz yazar eş, Nobellik bir Kardak Aşkı romanı attırıverse şimdi aradan) kaptıracak değildim. Evet, Türk halkları, çirkin olsanız da bu yazı gururunuzu okşayacak, ürkmeden okuyabilirsiniz.

Kar Wai’nin seçtiği Türk

Evet, dediğim gibi herkes Meltem Cumbul’un başarılarına erişemeyebilir; mesela reklam arasında sahneye fırlayıp yaptığı korsan konuşma Hollywood tarihine geçti bile (bir fars olarak): hatta kendisi **Internet Mahir** ile birlikte bu konuşma sayesinde dünyaya aynı alanda hediye ettiğimiz ikinci değer oldu (alanı siz belirleyiverin artık).

Ama Cumbul’un göz koyduğu yönetmenler nedense bu “Yetenek sizsiniz” kızımızı görmezden gelmekte ısrarcı! Onun yerine işte bir başka Türk, hem de adını büyük olasılıkla şimdi duyacağınız gencecik bir erkeği keşfetmişler.

Happy Together’dan *In the Mood for Love*’a gönlümün kralı yönetmenlerden ve British Film Institute’a göre yaşayan en önemli üç yönetmenden biri olan **Wong Kar Wai** Uzak Doğu’nun en pahalı reklam yönetmeni aynı zamanda.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

VIP geliştirme projesi

Barbaros Altuğ 01.07.2012

VIP geliştirme projesi Geçen hafta sıcak mıcak demeden o etkinlikten bu bitkinliğe koştum durdum. O kadar yıprandım ve bitap düştüm ki bugün Solar Beach'te İstanbul'un en güzel insanların nerdeyse çıplak ve elbette çok sarhoş (en sevdiğim ikili) olacakları Monofest'e dahi gitmeyip havuz başında yazımı yazmaya karar verdim.

İlişkiye boyut katmak için

İtiraf edeyim ki giderken "şampanyamı içer hemen çıkarım" diye uğradığım Pilevneli Project'teki, boyutlarda sınır tanımayan Refik Anadol sergisi tüm dünyadaki san'at olaylarına tanık olan beni dahi derinden etkiledi (sizi haydi haydi etkiler manasında). Hatta arada etime buduma bakmadan İnci Aksoy'un göz koyduğu bir iş için pazarlığa girme cür'etine dahi kalkıştım (şampanyaya verin İnci Hanım).

Her işin karşısında geçirdiğim dakikalar hızla bütünlenip saate yaklaşırken alabileceğim tek şeyin bir katalog olduğunun ayırdına vardım; ya da sanatçımız Anadol'un pahalı gözlüklerini çalıp gittigidiyor.com'da satabilirdim. Ama Taraf yazarı kimliğim ağır bastı ve sadece o sırada açık olan ofisten dış kapı anahtarını çalmakla yetinerek Maçka'ya doğru yürümeye başladım.

Upstairs-downstairs

Gidemediğim Monofest'i düzenleyen Pozitif bilhassa yazları bir karınca; her plajda bir festival, her parkta bir konserleri var; izin versem benim terasına da Barbra Streisand'ı getirebilecek gibiler.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İsimlerden isim beğen

Barbaros Altuğ 03.07.2012

İsimlerden isim beğen Ben ne kadar gizlesem de gazetemizin Beyrut sosyal hayat temsilcisi **Ceren Kenar**'ın yazılarından (beni ve Esmâ'yı hafif kışkırtıyor) çevrem zengin yazarlar, daha zengin işadamları, güzel artistler ve pahalı ressamlardan oluştuğunu öğrenmişsinizdir. Ama hakkımdaki intibanızı değiştirmek isterim; elbette bu kadar sınırlı bir çevrem yok. Sadece burjuvazi ile yetinmiyorum; dükler, düşeşler, prensler, kral veliahtları da var küçük çevremde...

Çıplak Maya, giyinik düşes

İşte bunlardan bir tanesi geçenlerde İstanbul'a geldi. Winston Churchill'in de **Prenses Diana**'nın da akrabası ve Kraliçe Elizabeth'den daha fazla soyluluk unvanına sahip İspanyol soylusu, **18.Alba Düşesi**. Fotoğrafta göreceğiniz gibi yattan beraber indiği, kendinden epey küçük, henüz 61 yaşındaki yeni eşi ile bir nevi balayında olan Düşes'in gelişi tam da **Pera Müzesi**'nde İspanyol ressam Goya'nın sergisinin sürdüğü günlere denk geldi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaçın kurası

Barbaros Altuğ 08.07.2012

Kaçın kurası Sibel Tüzün'ün belki de bildiğimiz tek şarkısı elbette Sezen Aksu'dan: Kaçın Kurası. Boşuna hatırlamadım bu şarkıyı aniden; bu hafta (tek gazete hariç) her gazetede gördüğümüz güzide sözler bu fingirdek şarkının da girişindeki şen şakrak sözlerin aynısı zira. Sibel Tüzün en alımlı haliyle tüyo veriyor sanki: Gönül Gözüm Kapalı.

Kullan at mevlevisi

Sibel Tüzün'ün hamamlarda eğlenerek ve kendisine söylenecekleri peşinen kabul ederek şakıdığı sözler bayram değil seyran değil birden "o mâlum odaklar" olarak bizlere yöneldi.

Baştan söyleyeyim; ne gönül gözüm kapalı ne de kuru gürültüye pabuç bırakacak cins bir insan evladıyım. O nedenle önce bu sözlerin tamamını sahibine iade ederek işe başlayayım. Sözü söyleyenin sadece gönül gözü değil uzun zamandır beş duyusunun tamamı kapalı üstelik. Bizim gördüklerimizi görmüyor, duyduklarımıza sağır, konuştuklarımızı anlamıyor küçük hanım. Ama demek ki kocasının köşkü haline getirdiği gazete artık ona yetmez olmuş ve hepimizi işaret ederek bağılıyor ağırlandığı röportajlarda, tepetepe kullanarak yüklüce para kazandığım evlilik sabrını falan da unutup (her şey gibi mevlevilik de kendini taşıttığı bir araç elbette, işine gelmediği an başka bir ata atlayıp terkederek ölmeye bırakabilir onu da anında).

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nil'de Ölüm

Barbaros Altuğ 10.07.2012

Nil'de Ölüm Fırsat kalmıyor; halbuki ben size bugün ne tatlı yaz partileri, şampanyayla hülyalanmış ne minik hikâyeler, mutlu ve güzel insanlardan haberler verecektim. Fakat bu aile, bu yeteneküstü fertlerden mürekkep sirk, malzemesini vermeye doyamıyor. PR bülteni olarak kullandıkları amiral gazetelerden.

Benek benek betitas

Daha kızkardeşin şemsiyeleri yeni açılmış ve ailecek çekiştirmelerine rağmen bir türlü kapanamıyorken, sirkin özgür gelininin yeni albümü ve olağanüstü yaratıcı albüm kapağı ile yeni bir PR kampanyası başlatıldı; elbette resmî sözcüleri Ayşe Arman vasıtası ile.

Şemsiyelerin çorundan kaçarken Kusama'nın beneklerine tutulduk dünden beri aniden: Altta da göreceğiniz gibi beneklerin renklerinin dahi bire bir örtüşmesi ve 82 yaşındaki Japon sanatçı Kusama'nın tüm kariyerini bu beneklerle bezemiş olması, Kusama'nın retrospektifi Londra'da iken aa Nil'in de hep orada olması falan elbette her zamanki gibi derin bir "Aa o da kim? Ben sokaktan geçerken benek gördüm, ordan şeettim yani. Hem twitter'a da fotoğrafını koydum, benim buluşum işte benim" tesadüfü olarak açıklanacaktır hiç kuşumuz yok. Deve ailemize zira "neren doğru ki" sorusunu bile sormaya mecalimiz kalmamış istiyorlar.

Pitonlar kovalasın sizi

Zaten soruları sorması gereken, istediği zaman hırçınlıkta sınır tanımayan sarışın röportajcımız aslında.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yalova Kaymakamı

Barbaros Altuğ 15.07.2012

 Yalova Kaymakamı Amiral PR gemisi Hürriyet 'in beni en çok bilgilendiren ve okumayı hiç durmadan tekrar sevdiren sayfaları kültür sanat magazin genel başlığı altında toplanabilecek, içine Allah ne veriyse boşaltılan şehir çöplüğü kıvamındaki bölgesi. Bu bölgede ne arasanız var; adını hiç duymadığınız ve muhtemelen bir daha da duymayacağınız edebiyat ödülleri haberlerinden her daim Holywood'u fetheden oyunculara- tüm artistleri memleketin istediği gibi fink atmakta. Zira "yolla bülteni çıksın haberin" kumbarası şeklinde çalıştığı için amiral geminin sistemi, maddi ya da manevi katkıda bulunanlar zamanında bu sisteme faiz olarak herhalde "haber" hakkı kazanıyorlar otomatik.

Hepsi iyi marka

Geçen günlerde ki konuğu mesela bu yıldızlı pekiyi sayfaların, isminden dahi asla büyük bir yıldız olamayacağı aşikâr Fadik Sevin Atasoy idi. "Haber"den öğreniyoruz ki kendi CV'sine 4 yaşında iken en iyi oyuncu ödülünü kazandığını yazan Fadik Kız (bu ayrıntıları okumak Seda Sayan'ın programında küvette yıkanan cüce görmek kadar ilahi bir yaşam enerjisi veriyor bana) hamle üstüne hamlede sınır tanımayan Kültür Bakanlığı tarafından 6 aylığına Los Angeles'a sinema elçisi olarak yollanmış!

6 aylığına elçi değil olsa olsa Limasollu Naci dil kursu (o da hızlandırılmış) olur diye düşünebilen siz fena yürekli okurlar gibi değil Allah'tan Türkiye Türklerin gazetesi Hürriyet.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Orda bir köşk var uzakta

Barbaros Altuğ 17.07.2012

 Orda bir köşk var uzakta Orhan Pamuk'un en sevdiğim özelliklerinden biri burjuva bir aileden gelmesi ve bunu burnu büyük bir özellik olarak kullanmaktan ziyade yaratıcılığını körükleyen bir nevi eziklik olarak içselleştirip değerlendirmesi.

Ama elbette bu, nesillerdir burjuva ailelerde kökleşen gelenekleri de unutturmuyor tek Nobelli yazarımıza. İstanbullu üst sınıf ailelerin iki eli kanda da olsa yapmaları gereken en önemli yaz faaliyetlerinden "Ada'da bir ev tutmak" da bu geleneklerden biri işte...

Sedef'ten Prinkipo'ya

Pamuk'un ada sevdası babadan kalma: babasının evi Heybeli'de. Daha sonra satıyorlar bu evi. Ama Pamuk adalardan vazgeçmiyor; yazarlık kariyerindeki ada hayatına daha ilk romanlarını yazarken, henüz adaların belki de en burjuva olanında başlamış: mülkiyeti dedeleri Fethi Ahmet Paşa'dan devralan Mehmet ve Esra Birgen kardeşlerin Sedef adasında yani. Önceleri yazları kiraladığı eve daha sonra sahip olmuş.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Halkın köşesi

Barbaros Altuğ 22.07.2012

 Halkın köşesi Bunu da yaptım! Siz seçkin, zengin ve **Foucault**'dan başka kuş tanımam diyen, rezidansta Türkmen hizmetçili evsahibi okurlarım için geçen hafta tebdil-i kıyafet halka inmeye, sokağın nabzını tutmaya ve Türkiye gerçeğini kavramaya çalıştım. Her laboratuvar deneyi gibi bu da yorucu, zahmetli ve ruhumdaki yan etkileri belki de seneler sonra belli olacak bir süreç oldu.

Ama ben alkışlarla yaşıyorum, mayolu fotoğrafım çıkmasın diye denize dahi girmiyorum; bunu mu yapmayacaktım?

Halk ne okuyor?

Cevap: Gazete. Daha doğrusu gazeteye benzer bir şeyler.

Benim abone olduğum tek Türk gazetesi **New York Times** olduğu için halkın okuduğu gazeteleri, istediğim her şeyi ânında bulan bakkalımıza ısmarladım. Mahallemizde bu "gazete"yi isteyen sanırım ilk insanoğlu olduğum için önce acaba yanlış mı anladım diye birkaç kez tekrarladı: *Posta, Posta, Posta...*

15 dakika sonra halkın gazetesi ve satışı en çok olan **Posta** kâşaneme ulaştı. Üst kattaki terasta Boğaz'a bakarak, elimde Laurent Perrier ile okuyacakken deneyimin amacını hatırladım ve klimayı dahi kapatıp alt kattaki salonda filtre kahve yerine Türk çayı ve *Lale Devri* dizisinin tekrarları eşliğinde okumaya başladım.

Hayat bir fotoroman...

Ve daha çayımdan ikinci yudumu alırken deneyin bu kısmının çabucak bitebileceğinin ayırdına vardım! Zira 36 sayfalık **Posta** aslında okumak değil bakmak için yapılmıştı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tehlikeli ilişkiler

Barbaros Altuğ 24.07.2012

 Tehlikeli ilişkiler Dün okuduğum bir habere göre (İngilizce; siz okumadınız daha yani) **İngiltere’deki “en riskli işler”** açıklanmış. **İnşaat işleri, motosiklet yarışları** gibi aklımızın alacağı işlerin yanısıra **gazetecilik** de bunların arasında.

İngiltere tuhaf bir ülkedir; trafiğin dahi ters yönden aktığı bir ülke ile ortak yanımız ne olabilir ki? İşte en tehlikeli işler sıralaması da tamamen farklı bizden. **İnşaat** deyince aklıma **Ali Ağaoğlu, motor** falan deyince yine **Ağaoğlu’nun oğlunun** motorunu (ya da benzeri bir şeyini) parçalaması geliyor. Ağaoğlu pek tehlikede sayılmaz, oğlu da (motoru parçalandığına göre) tehlikeden uzak.

Gazetecilik ise ayrı bir muamma; **Emre Aköz** mesela evet riskli bir iş yapıyor; ama çok yiyerek. Metin Akpınar’la Sumo güreşçisi arasında an itibarı ile. Bir diğer mühim gazeteci **Can Dündar**’ın aldığı en büyük risk bugüne kadar sanırım Bebek’te sevgilisi ile öpüşürken yakalanması büyüktü allah için, risk değilse bile teknesi , parası kadar öpüşsün herkes (ki korunmalı seks yaptığını da son kitap kapağına koyduğu prezervatif reklamından anlıyoruz, o zaman kaza kurşunu riski de olamaz).

Burada herşey ters işte; en riskli iş de bunlardan biri değil **sanat alanında çalışmak Türkiye’de...** Zira tehlikenin en büyüğü aklını kaçırmak ve bu, burada “deli çıkmazsan para yok” garantisi ile kapıları çalıyor hergün.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kriz kriz krizantem

Barbaros Altuğ 29.07.2012

Geçen hafta benim doğumgünü kutlamalarım haricinde de birtakım önemli olaylar vuku buldu memlekette.

Taraf ’ın Ortadoğu başkonsolosu **Ceren Kenar**’ın doğumgünü tatlısı olarak söz verdiği baklavaların bana bir türlü ulaşamamasının yarattığı kriz yetmezmiş gibi aşağıda okuyacağınız muazzam krizler de hafta boyunca ülkeyi bunalttı. İşte Büyük Türkiye olarak ip alıp kınnap sattığımız meşgul bir haftamızı dolduran krizlerden benim şahsi top 3’üm...

Jüri krizi

Her konuda uzman, üstün insan Başbakan’ımızı bu mevzuya da el atması için göreve çağırıyorum: Türkiye’nin en önemli sorunlarından biri hâline gelen **Altın Portakal** jürisi eğer gerekli tedbirler alınmazsa uluslararası bir boyut alacak.

Zira tetkiklerime göre şu anda Türkiye’de Malatya’dan Bursa’ya, Adana’dan İstanbul’a nerdeyse her şehirde bir film festivali ve her bir festivalin de mebzul miktarda ödülü var. Üstelik bunlar her sene yapılagelıyor.

Mesela Antalya'daki **Altın Portakal** 49 senedir yapılmakta. Her sene için ortalama yedi jüri üyesi olsa sadece Altın Portakal için geçen 48 senede 336 kişi jüri üyesi olmuş demektir. 19. kez yapılacak Altın Koza, 27. yılına giren İstanbul sonra Kars, Bursa, Malatya, Ankara, İzmir, Morfilm.. aman aklıma gelmeyen daha kimbilir ne iller ve konularda yapılan düzinelerce festivalde bugüne kadar jüri olanları toplayınca binlerce kültür- sanat- sinema insanının jüri görevini ifa ettiği anlaşılıyor.

Netice burası Türkiye; öyle sonsuz bir entelektüel pınarımız yok. E **Sinan Çetin** de Ofçay reklamlarını tercih ediyor. O zaman çare bulmak şart.

Önerim: Nasıl Afrika'dan zenci atletler getirilip Ayşe, Muhammed falan gibi isimlerle Türk yapıp ivedilikle yarışmalara yollanıyorsa, Polonya, Romanya, Tayvan gibi ülkelerden sinema bilgisi olan, yüzüne bakılır kültür sanat insanlarının jüri olarak Türkiye'ye ithal edilmesi şart! Bu sene artık **Levent Kırca-Hülya Avşar** klasmanına geldik. Korkarım önlem alınmazsa "ay ben o festivali ciddiye almıyorum" açıklaması yapan (bu da gerçek) **Banu Alkan**'ın jüri başkanlığı yakın. Tehlikeyi görüyor musunuz?

Garson krizi

İçinden çıktığı sınıftan nefret eden şarkıcılarımız geçen hafta yine birbiri ardına, çalışan sınıfa yapmadıklarını bırakmadılar.

Kendisini alkışlamayan seyircilere "dağdan mı indiniz, Diyarbakırlı mısınız?" mealinde kibar sözleri ile tanıdığımız, "hakarete ve terbiyesizliğe dayanamayan" ses-siz san'atkar **Demet Akalın** son olarak twitter'dan kendisine bayılmadığını belli eden 18 yaşında bir genci hapse attırmıştı.

Geçen hafta da **Topbaş** ailesi ve akrabaları **Kocadağ** ortaklığında başarıdan başarıya koşan torpilsiz işletme Emirgân Sütüş'de kendisi hakkında dedikodu yaptığını öne sürerek bir garsonu işten attırdı ve 40 yaşında olgun bir şarkıcı olduğunu bize bir kez daha ispatladı. Kendisine gelen "oha!" yollu mesajlar ve Sütüş'in boykot edilmesi kampanyası sonucunda garson işe alınca "aman garson işe alındı, memleket meselesi halloldu" tweet'ine cevap veriyorum buradan: Hayır, esas memleket meselesi berbat sesli, berbat ruhlu şarkıcıların herhangi bir yerde şarkı söylemedikleri gün hallolacak benim için. Oh rahatladım!

Yazı krizi

Köşe yazarı ne oldum değil ne olacağım demeli sözünün ispatı bir kez daha yüzümüze çarpıldı. Başbakan ile yemek içmek ve isli viski yarenliğinden hatırlayacağımız **Emre Aköz**'ün "Çamlıca Camii görgüsüzlerin, kibirlilerin eseri" diye özetlenebilecek yazısının ulu önderimizi sinirlendirdiğini Aköz'ün bir sonraki gün yazısı yayımlanmayınca farkettilik.

O gün Aköz haşmetmeabın resmî gazetesinde ne yazdı da yayımlanmadı elbette merak ediyorum bir kedi olarak. İz sürmeye de eşi Nur Çintay (Aköz)'ün yazılarından başladım. Rosenberg çifti en son okuduğumda Montenegro'da köfte yiyorlardı: sanırım yeteri kadar sabredersem bu yazılarda gizli ve bize iletmek istedikler ama açıkça yazdıklarında yasaklanan gizli anlamı çıkaracağım. Sabredin. Köfte, sucuk, pide? Ne olabilir? Ne?

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Acaristan'ın başkenti

Barbaros Altuğ 31.07.2012

Acaristan'ın başkenti 70'lerde doğup 40'lı yaşlarını 2000'lerde sürmeye başlayan ünlü san'atçılarımız favori "konu" mankenlerim. **Elif Shafak** ya da **Hande Altaylı** hanımefendiler olsun, **Meltem Cumbul**, **Nil Karaibrahimgil** olsun ne içiyorlarsa aynısından sipariş edeceğim ve her dalda düzeltmeye doyamadığımız başarılarla imza atmaya doymayanlar arasında elbette ressamalar da var (modacılar da sıra gelecek merak etmeyin).

Ve bu ressamalar arasında bir tanesi güzellikte olmasa da yurtdışı başarı konusunda kuşağına fark atanlardan.

İsmail Acar Türkiye'de büyük olasılıkla iyi yaptığı iş o olduğu için hâlâ nevresim takımları ile tanınsa da meğer kendileri dünyada ne bileyim bir **Kutluğ Ataman** bir **Hale Tenger** ayarında ünlü olsa gerek ki davet üstüne davet alıyor kendi söylediğine göre sergi açmak için.

Mesela iki senede bir düzenlenen (biental lafını da açıklattınız ya bana, aşkolsun) ve dünyanın en büyük sanatçılarının gösteri alanlarından biri sayılan Venedik Bienali'nde Türkiye'nin bir pavyonu var 2003 yılından beri. Bir küratör burada sergi açacak olan sanatçı veya sanatçıları belirliyor. **Hüseyin Çağlayan**, **Ayşe Erkmen**, **Hüseyin Alptekin** falan var şimdiye kadar burada işleri gösterilenler arasında.

Ama hayat bize her gün yeni şeyler öğretmekle meşgul; nasıl ki alınmayan ödülleri, yayımlanmayan İngilizce kitapları, çevirmenlere verilen ödülleri kendi hesabına yazan yazarları kafamıza vurarak öğretiyorsa işte **İsmail Acar**'ın da **Venedik Bienali**'ne katıldığını hatırlatıyor bize!

2005 yılında *Sabah* gazetesinde, sanat değil sosyete sayfasında Bülent Cankurt imzası ile yayımlanmış bu muştu: "**Genç** yaşta (gençlik sıfatını bir kez kazandınız mı sonsuza kadar kullanabiliyorsunuz anladığım) uluslararası başarılarla imza atan ressamımız **İsmail Acar**, dünyanın önemli kültürel organizasyonlarından biri olan Venedik Bienali'ne davet edildi" diyor Cankurt.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Atamızdan yadigâr

Barbaros Altuğ 05.08.2012

Atamızdan yadigâr Geçen hafta bence en önemli olay Atatürk'ün manevi evladının tekrar hayatımıza girmesi oldu.

Hazin bir şekilde vefat eden **Ülkü Adatepe**'den bahsetmiyorum elbette; benim bahsettiğim **Hürriyet**'te her daim işinin ehline tahsis edilen "**atıl kurt**" köşesinin yeni sahibi (eski sahibi **Emin Çölaşan** idi, bu *hassas Türk* köşesini, bir ara **Bekir Coşkun** da kiralamıştı) İzmirli gözüpek kumrucu, Türk oğlu Türk *tiyatroc*u **Yılmaz Özdil**.

Twitter'da "Atatürk'ün manevi kızı öldü" entry'sini duyduğumda aklıma geldi nedense Yılmaz Özdil. Bir süredir yazı da yazmıyordu. Acaba dedim kendi kendime, acaba?

Ama yok, Özdil tuhaf bir tesadüf eseri Atatürk'ün resmî manevi evladı Ülkü Adatepe'nin ölümünden hemen sonra köşesine dönüverdi.

Eşek Türk

Türkiye Türklerindir gazetesi *Hürriyet*'teki en Türkiye Türklerindir köşesine oturmadan başarısını ispat etmişti aslında tüm Türk patronlara Özdil.

Kürtlere ettiği hakaretler nedeni ile meslek kuruluşları tarafından defalarca *"Kişileri ve kuruluşları eleştiri sınırlarının ötesinde küçük düşüren, aşağılayan veya iftira niteliği taşıyan ifadeler yer verilemez"* diye uyarılması sonucunda umulan oldu; terfi etti.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Özür

Barbaros Altuğ 07.08.2012

Yazarımız yıllık izninin bir bölümünü kullandığından bugünkü yazısı gazetede yayımlanmamıştır.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Territorial Pissings

Barbaros Altuğ 14.08.2012

 Territorial Pissings 1980'lerde, tam da Kenan Evren'in diktatörlüğü sona erdi, balonlu partiler ve **Fatih Ürek**'li özgürlük geldi derken yeni bir döneme girdik maale üllecek; sidiğimizle sınır çizme dönemi diyebiliriz buna.

En vasati lider sandığımız **Turgut Özal** (neler görecekmışiz de haberimiz yokmuş) bir koyup üç alacağı mahalle oyununda Irak'tan eli boş döndü (oğluna hediye edildiği söylenen petrol işleri hariç). Ama elbette bu sonraki yöneticilerimizi kesmedi. Her biri el artırmaya, en uzağa çişleriyle bölge sınırı çizme çalışmalarına devam ettiler.

Çiller'den Ecevit'e herkes elinden geldiğince bize 80'ler ve 90'ları zehir etmeye kararlıydılar.

Vasat bölge

İşte bu arsız seksenler ve doksanlarda, vasatı beğenmeyenin tukaka döneminde (**Banu Alkan**'dan **Bedri Baykam**'a, **Sinan Çetin**'den **Ertuğrul Özkök**'e bize kalanları bir düşünün bu dönemden): en uzağa işeyenin en lider olduğu zamanlarda çocukluğu ve ilk gençliği geçen bir sanatçı **Aslı Özdemir**.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ah bu burjuvalar...

Barbaros Altuğ 19.08.2012

 Ah bu burjuvalar... Geçen hafta zengin, eğitilmiş ve dertsiz arkadaşlarımla **Karaköy Lokantası**'na gittim. Birkaç ay önce Orhan Pamuk'u en son gördüğüm yere yani. Bir başka masada **Orhan Pamuk** kadar saygın olmasa da en az onun kadar şöhretli ve ondan daha dertsiz ve belki de artık daha zengin (malum reklam yıldızı artık) **Elif Shafak** ve **Eyup Can Sağlık** çifti, ünlü sanatçı **Kutluğ Ataman** ile şen şakrak bir yemek yiyordu. Nedense **Elif Shafak**'ın benden çok hoşlanmadığını düşünüyorum bir süredir; o nedenle bir catfight gerginliği ile geçen yemeğin ertesi sabahı tüm ünlülerden uzak asude evimde gazeteleri açtığımda (internette, sahibi gazete değil yani) herkes gibi ben de Pamuk'un kendi sınıfına dair keskin ve doğru tesbitlerini okudum

Elâlemin derdi...

Zengin, Nişantaşlı, burjuva bir aileden gelen Pamuk ait olduğu sınıftan öğrendiğini çünkü bu sınıfın egoist ve ırkçı olduğunu anlatıyordu Alman **Die Zeit** gazetesine.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Mustafa'nın kargaları

Barbaros Altuğ 21.08.2012

 Mustafa'nın kargaları Bayramın adı Ramazan Bayramı ve sadece bu bile kendi başına Atam Atam müritlerinin tüylerini diken diken etmeye yeterken birden bire kedi (kara kedimiz **Eyup Can Sağlık** oluyor) bayramda fare yakalamaya karar verdi. Meğer Atam dininin mekkesi Selanik değil de Malatya değil miymiş?

Pembe panjurlu ev

İlk tepki elbette devletin resmî tarih sözcüsü olmaya gönül koyan **Yusuf Halaçoğlu**'ndan geldi. Atatürk asla ve kat'a Malatyalı olamazdı! Zira tarih profesörü "Atatürk'ün doğduğu eve kadar pek çok ayrıntıyı biliyor"du! Ata'sının bu kanıta gelecek kargaları kovaladığı bin yıldır zorla öğretilen 70milyon civarında Türk şahitlik etmezse, ilkokulda eski liderlerinin aya çıktığını falan öğrenen Kuzey Koreliler'le mutlu bir beraberlik dileyeceğiz kendisine; huzuru orda bulabilir.

Bu arada kedi ikinci fareyi yakalamaz mı? Meğer Atatürk'ün manevi kızı (**Yılmaz Özdil** olmayan) 2007 yılında bunu yerel bir gazetede ağzından kaçırmamış mı? Kaçırılmış! Ülkü Adatepe gazetesine "Atatürk'ün ailesi Malatya'dan Selanik'e gitti .

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beni neden yoruyosun

Barbaros Altuğ 26.08.2012

 Beni neden yoruyosun Evet, sadece **Serdar Ortaç**'ı değil, o partiden bu havuza aheste bir hayatın gustoman'î olma yolunda ilerleyen beni bile yorabiliyor bu Türk halkları. Ama bu hafta ziyadesiyle, bilhassa yoranlar var şahıs bazında; siz de buyrun, ellerimle topladım hepsini, beraber yeter yani diyebiliriz.

Düzeyli ayrılanlar

Elbette emekli sosyalist abi (ki burdaki sosyalist lafının yerine yazar-şair-bildimcikkuşu gibi farklı sıfatlar koyabilirsiniz, durum değişmez) **Yıldırım Türker**'in ilk sansür edilişi değildi bu; neticede Eyüp Can Sağlık'ın yönettiği "emret başbakanım" gazetesinden söz ediyoruz. Peki, daha evvel gitti mi? Hayır! Eyup Can göreve geldiği ilk gün beraber gullüme doyamayıp ("aa siz onu yanlış tanımışsınız, ne tatlı bir insan") düzeyli beraberlik kuran da ta kendisi idi. Naftalinli yazılarını çıkar çıkar yayımla safhalarında da iyi geçindiler. E peki ne oldu da tırnaklarını geçirdiği gazeteden ayrılıverdi yaşlı kedi?

Anladığımız gazeteden aldığı paradan daha fazla bir paraya dizi yazarı oldu; üç baş bin liraya gönül indirmesi gereken günler geçti, yerine ayda 20-30 bin lira kazanabileceği bir işe terfi etti.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ben sizin babanızım

Barbaros Altuğ-2 28.08.2012

 Ben sizin babanızım Allah korusun; kat'î surette kendimden bahsetmiyorum. Baba olmamak için gerekli tüm önlemleri aldım bugüne kadar (hızla üreme yaşını geçmeye çalışmak da dâhil). Başlık düşüklükte sınır tanımadığımız günlerden hatıra bir şarkı; üstelik söyleyenle de adaşım! Ama boşu boşuna, sadece zamanında neler dinlediğinizi yüzünüze vurup üzme için de hatırlatmıyorum elbette bu muazzam sanat eserini.

Öl de ölelim, gül de gülelim

Evet, Türkiye'nin ortak bir ruhu varsa eğer işte bu şarkıda simgeleşmiş heykel gibi: Öl de baba ölelim, gül de baba gülelim, sev de baba sevelim nakaratı Barbaros Hayrettin'in. Babalarımız ve kendilerini baba olarak görenlerin geh geh sırtarak dinlediklerine eminim bu şarkıyı. Zira bu topraklarda bir kere sperminiz yanlışlıkla da olsa bir yumurtayı döllemişse ölene kadar hak kazanıyorsunuz o spermin yarattığı hayat üzerinde. İster

öldürür ister güldürür ister sürüm sürüm süründürür rezil edersiniz artık...

Kaynana Semra mı?

Çok değil son bir iki haftada arka arkaya yüzümüze vuruldu bu gerçekler yeniden. Önce gazetecilerle son sıralarda geçinememesinden mi nedir **Cem Yılmaz** aleyhine bir mini kampanya başlatıldı.

Elbette nerde bayağılık orda *Habertürk* atasözünü haklı çıkarmak lazım her koşulda; gittiler **Ahu Yağtu**'nun babası ile okuyanın yüzünü kızartan rezillikte bir haber yaptılar. Yağtu'nun senelerdir görmediği ve belli ki Cem Yılmaz'ın da çerçöp gazetelere bir kez daha malzeme vermemek için "gelsin düğüne de" diye kerhen çağırdığı adam ağızımızın açık kaldığı bir dilsel şiddetle daha birkaç günlük anne olan kızının hayatını mahvetmeye ant içiyordu!

Daha bu korkunç "haberciliğin" üstü örtülmeden (herkes marifetli kediler değil, bırakıyorlar ortada yaptıktan sonra işte böyle) bir diğer "baba" girdi hayatımıza.

Hür doğdu hür yaşar o

Bu seferki çocuğu ile dargın falan da değildi anladığımız; **Meltem Cumbul** ile evlenmesine kızmıştı oğlunun. Güzide açıklamalarına *Milliyet*'ten ulaştığımız baba Erol Özbaş'ın "Ben bunlara imam nikâhı kıyardım" bölümünde gösterdiği istikametin 2000 yılında hakikaten imam nikâhı ile evlenmiş olduğunu öğrendiğimiz "hür kadın" Ajda Pekkan olmasına mı şaşalım, Meltem Cumbul'un daha evlendikten 24 saat sonra kaynana Semra'dan hallice bir kayınbabayla karşılaşmasına mı bilemedik.

Ama babalık bu topraklarda ucu bucağı olmayan bir müessese; bu müesseseden hassas ruhlu mimar **Nevzat Sayın** mesela (herhalde) son yazımda yavrucağı **Yıldırım Türker**'e "hadsizce" dil uzatma cüretimi beni büyüklerime şikâyet ederek yerine getiriyor babalık vazifesini. Yıldırım Türker'in dili de eli de sağlam; e elliyi devirdi, babaya ihtiyacı var mıdır? Yoktur. Ama yazdığım "tuhaf yazı" (böyle diyor ucu yakılmış şikâyet mektubunda) bu hassas babaya çok dokanmış nedense!

Bayram değil seyran değil mimar beni neden öptü demeyeceğim ben de o zaman ve Meltem Cumbul'un kayınbaba Semra'sına çektiği şahane hareketi çekeceğim kendisine. Parmağımda Cumbul gibi bir yüzük olmadığı için artık hangisini gösteririm belli olmaz.

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Filin hafızası...

Barbaros Altuğ 02.09.2012

 Filin hafızası... Akli da kendi hâline bırakmamak gerekir" diyor Unutma Bahçesi 'nde **Latife Tekin**, "aptalca işlere kalkışır çünkü". Ama ne herkesin kendi hâline bırakacak kadar bile bir akli var anlaşılan bu şehirde ne de yaşadıklarını hatırlayacak bir fil hafızası; geçen hafta kendi anılarını unutanların haftasıydı indimde ne yazık ki...

Gölge etme başka ihsan istemem

Aniden bastıran sağanak yüzünden açık havada biraz da üşüyerek yemek yiyorduk arkadaşlarımla; söz döndü dolaştı **Ümit Ünal**'a geldi; başarılı ve sahici modacı olan Ümit Ünal değil sözünü ettiğim, aynı mekânda, Dragon'da defalarca masaya konuk olan (pek de başarılı bir yönetmen diyemeyeceğim) Ümit Ünal'a...

Meğer kendisinin bir anı kitabı çıkmış; hâliyle bana da okudun mu diye soruyorlardı. Zira hasbelkader Ümit Ünal'ın kariyerinde bir rol oynamış, onun ilk (ve sanıyorum ki son kez) bütçesi bir milyon doları geçen bir filmde yönetmen olmasını sağlamıştım.

İstemem yan cebime koy

2007 yılında, Latife Tekin aracılığı ile tanıştığım ve her yazdığına hayran olduğum **Hasan Ali Toptaş**'ın **Gölgesizler** romanının filme aktarılmasını istiyordum; aynı zamanlarda, arkadaşım **Hakan Karahan** da yapımcı olarak sinemaya girmek istiyordu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Derdini anlatmayan...

Barbaros Altuğ 04.09.2012

Derdini anlatmayan... Ahmet Hakan misali rüyalarına girmesem de okurlar ve yazarların benim de kendi çapımda bir hayran kitlem var. Her gün epeyce bir e-mail almaktayım bu hayranlık-nefretlik sarkacında seyreden okurlardan. İşte bu yazı onların şikâyet, istek ve hakaretlerine ayrılmıştır... Arada da cevaplarım var, dikkatli okuyunuz; Muhteşem Yüzyıl misali bu yazılar zira tekrarı yok.

Öp abinin elini

Konu: Geçen haftaki yazımdaki "yoruldum senden" sitayışı.

Maruzatı olan: **Adnan Yıldız** (ya da bana gelen okur maillerine göre Ayhan Yıldız), 31, Stuttgart.

Mesajı: "Fil hafızaya çok guldum, sabah sabah. Arada yazamadım. Kendi acından doğru bir yerden yazdın yazılarla ilgili, içimden geldiği gibi yazdım ben de, senle konuşup karşılıklı didisir gibi. İst olsam arardım da. Benim için no hurt feelings. Yazı, iş, bakış. Seni çok seviyorum, insan ve abi olarak. Opuldun gidikten"

Cevap: Sevgili Adnan, fil hafıza yazısı uzun geldi; yoksa dibinde sana da bir not olacaktı. Aynı derttten mustarip olduğumu düşünüyorum zaman zaman. Bu mesajı neden yayınlıyorum dersin; iki nedeni var.

1. Madem sen herkesle (mesela Orhan Pamuk) aranda geçen özel konuşmaları istediğin gibi yayımlama hakkını görüyorsun, senin özel yazışmalarını da yayımlamak mubahtır diye düşündüm.
2. Abi olarak; yazıların hâlâ sıkıcı ve gereksiz uzunlukta. "Bağlam"larda kaybolacağına kısalt ve de söz verdiğin "güncel sanat kepazeleri"ni yaz okunsunlar. Yoksa aramızda dalga geçtiğimiz ne şiş yansın ne kebab yazarı olma yolunda harcanmak üzere sin. Guten tag.

Alma mazlumun ahını

Konu: "En çok çevrilen yazarlar sergisi."

Maruzatı olan: **Nedim Gürsel**, 61, sürgünde (duyduklarım doğrultusunda).

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Azıcık da güncel sanat...

Barbaros Altuğ 09.09.2012

Azıcık da güncel sanat... Güncel sanatçının genci yaşlısı fark etmiyor; biraz içince ağızlarındaki baklayı çıkarıveriyorlar. E **Yasemin Çongar** da bana bu yazıları yazabilmem için üç kilo altın yolladığına göre bavulla her hafta, harcıyiverdim bir kısmını ve bolca rose şarap ve hafif bayatlamış kuruyemiş eşliğinde güncel sanatçılarla zaman geçirdim (onlar bu ayrıntıları fark etmiyor, ben ve hassas ruhum incindik sadece). İşte bu pıtır pıtır haberler o ucuz şarapların meyvesi...

Paris'te Louis Vuitton...

Hayır efendim, Kusama fikirlerini çorlamak için Paris'e giden şarkıcı-reklamcı aileden bahsetmiyorum (sanıyorum onlar bu sıralar Japonya Hermes'de **Hiroshi Sugimoto**'nun sanatından çalıntı yeni bir albüm kapağı fikriyle dönecektir zatıalileri). Biraz daha entel olanlar için; hayır zamanında Champs Élysées'deki Louis Vuitton'un vitrinlerini süsleyen **Haluk Akakçe** de değil sözünü ettiğim.

Paris'te yapılan ve Türk koleksiyoncularının da gözdesi olan meşhur sanat fuarı **FIAC** zamanı açılacak bir sergi bu. Serginin küratörü **Hervé Mikaeloff** ki kendisi aynı zamanda Louis Vuitton'un başı ve LVMH'nin CEO'su Bernard Arnault'nun da sanat koleksiyonundan sorumlu. Yani dünyanın en zengin yedinci adamının koleksiyonuna girecek işleri **Mikaeloff** seçiyor. Ve aylardır Türk sanatçıları sarı tatlı heyecan (para kokusu diyoruz halk arasından buna) nihayete erdi. Mikaeloff Louis Vuitton'un sergi salonunda açacağı yeni sergisi olan **Journeys (Yolculuklar)** için sadece Türk sanatçılar seçti.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Akıp giden günlerimiz...

Barbaros Altuğ 11.09.2012

 Akıp giden günlerimiz... 1990'lı yıllarda henüz hepimiz gençken bir film setine gittim. Türk filmleri yeniden moda olmamıştı; Beşiktaş'ta filmin çekildiği ahşap köşkte geceyarısı o zamanlar kimsenin tanımadığı bir oyuncu ile tanıştım. Tanıştığım anda da arkadaş olduk.

O oyuncunun, filmin vizyona girdiği andan itibaren, tam da o sene yeniden patlayacak olan Türk sinemasının yeni yıldız sembolü olacağını henüz kimse bilmiyordu.

Genç bir kadın

O sene yapılan Altın Portakal'da yarıştı bu film önce. Ve o gencecik oyuncuya ilk başrolü ile beraber en iyi kadın oyuncu ödülünü de getirdi. **Hande Ataizi** adı **Mum Kokulu Kadınlar**'daki rolüyle tüm Türkiye tarafından unutulmayacak biçimde ilk o zaman duyuldu.

Hande ile o senelerde çok gezdik, çok eğlendik. Hiç beraber çalışmadık ama hep bir şeyler yapmak istedik. Ayrı işlerde, aynı insanlarla çalıştık.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şehre dönüş...

Barbaros Altuğ 16.09.2012

 Şehre dönüş... Geçen hafta şehir açıldı; yani bir galeri, bir bar, bir yeni sezon koleksiyonu falan değil, her şey ve hepsi aynı anda açıldı. Hiçbir şeyden anlamadıysak bunu bronz **Eda Taşpınar**'ın Nişantaşı'na dönmesinden anladık. Yaz boyu Çeşme-Bodrum-St. Tropez'de falan rahatlayan (sanki İstanbul'da çok dertleri varmış gibi) bütün zengin arkadaşlarımdan yemeğe çıkalım mı mesajları gelmeye başladı. Kapılarını açan şehrin kalabalığına ben de ara sıra karıştım böylece...

Bebek'ten çıktık yola

Şehre sonbaharın geldiğini önce Bebek'ten anladık; İstanbul'un güzel insan kâbelerinden **Lucca** sezon açılışını yaptı zira.

Tuba Ünsal ve dergisine beni kapak yapmaya bir kez daha söz veren **Mirgün Cabas**, giderek daha çok Jack Nicholson'a benzemeye başlayan **Güneri Cívaoğlu**, amcam olmasını arzuladığımı artık bildiğiniz **Zeki Kadirbeyoğlu**, saçlarını acilen kestirmesi gereken **Mehmet Yakup Yılmaz**, dar t-shirtleri ile yanık ve fit vücutlarını gösteren genç erkekler ve şampanya yudumlayan süzgün genç kadınların kalabalığı saatler ilerlediğinde iyice arttı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Her şey vatan için...

Barbaros Altuğ 18.09.2012

 Her şey vatan için... Malum, kitap mevsimi açıldı; Fransa'daki gibi yerleşik bir adı (**Rentrée Littéraire**) ve oradaki gibi iki ayda 650 civarında roman yayımlayacak bereketi olmasa da, Türklerin kitapçıları ve panayırdan hallice kitap fuarlarını doldurma günleri geldi. Ardı ardına büyük isimlerin kitaplarını çıkaracağı bugünleri bekleyenler sadece okurlar mı? Elbette hayır!

Vehbi'nin kerrakesi

Kitap hasadı dönemi artık günlük gazetelerin olmazsa olmazı hâline gelen kitap eklerinin de en hummalı çalışma dönemi. Nasıl olmasın? Elleri geçen yüzlerce kitabı okuyacak, okutacak, değerlendirecekler. Sonra bunlardan beğendikleri hakkında şahane yazılar yazılacak, röportajlar yapılacak, yeni sezona damga vurması beklenenler ön plana çıkacak falan. Her biri ansiklopedi kalınlığında kitap fuarı ekleri hazırlayacaklar özel; ki fuarlara gidenler de kitap kalabalığı arasında kaybolmadan, tarafsız entelektüel gözlerden ve kalemlerden bir değerlendirme okusunlar. Yani siz öyle sanıyorsunuz, umuyorsunuz iyi niyetinizle...

Oysa gerçekte olan biten medeni her ülkede skandal olarak değerlendirilecek, yapanları (bir daha kitapla ilgili değil bir söz etmek) fuarların kapısından kovduracak kadar rezil bir iş....

Nasrettin Hoca'nın torunları.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Esvaplar, anketler falan...

Barbaros Altuğ 23.09.2012

 Esvaplar, anketler falan... Geçen hafta Türkiye halklarına yakın olabilmek için elimden geleni yaptım. Davet, parti, şaşaa, kahkahayı bir kenara atıp hafta boyunca Türkçe gazete okudum, envai çeşit dizi seyrettim ve sokağın nabzını tuttum. Öyle olunca böyle oluyor; bilinç akışlı, ortaya karışık pizza misali bir yazı —malzeme dünden kalanlar ama kenarları ktır...

Mozaiik aile

Radikal 'in "eskimeyen sanatçı"larının ortaklaşa yazdığı bir dizi olduğunu duyunca dayanamadım ve **Kayıp Şehir**'i izlemeye karar verdim. İlk izlenim: Dizi 1960'larda yazılmış ve revize etmeyi unutmuşlar. 20'lerinde, İstanbul'da yaşayan bir genç adam "kardeşinin esvabı"na üzüldü uzun uzun bir ara. Dizinin bütün gerilimi bir zavallı çamaşır makinesinin üstüne yıkıldı. Bölüm sonunda da yine 1960'lar tekniği ile epeyce komik şekilde düşüp kırıldı makine ve sanırım biz seyircilerin "aman yarabbi! Makineye ne olacak şimdi" gerilimi ile bir hafta sabretmesi hedeflendi. Ama favori sahnem: 20'lerindeki modern hamalın (o gerilimli çamaşır makinesini taşıyacak) 40'larındaki işkadının "minare yıkılmış ama mihrap yerinde" ile başlayıp "önemli olan işlevi" ile süren konuşması! Ki sahne işkadınının kikirdemesi ve hamala göz süzmesi ile devam etti! Evet, halkımızın beklediği "bir gay fantezisi olarak hamalla seks"i de diziye sokmayı başardılar böylece "kadın" dostu yaşlı gay yazarlarımız. Hayıflandığım konu: Keşke Halil Ergün'e de bir rol verselerdi! Seyyal götürmemiş belli ki...

Dersini ediyor ezber...

Dizimizin yaratıcıları Tuğrul-Yıldır (evet, o türbe) çiftinin pırpırlara doyamadığı demokrat kızımız, yaşlı Ayşecik, **Ezgi Başaran**'ın bu muazzam sahnelerin yayınlandığı saatlerde yazdığı şu satırları okumak bize ertesi gün nasip oldu: "TSK'nın en yüksek öğrenim görmüş, en parlak subayları mahkûm edildi". Evet, Balyoz'da darbe hazırlamaktan ceza alan bu "parlak, eğitilmiş" memurlar (subay deyince daha bir **baba** duruyor elbette) yerine alt kesimden, mesela bir hamal falan ceza alaydı kızımız daha az üzülecekti kuşkusuz. Ama heyhat onlar bu darbe hazırlanırken yaşlı kadınlara kur yapmakla meşguldüler ne yazık ki işte (inanmazsa senarist arkadaşlarına sorsun). Ama bundan sonra mahkemeler mutlaka Ezgi Hanım gibi beyaz demokratların isteklerini gözönüne almalı ve eğitim durumuna göre falan karar vermeli bence de. Hatta ilkokul mezunları kamplara yollanmalı, yüksek eğitilmişler dizi yazmalı el ele. A, yazıyorlar zaten galiba...

Vatan kurtaran Şaban...

Kambersiz düşün? Olmaz. **Ruhat Mengi**'siz bilinç akışı olamayacağı gibi. Eş durumundan yazarlığa tayin edilen Ruhat Hanım'ın mecburi hizmetini yaptığı **Vatan**'da koskoca bir haber yayımlandı geçen hafta: TRT 15.000 kişi arasında anket yapmış meğerse. Televizyonda en çok görmek istedikleri gazeteciyi sormuşlar "halk"a. Demokratlık da bu işte; sandıktan çıkan Ruhat Mengi (ki bu dahi yazarın yüzde 70 oranında oy aldığı, ardından gelen Nazlı Ilıcak'ın yüzde 30'da kaldığı bilgisi de var) TRT'ye çıkıyormuş yoğun arzu üzerine.

Daha bu müthiş ve sadece Vatan 'da yer alan haberin mürekkebi kurumadan **TRT** açıklama yapıverdi; yazılı üstelik, hani bir şüphe kalmasın aklımızda babında. "TRT'nin, haberde bahsedildiği gibi bir anketi kesinlikle yoktur" diyor kurum; "TRT hiçbir şekilde anket yaptırmamıştır ve dolayısıyla da; en beğenilen, en çok görülmek istenen gazetecinin Ruhat Mengi olması da söz konusu değildir" diye devam ediyor?

En güzel kısmı sona sakladım: "Olmayan bir anketi, olmuş gibi gösterip; sonra da 15 bin gibi devasa bir rakamı kullanıp; **Ruhat Mengi**'yi en beğenilen, en çok görülmek istenilen gazeteci ilan eden haber kesinlikle yanlıştır. Kamuoyuna duyurulur."

Duydunuz zilin sesini kamuoyu; herkese nasip olmaz bu açıklamalar, Ruhat Hanım'ı kutlarız. Kendisi inşallah yüksek öğrenimlidir. Yani olmazsa dizi yazar işte...

Bilinenler, bilinmeyenler

Barbaros Altuğ 25.09.2012

 Bilinenler, bilinmeyenler Köşemiz gizli gözdelemlerden; mesela **Habertürk** diyelim çorlamalara doyamıyor burda çıkan yazıları, haberleri. Dün de manşetüstü bir "özel haber" koymuşlar; **Beren Saat Revenge**'in Türkiye uyarlamasında oynayacakmış ve bu "özel haber"ıymış **Habertürk**'ün. Birkaç "özel haber" daha çıkarabilmesi için dört kol çengi, kuşe kâğıda renkli menkli Faltaylı gazetesinin bu köşe feda olsun ne diyelim... Kiliselerin üstüne konmayı ve "isteyen olursa satmayı" mubah gören bir Müslüman'dan bir iki manşetüstünü esirgeyecek değil bu günlübol kulunuz. İşte birkaç "özel haber" daha **Habertürk**'e o zaman...

Perdenin arkası

Geçen haftanın en güzide sanat olayı **Altın Koza** idi şüphesiz. Herkes yazdı çizdi gördüğü filmleri, iştahı açık şişmanlar bici biciye doyamadı ve büyük olasılıkla ödüllerden sadece kazananlar memnun oldu.

Yarışmaya katılan filmler serbest çağrışım yöntemi ile benim hafızamda da bir şeyleri harekete geçirdi. İster inan ister inanma faktörleri ile huzurlarınızda benim için **Altın Koza**...

Aziz Ayşe: Festivalin en az beğenilen filmi oldu **Aziz Ayşe**, neticede de ödüllerden eli boş döndü. İki büyük sanatçının, Ömer Uluç ile Sevim Burak'ın kızı olan **Elfe Uluç**'un bu filmin başrolü olan ve çöp toplayarak yaşayan travesti rolü için önce **Murathan Mungan** ile görüştüğünü biliyor muydunuz? Bu rol için oyunculuk dersleri de alan Mungan'ın ne yazık ki hevesi kursağında kaldı ve başrolü filme ilham veren karakterin kendisine, **Melikşah Yardımcı**'ya kaptırdı.

Şimdiki Zaman: Yönetmen **Belmin Söylemez**'in herkesi hayran bırakan ve festivalde *Gözetleme Kulesi* ile birlikte en beğenilen iki filminden biri olan **Şimdiki Zaman** filminde esaslı bir oyunculuk gösterisi yapan **Sanem Öge**'nin az buz değil yıllarca Can Yayınları ve Everest'te editörlük yaptığını biliyor muydunuz (bir yayınevinde eskimek için fazla güzeldi zaten)?

Yeraltı: Beklendiğinden ödül almış olabilir ama festivalin en beğenilen filmlerindendi. **Zeki Demirkubuz**'un "ödül almıyorsam gitmem" babındaki açıklaması ne yazık ki ağızda fena hâlde Ümit Ünal tadı (ki fena bir tat bu) bıraktı. **Yeraltı**'nın bundan önce katıldığı festival olan İstanbul Film Festivali'nde de yine ödül tartışması yaşadığını, ödülü verecek jüriyi böldüğünü ve En İyi Film ödülünü *Tepenin Ardı*'na mı *Yeraltı*'na mı vereceği üzerinde uzlaşma sağlayamayan jürinin toplantısına iki gün ara verdiğini biliyor muydunuz?

Gözetleme Kulesi ve **Ateşin Düştüğü Yer:** Montreal'den iki büyük ödülle dönen ama Adana'da ödüksüz kalan **Ateşin Düştüğü Yer** filminin beğenilen başrol oyuncusu **Hakan Karahan**'ın bu seneki festivalin hiti olan **Gözetleme Kulesi**'nin yönetmeni **Pelin Esmer**'e ilk çektiği belgesel filmi (*Oyun*) seyrettikten hayran kaldığını

ve yapımcılığını yaptığı ilk film olan Hasan Ali Toptaş uyarlaması **Gölgesizler**'in yönetmeni olması için teklif götürdüğü ilk isim olduğunu biliyor muydunuz?

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İnleyen nağmeler

Barbaros Altuğ 30.09.2012

 İnleyen nağmeler “**Orhan Gencebay**’ın epeyce uzun senelik kariyeri için hazırlanan tribute albümü yazsa bu ‘pervasız’ köşebent (ben ben ben) belki daha uygun olurdu bu başlık” diyorsunuzdur siz şimdi içinizden; ya da artık son tweetleri ile içine **Yıldız Tilbe**’nin kaçtığına kanaat getirdiğim (“Oscar’a da seçmemişler filmimi, o zaman bundan sonra Oscar’a da yollamam film”) **Zeki Demirkubuz**’un nağmeleri olabilirdi konumuz. Ama hayır benim içimdeki nağmeler inliyor, ruhum dağılıyor. Neden? Kara haber tez ulaştı rahmetli Barış Manço’nun öngörülü şarkısı gibi de ondan. Hem de taa New York’tan, okyanusları aşarak.

Güzergâh değişikliği

Oysa New York sevinç ve coşku dolu haberlerle geliyordu bir süredir önüme; mesela **Serdar Turgut** ucuz bir otelde kalmak üzere oraya giderek hayatımızın ve ruhumuzun bayağılıktan (en azından bir süre) uzaklaşmasını sağlamıştı en son. İşte o yüzden New York’tan bir arkadaşım “Biliyor musun ne duydum” diye sorduğunda endişesiz bir merakla dinlemeye başladım.

Broadway’e gidip geliyormuş bir Türk taifesi bir süredir. E ne var bunda diyeceksiniz? Ben sizin yerinize de dedim merak etmeyin. Ama gidip gelen taife sıralanmaya başlayınca içim bir hoş oldu (fena haberin geleceğini sezersiniz ya, bir yere oturmak falan geçer içinizden): beraber yürüyen Broadway yollarında meğer **doğal afet, milli servet sesiyle Sertab Erener**, değerli bestekâr, dövmeli Deli Sabit, **Demir Demirkan** ve ve ve evet o; en sevdiğim yazar (Hande Altaylı ile beraber) **Elif Shafak Sağlık** hanımefendi.

Sanıyorum ki PKK hisselerini alarak terörü sona erdirmeye projesi üzerindeki yoğun çalışmalarından ötürü aralarına katılamayan Sinan Çetin telekonferans ile bu iş planına dâhil oluyor; iş ise önce orada bir müzikal sahnelemek olarak başlamış. Ama elbette ABD’liler bizim bu bor madeninden bile daha kıymetli değerlerimizin değerini anlamamış ve münasebetsiz yerleri ile gülerek uğurlamışlar. Ama su uyur bu **kılan** ne uyur ne yorulur; bunun üzerine “bari yiğitliğe nutella sürdürmeyelim (terbiyemi görüyorsunuz değil mi sayın yöneticiler, lütfen beni tek ayakta bekletmeyin bir daha), burda bir tiyatrodaki Türklere bişey yaparız evdeki malzemeye” demişler. Ama heyhat; Keşanlı Ali’nin New York’ta uğradığı (beklenen) hezimetinin ardından kapılar ardı ardına kapanmış mahşerin üç atlısına.

E ne yapacak bu Mevlana torunları? Sabır taşı değiller a! “Memlekette bize ‘yoğurdun ekşi’ diyen yok, gider orda yaparız demişler.” Yapıyorlar da netekim!

Evet, **Elif Shafak** hayranı okurlarım; bu müjde size. Okumaya doyamadığınız “*Eat, Pray, Love plus 37 more imperatives*” romanı **Aşk** pek yakında tombul ve yaşlı (yine yaşlı dedim üf!) 3. Sınıf baletler (ilk iki sınıf

Broadway’de zira, neden gelsinler yani Türkiye’de bir şova?) ve sesi bir türlü kısılmayan (nezle aşısı mı buldu bunlar?) Sertab’ın tiz nağmeleri eşliğinde İstanbul sahnelerinde!

Müzikler, Mozart değilse de Demir Demirkan, umuyorum yönetmen de bu kadroya cuk oturacak olan Sinan Çetin. Aslında belki Zeki Demirkubuz da fena durmaz artık; üstelik birbirine bayılan bir klan’a dâhil olacak, gerilmez boşu boşuna onu beğenmeyen **gerzek**lerle. Memlekete hayırlı olsun. Yani ABD’ye. Biliyor kerataalar işlerini.

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Eğri otur doğru konuş

Barbaros Altuğ 02.10.2012

Eğri otur doğru konuş Yaz bitti; elbette fakirler için. Yoksa benim okurum güney yarımkürede geçirecek bu ayları ve yazılarımı online abone olduğu *Taraf*tan okumaya devam edecek çok şükür. Ama sıradan halkın okuduğu diğer gazeteler ve dergiler yazın bitişi ile kültür-sanat dünyamızın nadide isimlerinden öneriler, fikirler, bilgi çağlayanları ile doldu son bir haftada. Sonbahar kış aylarını mecburen beraber geçireceğimiz bu güzide insanlar mangalda kül bırakmıyorlar yazarken de konuşurken de...

Dur bi bakalım

Mesela *Sabah* eklerinde yazı yazan **Nur Çintay** diyelim. Sanıyorum “**life style**” denen şeylerden yazan (türlü yemeği de diyebilirsiniz; elde kalan malzemeden yapılıyor bu yazılar) **Çintay** bu hafta nedense yemek konusu ile yetinmemiş, bir de kitap dünyasına el atayım demiş. “**Jamie Oliver**” diyor çünkü yazısında “İngiltere’nin en çok satan ikinci yazarı”. “İlki **J.K. Rowling**, ikincisi o” diye de ısrar ediyor üşenmeyip.

Ben bu enteresan bilgiyi nerden aldığını merak ettim; daha önce İngiltere’de basılan Türk yazarların ne kadar satamadığını size fitnelediğimdeki kaynağım Nielsen’e öfke ve hiddetle başvurdum. Nur Çintay’a verdikleri bu bilgiyi benden neden saklıyorlardı?

Ama İngiltere’de yayımlanan tüm kitapların gün be gün satış raporlarını tutan ve yayıncıların da tek güvendiği kuruluş olan **Nielsen** “Tanrı Tanrı (Allah Allah demiyorlar prensip olarak) bu da nerden çıktı? Al sana resmî raporlar son on senelik” dediler. Bu raporlara göre **J.K. Rowling** 29 milyon adet kitap satarken bir diğer çocuk kitapları yazarı **Roger Hargreaves** 14 milyon adetle onu takip ediyor. Üçüncü sırada da yine bir çocuk kitapları yazarı var; 12 milyonu geçen satışı ile **Jacqueline Wilson**. Tatlı ye boş konuş yazarımızın ikinci olduğunu anonsladı **Jamie Oliver** ise ilk 10’da dahi yok.

Nur Çintay bir küçücük fıçı içi dolu uydurmacık yazısını sonlandırırken aynen şöyle yazmış diğer life-style yazarlarının nasıl da değersiz ve berbat olduklarına dair: “Bunların bir de kendine gurme diyenleri, life-style yazar geçinenleri, cehaletiyle iftihar edenleri oluyor.” Aynen katılıyorum. Yapmasınlar.

Ne kestin, koç; ne yedin, hiç

Evet, başlığımız **Hülya Avşar**'ın 30 yıllık film kariyerini pek de güzel özetliyor aslında. Ama madem Altın Portakal haftası ve madem Avşar, Portakal'ın "en inanılmaz jüri başkanı" o zaman bu kariyere ve geçen hafta söylediklerine de bir bakmak boyun borcumuz.

Avşar geçen hafta bir basın toplantısı yaptı konuyla ilgili ve jüri başkanlığının bu kadar çok eleştirilmesinin nedenini açıkladı: "Başarılı olduğum için." Konumuz film olduğuna göre başarılı olduğunu söylediği alan da bu olmalı ki haklı. İlk 1983 yılında **Orhan Gencebay** ile **Kahr** filminde başrol oynuyor Avşar. Değişik bir rol; mavi gözlü, ufak tefek bir karakter. Adı da **Hülya**! Epey zorlandığını tahmin ettiğim bu rolden sonra ikinci film geliyor; **Haram**. Filmdeki karakteri? Elbette **Hülya**! 1984 yılı, film **Yabancı**; Avşar'ın karakteri? **Hülya**! Aynı yıl **Nefret** çekiliyor; karakteri siz söyleyin? Evet, **Hülya**!

1985 geliyor; film **Sekreter**. Karakter; elbette **Hülya**! 1986'nın filmi **Kısrak**, karakteri? Ne olsun bekliyordunuz, elbette **Hülya**! Aynı sene **Alınyazım**; karakter, **Hülya**. 1988'de Türk sinemasında çığır açıyor Avşar; karakterin adı artık yetmiyor kendisine, büyük yönetmen **İbrahim Tatlıses**'in yönettiği filmin adı? **Hülya**!

Bu yılları "Sinema yapmak için gerçekten açıklayamayacağım, büyük bir sevgi vardı" diyerek anlatmış Avşar, **Vogue** röportajında da. Zor yıllar; derinlikli bir sanatçı olarak o Hülya senin bu Hülya benim; çok zor olmalı.

Sinema kariyerini kısaca "*kamera karşısında Hülya*" olarak da açıklayabileceğimiz Avşar senelerce "**Nuri Bilge**"de oynamak istiyorum, **Reha Erdem** beni oynatsın" yakarıları karşılık görmeyince bu sene eline geçen padişahlık rütbesinde ilk babasını kesmeye karar vermiş şimdi: "Benim birinci göstermeye çalışacağım film popüler olacak, gişe getirecek" diyor. "Popülerliği seviyorum, magazini seviyorum. **Cem Yılmaz**'a ödül verebilirim, **Şahan Gökçek**'a . Film gibi film yapıyorlar çünkü. Benim için festival budur."

Evet, festivalin kurucusu **Avni Tolunay**'ın festivalin kuruluş anayasasına yazdığı "Altın Portakal'ın amacı Türk film yapımcısını nitelikli yapıtlar üretmeye teşvik ederek; Türk Sineması'nın uluslararası platforma açılmasına zemin hazırlamaktır" diyerek kast ettiği de herhalde tam buydu! Hülya'lı günler hepinize; Allah o jüriye sabır ihsan eylesin...

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hayat bir bumerang

Barbaros Altuğ 07.10.2012

 Hayat bir bumerang Çok da bir şey yapmaya gerek yok aslında; durup yerinde beklese insan, bir süre geçtikten sonra haklı ve haksız, arlı ve arsız, yalaka ve açıksözlü, iyi ve kötü ayrışıyor. Bir elekten un elermiş gibi; işe yarayanlar, hayatta bize lazım olacaklar gönül çanaklarımıza yavaşça yerleşirken, eleğin üstünde kalan çerçöp de bulanmaya çalıştıkları un elenince bütün çirkinliği ile gözümüzün içine bakıyor. İşte onlar ne kadar

iyi saklanırlarsa saklansınlar hafıza oyunlarında, yerleri er ya da geç hayatın çöplüğü oluyor. Bu hafta istemeseler de ortaya çıkıverenlerin haftası; kim çöpmüş kim nimet siz karar vereceksiniz artık...

Kırk katır mı, kırk satır mı

Hep sonradan pişman oluyor **Aydın Doğan**; geçen hafta aniden öğrendik ki kendisi meğer **Ahmet Kaya**'nın toplumsal lincini başlatan **Ertuğrul Özkök** manşetini de hiç doğru bulmamış, **Emin Çölaşan**'ın "*kudur kemancı*" yazılarını da! Elbette günah çıkarmak dinimizde olmadığı için de herhalde ancak ifadeye çağrıldığında duyabildik bu incileri ağızdan!

Emin Çölaşan'ı işten atmasını da "hep para istiyordu, artık yeter dedim, kovdum" mealinde açıkladı geçen hafta *tamamen duygusal* bu eski bankacı. Dün de Çölaşan "Yalancı seni" özetli yazısı ile (güya) cevap verdi kendisine. Ama herhalde *Sözcü* okurunun sadece başlıkları okumasına güvenip yazısına sıkıştırdığı bilgiler pek şahane. Okudukça anlıyoruz ki **Aydın Doğan** aynen dediği gibi defalarca açıktan para vermiş kendisine: "Bana kendiliğinden para verdi 1997-1998, 1999, 2002 ve 2006 yılları arasında" yazmış alenen. Ama esas güzellik "örtmenim örtmenim o da bana vurdu" müzevirliğindeki şu satırlar bence: "Başka *Hürriyet* yazarlarına da çeşitli zamanlarda para verdi. Burada isim vermek istemiyorum, bazılarına ayrıca evler, villalar, Beykoz konakları almıştır." Gidin onlardan da hesap sorun diyor minik kuş açıkça; üstelik onlara Beykoz'da alınıp belli ki kendisinden esirgenen bu konaklar içinde ukde kalmış milli provokatörümüzün meğer. Bu düelloda elek üstünde herhalde birden fazla isim kalacak görünen o ki...

Parkta koli kesenler

60 yaşında olduğunu yazısından öğrendiğimiz ve eleğin üstündeki yerini bu hafta sağlamlaştıran **Engin Ardıç** Taksim projesine muhalif olanları işte böyle bir sepete atıvermiş. "Taksim Gezi Parkı" diyor "eşcinsellerin ilgi alanındadır". O nedenle de **Taksim Bizimdir** diye projeye karşı çıkan *karta kaçmış liberaller* (öyle tanımlıyor) ancak *parkta koli kesmiş olanlar* (yani orada seks yapan eşcinseller) miş.

Taksim'deki tek yeşil alan olan Gezi Parkı'nı yok edecek olan ve onun yerine savaş zenginlerine rezidans ve AVM içeren projeye karşı çıkan bu *kart liberaller*'den Mimarlar Odası Başkanı **Eyüp Muhçu** 1962 doğumlu, DİSK Genel Sekreteri **Adnan Serdaroğlu** 1961. Beyoğlu Semt Dernekleri Sözcüsü **Cem Tüzün** henüz 50 yaşında değil. Projeye karşı duran protest müzik grubu **Bandista**'nın kurucularından rahmetli **Ali Aslanbay** 1978 doğumlu idi; grubun diğer üyeleri de üç aşağı beş yukarı bu civarlarda.

Evet, en az 60 yaşında (doğruyu söylüyorsa elbette) munasip yerlerindeki kılları ağarmış ve para için her şeyi yazma konusunda meşhur bu *adamın* (2003 yılında **Cem Uzan**'dan aldığı paraların hakkını vermek için Uzan'ın gazetesinde "Ticaret ve siyaset puştları Cem Uzan'ı öldüremezler" yazan da işte bu Ardıç kuşu idi) idealleri uğruna savaşmayı göze alanları anlaması elbette zor, biliyoruz. Ama bari yalanlarına matematiği alet etme be kuşum! Kart liberali illa da tanımlamak gerekirse 60 yaşındaki paragöz bir köşe yazarı olabilir bu. 30'larında 40'larındaki mimarlar, işçiler, sanatçılar değil. Hem sonra el elden dil dilden üstündür; senin kadar terbiyesiz biri çıkıp da karşı taraftan "Taksim parkının katline alkış tutanlar 60 yaşında artık parkta koli kesemeyen yalakalardır" yazan da çıkar, bu yaşta dillere düşersen, maazallah.

b_altug@yahoo.com

Daldan dala...

Barbaros Altuğ 09.10.2012

Daldan dala... Baştan söyleyeyim; bu yazımı saklayınız. Zira siz bu satırları okurken ben bir kara melek olarak Frankfurt'a giden THY uçağının 1B numaralı koltuğunda oturuyor olacağım. Bir senedir burada demediğimi bırakmadığım şahane yazarlar, beni görünce şeytan çarpmışa dönen kimi yayıncılar, pasta lüpletip çay içerken bir taraftan da durmadan iğne batırdıkları vudu bebeklerimi yanlarında Frankfurt'a da getireceklerinden emin olduğum kerameti kendinden menkul Türk kültür-sanat gazetecileri ve sanat adına bedava geziye asla hayır demeyen daha kimler kimler de önümden dizi dizi geçiyor olacaklar. Eğer pazara yazım yayımlanmamışsa bilin ki vudulardan biri etkisini gösterdi; ya da arka sıralardan gelen bir zehirli okun kurbanı oldum. Üstelik arkamdan bıraktığım bu son yazı da pek şahane değil; ama allah'tan bu durumlarda arkadan konuşulmuyor, şanslıyım.

Ali ile Ramazan'ın hakkı

Bir iki gün sonra, Frankfurt Kitap Fuarı sırasında bir ödül açıklanacak; Robert Bosch vakfının verdiği bir ödül bu. Türkçeden Almancaya yapılan çevirilerden her sene bir kitap ve/veya çevirmen seçiyorlar. Jürisi de sağlam; Hanser Yayınevi'nden Michael Krüger, Frankfurter Allgemeine gazetesinden bir temsilci, ünlü Türkolog Profesör Erika Glassen... İşte jüri kararını verdi ve bu senenin ödülüne **Perihan Mağden'in Ali ile Ramazan** kitabının Suhrkamp Yayınevi'nden çıkan Almanca çevirisi nedeniyle kitabın çevirmeni **Jonannes Neuner'i** layık gördü.

Şimdi bu ödül 31 ekimde Almanya'nın Tarabya'daki sarayında çevirmene verilecek bir törenle. Gelenek ödülü kültür bakanının vermesi; yani **Ertuğrul Günay**'ın. Okuyanlar bilir; **Ali ile Ramazan** geçen sene bu günlerde bakanlıkta muhafazakârlık engeline takılmış ve işte şimdi Almanya'da yılın en iyi çevirisi seçilen bu çeviri bakanlığın çeviri desteğini alamamıştı. Hayat ne tuhaf ve ne şenlikli değil mi? Bu desteğin verilmemesine bizzat Ertuğrul Günay'ın tepki gösterdiğini duymuştuk çevresinden geçen sene; kimbilir belki de bu tepkiyi dillendirmesi için ayağına gelen fırsatı da değerlendirir Günay...

Evli evine...

En beğendiğim lokantalardan (ya da café veya bar; artık eşref saatiniz neyi isterse o an) **Delicatessen** seneler önce Nupera'da açılmıştı. Ama daha sonra müşterilerinin de eğilimini gözönüne alıp Nişantaşı'na yerleşti. Orada da iyice tuttu, gelişti, serpildi; orada görölmezsensiz havalı olamayacağınız bir konuma yerleşti.

Şimdi ise kürkçü dükkânına dönüyor; evet kendisi gibi Nişantaşı'na giden lokantalardan biri olan **La Brise**'in Asmalımescit'teki yerine yerleşmeye hazırlanıyor **Delicatessen**. Artık kendinden daha emin ve büyümüş olarak umuyorum ki benim için "evi yakın Filiz Akın" konumundaki yeni yerinde kalıcı olurlar.

Bu da Beren haberi...

Ailecek gözdemiz olan **Beren Saat'in** Kanal D ekranlarına dönmesini kutluyoruz ya; üstüne bir de kreması olsun.Revenge 'in uyarlamasında **Mert Fırat** ile karşılıklı oynayacak olan Saat için hazırlanan dizinin senaryosu da sağlam bir isme emanet. Daha önce **Son** dizisini yazmış olan ve özel bir hayran kitlesi oluşturan **Berkun Oya** dizinin senaryosu üzerinde çalışıyor. Bu kadroyla nerdeyse yeme de yanında yat kıvamında dizi şu anda; ki daha Beren Saat'in karşısına iddialı bir orta yaş oyuncusu da gelecek; hırs ve güzellikle örülmüş karakteri ile...

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Berlin'den İstanbul'a kazananlar, kaybedenler

Barbaros Altuğ 16.10.2012

Berlin'den İstanbul'a kazananlar, kaybedenler Berlin'de her binadan bir sanat galerisi çıkan **Auguststrasse**'deki bir café'de pembe kaşmir süveteri ve beyaz incileri ile 70 yaşındaki Antje'nin doğum günü var. Uzun bir masada yakın arkadaşları, gay oğlu (gay eşi ve kucaklarındaki kız bebekleri ile), kız kardeşi ve kız kardeşinin kocası ile serin bir akşamüstünde sekt içiyorlar. Belli ki huzurlu; arkasında bıraktığı anıları güzel, onu iyi hatırlayacaklar olanlar var... Café'de groovy müzikler çalıyor; **ABBA**'nın **The Winner Takes it All**'unun yeni versiyonu var sırada. Kazanan her şeyi alır şarkısını dinlerken benim önümdeki Türk gazetelerinde bitmek bilmeyen, hep ve her şeyi kazanmak isteyen **Hülya Avşar** haberleri, yine bitmek bilmeyen Türk sanatçı ağırlamalarına karışıyor; İngiliz gazetelerinde ise bugün açıklanacak olan Booker Ödülü'nün en korkunç ve en fiyakalı anlarına dair yazılar var.

Hayır, bir şey senin değil ey genç...

Genç sanatçı **Seçkin Pirim** röportaj röportaj üstüne vermiş; meğer meşhur İngiliz galerisi **Saatchi**'de sergi açıyormuş, bir Türk olarak ilkmış bu üstelik. Ama kötü bir haberim var kendisine; bu sergiden herhalde Saatchi'nin haberi yok. Zira Saatchi'nin resmî programı açıklanalı epey oldu ve tam da önümdeki gazetelerde de duyuruluyor işte sonbahar için. Bu programda ne Seçkin ne Pirim ne de Türk adları var. Kötü niyetliler bu serginin **Saatchi** galerisinde değil galerinin üstünde bulunan ve parayı verene kiralanan (düğün de yapabilirsiniz, parti de; parayı veren düdüğü çalar mekânı kısacası), Saatchi galerisinin katiyen programında yer vermediği (yani neden yer versin mesela benim doğum günüm orda yapılırsa, değil mi?) yerde yapılacağını, bu mekânı daha önce kiralayan zengin Türkler de olduğunu söylüyorlar.

Hiç sanmam; koskoca heykeltıraş sayfa sayfa röportajlarda öyle de zor aman nasıl da beni seçtiler yalanları atacak değil herhalde! Üstelik eminim **Sabah** ve **Hürriyet**'in işinde ehil üstü ehil olan kültür-sanat bölümleri (var di mi böyle bir bölümleri hakaten? Yani Banu Alkan yazmıyor di mi bu haberleri?) bu ağırlamalardan evvel kontrol edip bilgi de almışlardır Saatchi'den. Almışlardır değil mi?

Kazanan her şeyi alır mı?

Guardian’da ise bugün açıklanacak olan Booker Ödüllerindeki en unutulmaz on olay sıralanmış. Geçen yıl **Stella Rimington**’ın “ben popüler kitapları seçeceğim, sanat sanat nereye kadar” yollu jüri başkanlığını utanç hanesine yazıyor, bir daha olmasın alt metniyle gazete. Türkiye’de **Altın Portakal**’ın tarihinin en acınası jürisine ve bilhassa başkanına sahip olduğu gerçeğini yazacak Guardian’a denk bir gazetemiz yok. Olsa “Türk sinemasının sesi, yeteneği, entelektüel dünyası sınırlı, sadece bir zamanlar yarattığı skandalı güzelliğinin rantını 50’sine merdiven dayadığı hâlde yemeye devam eden bir kadına emanet edilmesi utanç vericidir” yazardı mesela bir sinema yazarı çıkıp. Ama onun yerine “aman da ne güzel bu kadın” abazanlıklarının şaha kalktığı yazılarla Avşar’ın şımarık denyolukları ağırlanıyor güzide basınımızda.

Ben bunları okuyup sinirlenirken birden tanıdık bir ses duyuluyor; **Barış Manço**’nun **Halhal** ’ı yeni ve cazvari düzenlemesi ile çalıyor şimdi café’de.

Ölümünün üstünden seneler geçmiş bir Türk şarkıcıyı Berlin’de, sanat galerilerinin ortasında, tek bir Türk’ün olmadığı bir café’de yepyeni hâliyle ve sevinerek (var işte sanatın zamana, mekâna direnen bir hâli) dinlerken 70’lerinde bir doğum gününü kutlayan ve arktik buzullar hızıyla erimekte olan güzelliğinden eser kalmayan **Hülya Avşar**’ı düşünüyorum ister istemez. Geride kalan ne olacak ondan? Belki en fazla bir utanç listesi yapıldığında başı çekecek; maymunları seçtiği bir yarışmanın görüntüleri **Altın Portakal**’daki arsız, densiz açıklamalarının üstüne fon olacak —yoksa ne bir şarkı ne bir film, ne de iyi bir hatıra... Yazık.

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İşte geldim gidiyorum...

Barbaros Altuğ 21.10.2012

 İşte geldim gidiyorum... Almanya’nın soğuk ve dertsiz günlerinden İstanbul’un nerdeyse tropik (ve elbette her daim sansasyonel) gecelerine adapte olmam kolay oldu. Daha ilk gece ayağımın tozuyla, **İstanbul 74**’ün yeni sergisinin açılışına gittim. Serginin kapısından duvarlarına her yer bu geçici tropik iklimimize uygun tasarlanmıştı. Mekânın kuşlu, palmiyeli enfes duvar kâğıtlarını yapan **Mehmet İksel**’den sonra en çok ilgi çeken isim olan serginin sanatçısı Hintli tasarımcı **Waris Ahluwalia** idi ve kendisiyle fotoğraf çekirtmek için kadınlar sıra olmuştu; evet, adam yakışıklı olabilir ama neden sadece bu değildi elbette. Çünkü Ahluwalia on parmağında çok marifet insanlardan biri; ünlü de bir film oyuncusu. **Adrien Brody**’li *Darjeeling Limited* filminden hatırlamazsanız geçen seneki **Tilda Swinton**’lı *I am Love*’dan hatırlarsınız. Eğer saygıdeğer editörümüz Tamer Kayaş geçen yazıdaki gibi benden intikam almak için (yazılarımı geç yolluyorum da) yazıda hiç adı geçmeyen birinin değil de Ahluwalia’nın kendi fotoğrafını koyarsa kimden bahsettiğimi daha kolay anlarsınız.

House of Waris adlı sergide birbirinden gözalıcı pırlantalar, zümrütlerle bezeli altın ve gümüş takılar vardı; bu takılara sadece iç geçirmekle kalmayıp yetenekli Bay Waris’in ellerinden çıkan birkaç tasarıma ulaşabilecek gücü olan tüm şehir halkı da (benim halk tanımım bu efendim) sergiye akın etmişlerdi. **Erol Aksoy**’dan **Metin Fadılloğlu**’na, **Kezban Arca Batıbeki**’den **Emel Kurhan**’a İstanbul’un who is who fihristi serginin ardından cümleten galerinin hemen yanındaki Karaköy Lokantası’na geçtiler. Lokantanın tüm alt katı sergiden gelenlere ayrılmasına rağmen kalabalık büyüdü; e üst kata da taşıldı. Bu da yemedi; yemeğin bitmesiyle Nupera’cıların

Karaköy'de daha resmî açılışı yapılmayan **Unter**'ine gece eğlencesine geçildi. Bu kısımda ben yol yorgunluğu sandığım şey nedeniyle asude evime geçtim...

Battaniye-viski

Ama heyhat; meğer bu Unter'e bile gidememe hâli (ki aynı gece **Tuba Ünsal**'ın Hasköy'deki partisine gitme planım da vardı) Almanya gecelerinden miras grip değil miymiş? Böylece cuma gecesini battaniye altında, elimde viski ve bol Alman ilacı ile televizyon karşısında geçirdim. Beğenmek için kendimi hâlâ zorladığım dizi **Kayıp Şehir**'de 40 yaşlarındaki eczacı 15-16 yaşındaki çocuklara "burası Hilal-i Ahmer Cemiyeti değil" dedi. Olay 1930'larda mı geçiyordu anlamadım. Ama bu bahsedilen şehirdekilerin hepsinin çok çok fakir ve çok çok iyi kalpli olduklarını anladım. Ya da viski ve Alman ilacı fevkalade iyi bir birleşim ve ben spiritüel ve zamansal yolculuklar yapıyordum.

Hacca gideyim bari...

Ki bu yazıyı yazdığım saatlerde de aynı etki sürüyor olsa gerek. Zira önümdeki gazeteden **Aydın Doğan**'ın hacca gideceğini okuduğumu sandım. Aydın Doğan giderse eğer gerçekten ben de gidebilirim sanki. **Sinan Çetin** ve **Elif Shafak** ile beraber giderim hatta (hâlâ gitmemişlerse). Acaba bu bayram **Zanzibar** yerine Mekke'ye mi gitsem (yoksa Medine mi orası?)? Ama neticede Zanzibar da **Freddie Mercury**'nin doğum yeri. Eh bazıları (ben) için bu da hac sayılır. Bekleriz Aydın Bey.

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gazinocular kralı...

Barbaros Altuğ 23.10.2012

Gazinocular kralı... **Sabah** gazetesinde "Çankaya çıplağı da orda sahneye çıktı, Kumkapı katili de" diye anonslanmış **Bursa Köşk Gazinosu** zamanında. Kendi anlatımıyla genelev çaycılığından gazino patronluğuna yükselen Köşk'ün sahibi **Fahri Balcı** ağızsozlu: "Medya parlatınca dayanamıyorum" diyor. Ve ekliyor; "15 dakika şöhret olmanız yeterli, burda yeriniz hazır".

Bursa Köşk'ün diğer kadro doldurma yöntemi ise gözden düşen starlar; **Hürriyet** bunu "Unutulmuş yıldızların gazinosu" diye haberleştirmiş. Artık ne hayranı ne seyircisi kalan, bitpazarında satılsa alıcısı çıkmayacak isimler bir taşra gazinosunda da olsa tekrar neonlarla isimleri yazılınca mutlu oluyorlar belli ki bu sistem tıkr tıkr yürüyor senelerce...

Kendisine dokunmadığım yıllar boyunca benle iyi geçinen **Ayşegül Aldinç**, iş teklifi almadığı o günlerde "Her an Bursa Köşk'ten telefon gelmesinden korkuyorum" demişti bir keresinde. **Bursa Köşk Gazinosu**, starların korkulu rüyası işte böyle. Kariyerin bittiğini tek bir telefonla teyit ediyor Fahri Balcı: "Burda çalışmak ister misiniz" sorusu ile. Fahri Bey arayınca biliyorsunuz; artık daha fazla çabalamaya gerek yok. Bu son durak; dönmedolaptan inmek lazım yerlere düşmeden.

Masası kalmayanlar...

Şarkıcıların oyuncuların hası da zaten Köşk Gazinosu'ndan teklif gelmesini beklemeden kenara çekilmeyi biliyor. Ama gazino sisteminin günümüzdeki en baba mirasçısı olan basınımızda durum bu değilmiş ne yazık ki!

İşte "Yalnız medya dünyasının değil, kamuoyunun da yakından tanıdığı isimler **Birgün** çatısı altında toplanmaya hazırlanıyor..." diye muştulanıyor bize envai çeşit medya sitelerinden son havadis. Kamuoyu başlığı altında bütünlünen kasaplar federasyonu, TEMA vakfı, hemşireler meslek birliği ve ülkenin tüm diğer sivil toplum kuruluşları herhalde şenliklerle kutlayacaktır bunu. Öyle ya, bekçi Murtazalar geri dönüyormuş gazino sahnelerine. Epey kötü bir yazar olduğunu hatırladığım **Banu Güven**'den halay kraliçesi **Nuray Mert**'e, adını saymak vakit kaybı olacak bir çuval işsiz bakkal ulusalcı tartar, yeniden *recycling* yöntemiyle toplum hayatımıza kazandırılıyor.

Bir zamanlar sahip oldukları hayran kitleleri tarafından hatırlanmaz olmuş, isimlerinin en tepeden anons edildiği İstanbul gazinoları (**Hürriyet**, **Milliyet**, **NTV** falan) tarafından yeni yıldızlara yer açmak için gözden çıkarılmış bu eski starlar artık Köşk Gazinosu tarafından aranır hâle gelmişler; işin acıklı yanı buna da gönülden razılar görünen o ki; yeter ki bir sahne, bir parlayan ışık...

Nişantaş'taki abajur dükkânında bir zamanlar fotoğrafının çıktığı sararmış gazeteleri komşularına gösterip sokak kedilerini beslemek yetmiyor demek ki mesela **Nuray Mert**'e (ki **Brigitte Bardot**'ya bile yetmişti bu kadarı) gidip görüşmeler falan yapıyor bir de ciddi ciddi **Birgün** ile. Haberde aralık ayına kadar süreceği açıklanmış görüşmelerin bu "artık uvertür"lerle. Sanırsınız Kıbrıs sorununa çözüm bulunacak! Oysa işin ustası Fahri Bey ne güzel özetliyor durumu satır aralarından gülererek bize; "beklerim teklifi yapıp" diyor. Paşa paşa gelecekler demeye getiriyor Fahri Bey; başka gazino mu var gidecekleri? Hikâyenin morali: madem girdiler bu yola, Fahri Bey'den feyz alsınlar bari **Birgün**'cüler. Yoksa adamı suya götürüp susuz getirir bu bin bir oyun bilen halaycılar... Gazinonun elden gitmesi ihtimali bile var! Benden söylemesi.

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Panda, hipopotam ve geri kalan önemsiz ayrıntılar

Barbaros Altuğ 28.10.2012

 Panda, hipopotam ve geri kalan önemsiz ayrıntılar Zanzibar'da tropik meyveler, beyaz kumsal ve hülyalı gecelerle geçecek tatil rüyam Müslümanların kiliseleri yakmaya başlaması ile sona erince İstanbul'da arkadaşlarım ile Kurban Bayramı'nı kutluyoruz. Zenginiz çok şükür (eh yeni dönem idolümüz de **Ali Ağaoğlu**): annem hipopotam kesince ben Japonya'dan bir klon panda ısmarladım; Gucci logolu malum zaman el arttıranın zamanı. Olmazsa Ağaoğlu'nun reklamlarda bindiği beyaz atı da kesebilirim.

Beyaz at mı klon panda mı derken, arada her laik- Müslüman- akli karışık Türk gibi türlü içki mekânlarında yol göstericimiz **Zekeriya Beyaz**'ın izinde pembe ağırlıklı şampanya tüketimimize devam da ediyoruz (panda eti ile şampanya içebilirsiniz açıklaması yapmıştır nasılsa arada). Ediyoruz ve biliyoruz; bir on hadi bilemediniz

yirmi sene sonra filan bu masalarda, bu sayfalarda, bu gazetede yazılan konuşulan, yazan ve konuşanların adı sanı kalmayacak nasılsa ne bizim ne başkalarının hatırında.

Tampopo'nun şeftalileri

Ama heyhat, burası Ortadoğu ve Balkanlar'ın *yüksel ki yerin burası değildir* ülkesi! **Sinan Çetin**'in büyük yönetmen, **Ertuğrul Özkök**'ün açık sözlü ve dürüst, **Ömür Gedik**'in sinema yazarı olduğuna (rahmetli kedim daha iyi anlardı sinemadan; en azından eş torpilinden kedi değildi diyelim) inanan insanlar elbette Zeki Müren'in evi ya da Müzeyyen Senar'ın bilinmeyen gizleri belgesellerini yapmakla meşgul birinin özgürlük savaşçısı, Nişantaş'taki abajurcu dükkânından Park Şamdan'a gezerek "Başbakan beni kovdurdu" mağdurluğuyla içimizi kanırtan aa bir de meğer yazmadığı gazeteden hey ay milyarcıkları hâlâ cebine indirdiği söylenen bir diğerrinin de Halide Edip olduğuna inanırlar.

Eh böyle bir ülkede hakikati kabul etmek de ettirmek de elbette en zor şey. Yaşlandığını kabul etmek, aynaya baktığında çok da güzel olmadığını, saçlarının döküldüğünü, alnında kırışıkların, gözaltlarında torbaların olduğunu, aslında pek de önemli düşüncelerin olmadığını, bir gün ölüp gitsen çok değil bir kaç seneye bugün adını peygamber gibi ananların kendilerine başka kâbeler buluverceğini kabul etmek daha da zor. Ama neticede laik bir ülkedeyiz; herkesin peygamberi kendine. Benim kutsal kâsem de **Tampopo** filmi olabilir o zaman mesela; hiç durmadan yumuşak yerlerinizi sıkarak sonsuz kovalamalar içinde geçen bir ömre de razıyım yani. O yumuşak yerlerin işte bendeki adı sanırım *hakikat*.

Hak eden derviş

İşte o nedenle; nasıl ki Nedim Gürsel'in Almanya'da önemli bir ödüle aday olduğunu yazdım başka gerçekleri de işime (ya da işinize) gelsin gelmesin yazarım. Bu köşede ilk yazıdan başlayarak duruşunu acımasızca eleştirdiğim (ve allah için gıkını çıkarmayan) **Elif Şafak** yurtdışında iyi bir iş yapıyorsa işte onu da benden duyun istedim.

Bir süredir Londra'da yaşayan **Elif Şafak**, İngiltere'de çeviri edebiyatın en ciddi ödülü sayılan **Independent Foreign Fiction Prize**'in **jüri üyesi** oldu bu sene. Milan Kundera'dan Magda Szabo'ya Saramago'don Umberto Eco'ya bu ödülde finalist olmuş yazarları hatırlayınca kendisinin pekâlâ da önemli ve prestijli bir göreve getirildiğini anlayabiliriz.

İngiltere'de bir sene içinde yayımlanmış tüm çeviri romanların arasından en iyisini seçecek olan Şafak'ın önüne gelecek olan çok ilginç kitaplardan biri ise bu ödülün gediklisi olan ve ilk verildiği 1990 yılında bu ödülü kazanarak adını duyuran, daha sonraki yıllarda da başka kitaplarıyla finalistler arasına giren bir büyük Nobel'li yazarın kitabı. Evet, ilk romanlarından **Sessiz Ev** bu sene İngilizceye çevrilerek yayımlanan **Orhan Pamuk**'un kitabını Elif Şafak okuyup değerlendirecek bu ödül için. Sonuç ne olursa olsun konuşulmaya aday bir seçim bu...

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Su akar yatağını bulur mu gülüm

Barbaros Altuğ 30.10.2012

 Su akar yatağını bulur mu gülüm **Homeland**'in yeni bölümünü bekliyorum evde; hani şu bir Müslüman ülkede rehin Amerikalı askerin ülkesine dönüp yükselerek ABD başkanlığına yürümesi, bu esnada bazıları tarafından da rehin alındığı zaman içinde değişip Müslüman olduğundan şüphelenilmesi üzerine olan dizi. Adaçayım var, annemle konuşmuşum, ev sıcak; her şey yolunda. Ki bir twit atıyor biri. *Doğum günün kutlu olsun* yazıyor. Ucunda da bir şarkı. *Su akar yolunu bulur*.

Saçlarına yıldız düşmeden

Unutmuşum. Günlerdir beklediğim dizi birden çok anlamsız bir zaman kaybı artık. Ankara'da, ODTÜ'de okuduğum yıllara götürüyor bir twit. Adanalı bir arkadaşımın ilk kez duyduğum bir şarkı: *Saçlarına Yıldız Düşmüş Anne, Koparma*. Hiç duymadığım, sanki başka bir dilde söylenen bir şey. O kadar güzel, ama o kadar ayrı ki benim o güne kadar gelen her şeyimden, güzel olduğunu söylemekten bile çekiniyorum. Hâlbuki bugüne kadar her satırını aklımda tutacağım şarkının.

Ahmet Kaya şarkıyı söyleyen. Seneler geçtikçe kendine hayatımda usulca bir yer açıyor şarkıları; iyi huylu kediler gibi. Yavaşça sokuluyorlar aklıma ve uygun bir kuytu bulup uyumaya başlıyorlar orada. Ne zaman âşık olsam, yurtdışında uzun süre yaşasam, kötü bir haber alsam, kendi başıma kalsam ben farketmeden saklandıkları yerden çıkıp yaralarımı iyi ediyorlar.

Bir utanç hadisesi

Ama o yıllar bilmiyor ki daha **Ahmet Kaya** hainliğin, adiliğin ve herkesi birbirine düşürmenin yılları; şarkılar bile iyi edemiyor o yılanları. Bir büyük cehennem çukurunun başında **Hürriyet** denen araç ve onun başında da yalakaları, kart zampara yazıları ve arsız soğukkanlılığı ile **Ertuğrul Özkök** denen "şey" var, *the thing*. Hani şimdi iktidardan düşünce kanal kanal dolaşıp "özür" hayâsızlığında sınır tanımayan "o şey". Ertuğrul Özkök bırakırsa "**hain bu adam**" sazını, geçkin sarışın (boya) prens **Uğur Dündar** kapıyor: o güne kadar sosis peşinde koşmuş, birden Ahmet Kaya'yı sorgulamaya başlıyor; o klipteki adamlar acaba neyi simgeliyor bakalım ha? Yoksa yoksa.....

Adım adım çekiyorlar bu ülkenin belki de bizim kuşağımızda yetişen en büyük ozanın ipini hep beraber; *Hürriyet*'in ve Papermoon'un pahalı şarap koleksiyonu eşliğinde büyük olasılıkla. Ve bu yoksul, kendi başına yolunu bulmuş, hayata ve barışa inanmış adamı bir halk düşmanı ilan etmeye gidiyorlar. Ama bir son darbe lazım bu linçler için hep, bir **Kristal Gece**.

Aradıkları kan elbette sinsilerin, sırtlanların kanı; o karanlık magazin gazetecileri gecesinden bu karede **Serdar Ortaç** "Atatürk'ün ülkesi burası, ellerin değil" diyor Ahmet Kaya'nın gözlerinin içine bakarak tam o anda; *el* ilan etmişler bu memleketin en has adamlarından Ahmet Kaya'yı işte o gece. Sonra çatallar, bıçaklar fırlatılıyor; bildiğiniz hadise. Ama **Ümit Kıvanç**'ın Ahmet Kaya belgeselinde an be an, unutmamamız gereken görüntüler var. **Ajda Pekkan**'ın marş söylerken daha önce kendisinde hiç görmediğimiz bir anne şefkati ile Serdar Ortaç'ın yanağını okşaması **Ahmet Kaya** salondan kaçırılırken mesela.

Sadece **Mehmet Aslantuğ** ve **Savaş Ay** var bu ırkçı galeyana karşı duran; iki Don Kişot demek mümkünmüş insan kalabilmek o gece bile. Bütün boya sarışınlar, yapma burunlar; Emel Sayın, Ajda Pekkan, deterjan güzeli Berna Laçın ve onlarcası hınçla sahnede oysa.

Hiç yoktan susturulan şarkı

Sonrası kendi şarkıları gibi Kaya'nın. Sürgün, araya serilen hüznler, kötölenen hatıralar. Ve Ahmet Kaya sadece **43** (yazı ile kırk üç!) yaşında memleketine hasret Fransa'da ölüyor.

Bugün yaşasa henüz 55 yaşında olacaktı. Kalanlar? Hepsi yaşıyor elbette.

Ertuğrul Özkök: 65 yaşında; büyük olasılıkla trilyoner ve hâlâ Doğan Holding Yönetim Kurulu üyesi. Ahmet Kaya'nın mezarına çiçek koyup fotoğraf çekti. Hayır, utanmadı.

Serdar Ortaç: Ahmet Kaya'nın öldüğü yaşta (düşünüyor mudur bunu?). Kumar hastalığı var. Cumhuriyet Şenlikleri'nde defalarca sahneye çıkıp *yine* marş söyledi. En son 2010'da Atatürkçü Şişli Belediyesi'nde.

Şenay Düdek: Dedikodu yazarı iken emekli olup elbette Atatürkçü şehir İzmir'e taşındı. O gece Ahmet Kaya'ya ettiği küfürlerden ve yaptıklarından pişmanmış; kitaplarının geliri (nereye olacak) İzmir'deki okullara gidiyor (Kürt çocukları mı okutsaydı?).

Müge Anlı: O **Kristal Gece**'nin en azgın sarışınlarından. Her konuşmasında türbanlı kadınların hakkını savunan (annesi de örtülü olan) Ahmet Kaya'ya yaptıklarından sonra, ilk türbanlı diziyi yayınlayan Atv'nin gülü! En son Van depreminde ölen Kürtlere "*hadlerini bilsinler*" konuşması ile hatırlanıyor. Elbette hâlâ sarışın!

Ajda Pekkan: 70 yaş civarlarında. O gece büyük sevgisini sunduğu Serdar Ortaç'tan daha sonra albümüne şarkı aldı. Suların akışı değişince Aynur ile Kürtçe şarkı söyledi. Türbana da girebilir; gerekirse ve hatırlayabilirse.

Ahmet Kaya'nın 55. doğum günü kutlu olsun. Ahmet Kaya unutulmayacak; ama bu isimleri ve diğerlerinin yüzlerini de tek tek hatırlamak lazım sonsuza kadar. **Ümit Kivanç**'ın belgeselini seyredip bu anları hafızanıza ve çocuklarınızın hafızasına kazıyın; bazı şeyleri biz ölse de hatırlamak gerek çünkü.

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bayram gelmiş neyime

Barbaros Altuğ 04.11.2012

 Bayram gelmiş neyime Aradan günler geçti; tazyikli sular çekildi, kan kırmızı elbiseler kurudu, marşların sesi duyulmaz oldu. 29 ekimde **Cumhuriyet** diye diye doldurulan meydanlarda sadece biraz ıslaklık ve biber gazının kesif kokusu kalmadı ama...

Tek dişi kalmış canavar...

Eşit olamamanın, haksızlığa uğramanın, eziyet görmenin haklı öfkesi ile isyan edenlerin sesleri de kaldı. Burası nasıl bir memleketti? Seyahat özgürlükleri bile ellerinden alınıyordu; otobüsleri durduruluyor, kimlik kontrolleri

yapılıyor, barikatlar kuruluyordu ulaşmamaları için gitmek istedikleri yere. Üstlerine sıkılan sudan sersemlemiş, atılan biber gazından zehirlenmişlerdi. Hayatlarında ilk kez Türkiye’de polisin copu ve gazı bulunduğu gerçeği ile karşılaştılar!

Oysa doldurdıkları ve kovuldukları meydanlarda daha önce öldürülen yakınları için Ermeniler, kovulan akrabaları için Rumlar, bıçaklanan arkadaşları için eşcinseller, sürgüne yollanan babaları için Yahudiler, yollarda sürüklenen kardeşleri için başörtülü kızlar, hapse atılan yalnız ve yorgun meslektaşları için yazarlar, mahkemelerde dövülen aydınlar, Aleviler de yürümüştü. Televizyonda bir ara haber, yüz sayfalık gazetelerde gözlerden kaçacak bir köşeye sıkıştırılmış bir fotoğraf karesi olarak hatırladıkları görüntülerle işte ilk kez bu yıl karşılaşan yığınlar kendileri aşağılanınca, 89 yıl övündükleri Cumhuriyet’in bu ülkede belki de savundukları gibi eşit, adil yurttaşlar yaratamadığı gerçeğine aydılar. Böyle bir yarılmadan sonra, bu eğitilmiş, düşünebilen insanların “bir dakika” diyerek sorgulamaya başlaması, başkalarına bunca senedir yapılan haksızlıkları gözden geçirmesi, daha adil, eşit bir hayat için çabalaması gerekir; gerekir de empati denen Batılı illet bu naçar topraklarda yeşeremiyor işte bir türlü...

Diyet

Onun yerine burunlarından kıl aldırılmamaya devam ettiler; mesela daha dün televizyonda örtülü kadın görünce “öcü görmüş gibi korktuğunu” yumurtlayıverdi Cumhuriyet kızı **Serra Yılmaz** (gördüğü yer de örtülü kadıncağızın tedavie ya da hasta bir yakınını ziyarete gittiği hastane).

Bu topraklarda, Allah’a da demokrasiye de hakikatle bağlı, beş vakit namazında ama CHP’den de milletvekili amcamı ve çok içtiği için başına bir iş geleceğini düşünüp habire üzüldüğü haylaz babamı doğurmuş rahmetli, örtülü babaannem mi yoksa **Serra Yılmaz** mı daha korkutucu konulu bir halkoylaması yapsak kaybedenin ne yazık ki kendisi olacağına dair derin hislerim olan bu hanım hızını alamamış tüm “hakkımızı yiyor bu pis, ikinci sınıf insanlar bizim Cumhuriyet’imizde üstelik” insanların hislerine de tercüman olmuş sonra da: “Ben” diyor “eski demokrasimizi istiyorum”. Memnun değil bu hâlimizden; o eski, kendilerinin el üstünde tutulduğu, kolonyel İngilizler gibi üstün insanlar olarak, ancak köleleri olabilecek kara Türkler arasındaki hak ettiği yeri, bu şahane sistem üzerine kurulu Cumhuriyet’ini istiyor geri işte.

Kendisine önerim dönüp Türkiye insanının ruh coğrafyasını çıkarmış Ömer Seyfettin hikâyesini bir kez daha okuması. Hani habire “senin hayatını ben kurtardım, diyetini vermesem kolunu keseceklerdi” diyen zenginin aşağılamasına daha fazla dayanamayan adamın kolunu kesip “ne kol, ne bu senin ruhi işkencen” diyen hikâye. “Bizim Cumhuriyet’imiz olmasa siz hastaneye de pastaneye de gidemezsiniz” zırvanızın geldiği nokta işte bu hikâyenin mesajı; o adama kolunu kestirme hissini siz veriyordunuz, anlaşılan vermeye devam etme hırsınız da varmış hâlâ. Ama kolsuz da yaşıyor biz bunu daha çocukken öğrendik; yaşarız yani. Beyinsiz ve vicdansız yaşanacağını da günbegün hatırlatanlar var, habire görüyoruz böylece.

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Arkası yarın misali...

Barbaros Altuğ 06.11.2012

Arkası yarın misali... Kara çarşafli bir kadın görünce ödü kopan "başı açık aklı kısa" Türklerin yıldırıcı ve bağnaz suratlarından kaçarak Katar'a sığındım birkaç gün. Ve daha Doha'ya ayağımı bastıktan birkaç saat sonra işte o bizimkileri korkutan "kara çarşafli" bir hanım ile oturup konuşma fırsatım olmasın mı?

Doha'daki esas vaha

Sıcak ve güzel kokulu Doha gecesinde Anima Sanat Galerisi'ne girenleri bembeyaz duvarların birinde **Tracy Emin**'in fuşya neon işi karşılıyor önce. Biraz ilerde de son işlerini bu galeride sergileyen İngiliz sanatçı **Jason Martin**'in iki çalışması asılı.

Galerinin sahibi Lübnan asıllı **Ghada Sholy**, yarın açılışını yapacağı yeni serginin sanatçısı, **Kezban Arca Batıbeki** ile terasta oturuyor. Onların yanında gittiğimde genç, çok zarif ve gözlerinden ışık saçan bir kadınla daha tanışıyorum. Siyah çarşafı içindeki **Sheikha Hanadi bint Nasser al-Thani** ertesi gün önemli bir iş görüşmesine New York'a gidecek; o nedenle bu sergiyi açılmadan görmek istemiş.

Sheikha Hanadi büyük bir coşku içinde Katar'ın son yılda geçirdiği evrimi ve sanata verdikleri önemi anlatıyor. Şimdiki Katar Şeyhi'nin karısı **Sheikha Mozah Nasser al-Misnad** bu konuda en büyük emeği harcayanlardan; ülkesindeki genç kadın ve erkeklerin dünyayı tanıma ve anlamasında öncü olmuş. İşte **Sheikha Hanadi** de bu gençlerden; Katar Üniversite'sinde ekonomi okuduktan sonra London School of Economics'te yüksek lisans yapmış ve ülkesine dönerek okuduğu Katar Üniversitesi'nde öğretim üyeliği yapmaya başlamış. Ama hepsi bu değil. 1998 yılında Katar Kadın Yatırımcılar Şirketi'ni kuran **Sheikha Hanadi**, 2005 yılında da bir milyon metrekare üzerine kurulan Al Waab isminde bir şehir kurmaya soyunmuş. İki milyar dolarlık bir bütçe ile çalışmaya başlayan **Sheikha Hanadi** aynı sene World Economic Forum'da Genç Dünya Lideri seçilmiş. Orta Doğu'da Katar'a yaptığı katkılar ve dünya ekonomisindeki yeri nedeniyle yılın kadını, yılın işkadını seçilmiş. 2008 yılında *Financial Times* tarafından finans dünyasındaki en önemli 20 kadından biri olarak gösterilen **Sheikha Hanadi** konuşmamız esnasında bunları anlatmıyor ama. Bunlar benim daha sonra, başkalarından öğreneceğim bilgiler.

Alçakgönüllü, sanattan anlayan ve zihni açık bir Ortadoğulu kadın görüntüsü çiziyor sadece. Doha'da açılan sanat galerilerinden, yeni açılacak müzelerden, opera binasından ve hayatın tüm yaşayanlar ile el ele zenginleşmesinden bahsediyor.

Aynı akşam Japon sanatçı **Kimiko Yoshida**'nın sergisinin açılışı nedeniyle verilen yemekte tam karşımda güler yüzü, yemyeşil gözleri ile yine bir başka siyah çarşafli Katarlı kadın oturuyor; **Emel** de Katar'ın yeni jenerasyonundan ve giderek ünlenmeye başlayan bir sanatçı. Geçen ay gittiği Paris'teki FIAC fuarından heyecanla bahsediyor "keşke bir gün ben de orada işlerimi sergileyebilsem" diye ekleyerek.

Eminim; Emel'in işleri Paris'te sergilenecek, Sheikha Hanadi'nin ve kuşakdaşı kadınların adını daha da sık duyacağız ve yeni yetişen, çarşafli ya da sadece başı örtülü milyonlarca kadın hak ettikleri yere ulaşacaklar. Çünkü onların zihni açık, gözleri hayatı olduğu gibi görebiliyor ve dünyayı kendilerinden ibaret sanmıyorlar. Katar'da yaşadığı dünyayı anlamak isteyen her an ders verecek biri çıkıyor araştırıyorum; hızlı bir eğitim programı bulursam **Serra Yılmaz**'ı hayrına yollayacağım. Burası öyle umut verici bir yer ki onun bile "iyi"leşmesi ihtimali geliyor aklıma. Olur olur...

b_altug@yahoo.com

Hani verdiğin sözler

Barbaros Altuğ 11.11.2012

 Hani verdiğin sözler Bazı şeyler bilhassa *ben* şaşırayım diye yapılıyor. Mesela **Sinan Çetin**'in hâlâ film çekmesi, **Serra Yılmaz**'ın (evet, konuşuyoruz biz bu konuyu senelerdir aramızda) büyük oyuncu olduğu konusunda kandırılmaya devam etmesi (değilsiniz Serra, vallahi) ya da **Elif Şafak**'ın herhangi bir şey yapması (kredi kartı reklamına çıkan mevlevi) bu kategoride. Hâlbuki gazetecilikte **Güneri Civaoglu** ekolünü kendime örnek almaya çalışıyorum; onun kadar Marie Antoinette olduğumda ("*beni halktan uzak sanıyorlar, oysa yılbaşılarda gecekonduları dolaşıp şarap verdim*" açıklamasını başucuma astım), ben de şaşırmamayı ama şaşırtmayı öğreneceğim inşallah (botoksu da güzel allah için). Ama o zamana çok var; üstüne bir de **Tuna Kiremitçi** kitap falan çıkarmış yokluğumu fırsat bilip.

Atanın kemikleri

Bu yazıyı tam da 10 Kasım sabahı 9'u 5 geçe yazıyorum; önceki romanı **Selanik'te Sonbahar**'da atasının ardından bu memleketin acınası hâlini yazan Tuna K.'nın saygı duruşunda bulunduğu saatlerdi bunlar bir zamanlar.

Herşey bir peri masalı gibi geliyordu bizim için o zamanlar; bu roman-sı da satmayınca "romanlarının kendisi yaşadığı süre içinde anlaşılmasının imkânsız olduğunu" yazarak köşeciğine roman yazmayı bıraktığını muştulamıştı kadri bilinmemiş James Joyce'umuz mesela. "Siz bu satırları okurken, ben artık emekli bir romancı olacağım. Roman yazmayacağım. Romanı bırakıyorum. Romanın bırakılabilen bir şey olduğunu şaşkınlıkla görüp hissederek" açıklamasını yaptığı 15 Ekim 2009 tarihini milli bayram ilan edişimizi dün gibi hatırlıyorum.

Ama heyhat; meğer aradan geçen zamanda Tuna K. doğu felsefesini keşfetmiş (kendi söylüyor). Hindistan'a falan gitmiş sandım sizin gibi, soruşturdum; hayır efendim Bulgaristan'daymış kendisi Doğu felsefesini keşfederken! Konya bile değil yani. Ve elbette doğu felsefesini sular seller gibi hatmedince bir harbi ulusalcı ne yapar? Oturup başı örtülü bir kızın romanını yazar!

Karar ver hancı

Aradan geçen iki yılda Türkiye'deki okurun evrim geçirdiğini ve kendisinin başyapıtlarını anlayacak düzeye geldiğini de görmüş herhalde ki üstat sadece romanı yazıp denize atmakla kalmıyor bir de kanal kanal dolaşıyor. Dream TV'den medya sitelerine taşra gazetelerinden akşam kız sanat şenliklerine deliler gibi koşarak demeçler veriyor. Demeçlerin assolist kısmı "*başörtülü yazdım, nolur okuyun yani*" ise solist altı bölümü de "*Hürriyet'ten niye kovulduğunu hâlâ anlamamış*" olması (**Kızımız Olacaktı** şarkısı eşliğinde). Fatma Yılmaz'ın twitter'da yazdığı gibi, biz de *Hürriyet*'in ona neden yazdırdığını anlayamıyorduk senelerce, ödeşmiş sayılalım diyeceğim.

Ama *kızım sana söylüyorum gelinim sen anla durumunu* anlamayan olursa diye bir yardım eli uzatalım kendisine; madem bu kadar sıkıntıya girmiş çocuk Doğu felsefesi falan öğrenmiş bu frenk diyarlarda, bir de örtülü kadınları yazmış, veriverin işte bir köşecik şuna *Sabah*'ta olmazsa *Star*'da. Daha ne yapsın? Ama eğer bu taktik de tutmazsa kendisine **Necip Fazıl**'ın hayatını filme çekmesini önereceğim. Malum dört kol çengi bir zamane kahramanı kendisi (şarkı da söyler film de çeker). Olmazsa son çare **Yaşar Alptekin** ile el ele hacca

gidecek. Yoksa Cat Stevens gibi Müslüman olup adını mı değiştirse? Du bakalım...

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ulus var ulusalcı var...

Barbaros Altuğ 13.11.2012

Ulus var ulusalcı var... İzmir ulusundan 2.400 kişi geçen hafta helikopterle havadan görülmek üzere bir Atatürk portresi yaptılar (komşu devletlerin Afyon, Aydın falan savaş uçakları görüp de korksun diye zahir): okumuşsunuzdur Sözcü, Gözcü, İzci, Dışci ve diğer Ulusalcı parti bültenlerinde. E kolay değil dört tarafı düşmanlarla çevrili bir çiğdem diyarında hayatta kalabilmek. Ama İzmir vatandaşları Atatürk portresi çalışmalarına ara verdikçe başka projelerde de çalışıyorlar harıl harıl.

San'atsa san'at

Ay yıldızlı bayrak ve kalpaktan sonra en büyük yatırım elbette san'ata yapılıyor İzmir'de. Geçen yaz ustaları, İzmir'in yetiştirdiği en büyük yazarlardan (yani kalanları siz tasavvur edin) **Yılmaz Özdil**'in sakızlara yazdığı manilerden (sonra bu maniler *Hürriyet*'te yayımlanıyor topluca, köşeyazısı adı altında) *Biz İnsan Onlar Hayvan* (ya da benzeri bir isim) adlı piyesin dünya prömiyerini yaptılar mesela başkentlerinde. Herhalde bu muazzam sanat hamlesini burada bırakacak değillerdi; kendilerine en çok yakışan ikinci eser olan, cumhuriyetlerinin tek partisi CHP'nin kutsal kitaplarından **Turgut Özakman**'ın *Şu Çılgın Türkler*'inden daha da çılgın bir şey yaratalım dediler. Veee; evet *Şu Çılgın Türkler* isimli sosyal bilgiler ders kitabını okumak hiçbir İzmir yurttaşına kâfi gelmeyeceği için bir de operası yapıldı. *Hürriyet*'in *tarafsız* haberine göre İzmir'deki ilk gösteride (elbette yine dünya prömiyeri; sonra İstanbul, Ankara gibi diğer *ülkelere* turneye gidecekler sanırım ABD veya Fransa'da oynamayacağına göre bu başyapıtlar) "sanatseverlerin aşırı ilgisi nedeniyle salonda ayakta izleyici alınmak zorunda kalındı". Bundan sonraki hedef bence "topraklarımızı düşmanlardan nasıl kurtardık", yani bir **Sözcü** belgeseli olmalı. Atatürk'ü sarışın olduğu için Uğur Dünder, İnönü'yü elbette Emin Çölaşan'ın canlandıracağı filmle belki ülkelerine ilk **Oscar** sevincini de yaşatırlar.

Ki bitmedi!

Sanat ve sanatçının dostu ülke İzmir iş alanında da harıl harıl çalışmakta (ay yıldızlı bayrak ve kalpak üretimi dışında). 2020 yılında yapılacak olan EXPO'ya müthiş iddialı hazırlanıyorlar. Kendi sitelerinden (<http://www.expoizmir.org.tr>) aynen alıntılırsak yaptıkları işin ne kadar mühim olduğu anlaşılır: "1851 EXPO'su Londra'ya Crystal Palace'ı, 1889 EXPO'su Paris'e Eiffel kulesini, 1992 EXPO'su İspanya'ya Madrid-Sevilla arası hızlı treni getirdi" diyor site. Hâliyle okumaya devam ediyoruz İzmir bu muazzam hizmetlere hangi hamleyle karşılık verecek diye. Evet, açıklama şu: "2020 EXPO'su ise bizi daha büyük düşünmeye, çıtamızı daha da yukarıya taşımaya vesile olacaktır." Düşüneceklermiş yani İzmirli Expo'yu alırlarsa. Rakipleri Sao Paulo'nun dokuz dakika süren tanıtım filminde sadece projelerini anlatmasına karşılık (tüm Expo alanına güneş enerjisi taşıyacak dev bir çevreci kule var mesela projede) İzmir'in 15 dakikalık upuzun (ve sıkıcı mı sıkıcı) filminde "valla bu şehir pek de modern ve güzel"den başka bir şey söylemediklerine bakılırsa düşünmeye epey ihtiyaçları var aslında. Atatürk mitingleri yapmaktan kalan vakitlerinde düşünebilirler (ki bu onlar için belki de Eyfel'i yapmaktan daha zorlu bir iş): aksi takdirde 2020 yılında başka şehirlerin çevreci kulelerinden

bakıldığında İzmir’de görünen tek şey hâlâ işi gücü olmayan binlerce insanın Atatürk portresi çalışmaları olacak. Ki Expo bunu proje olarak kabul etmez zannımca.

b_altug@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)